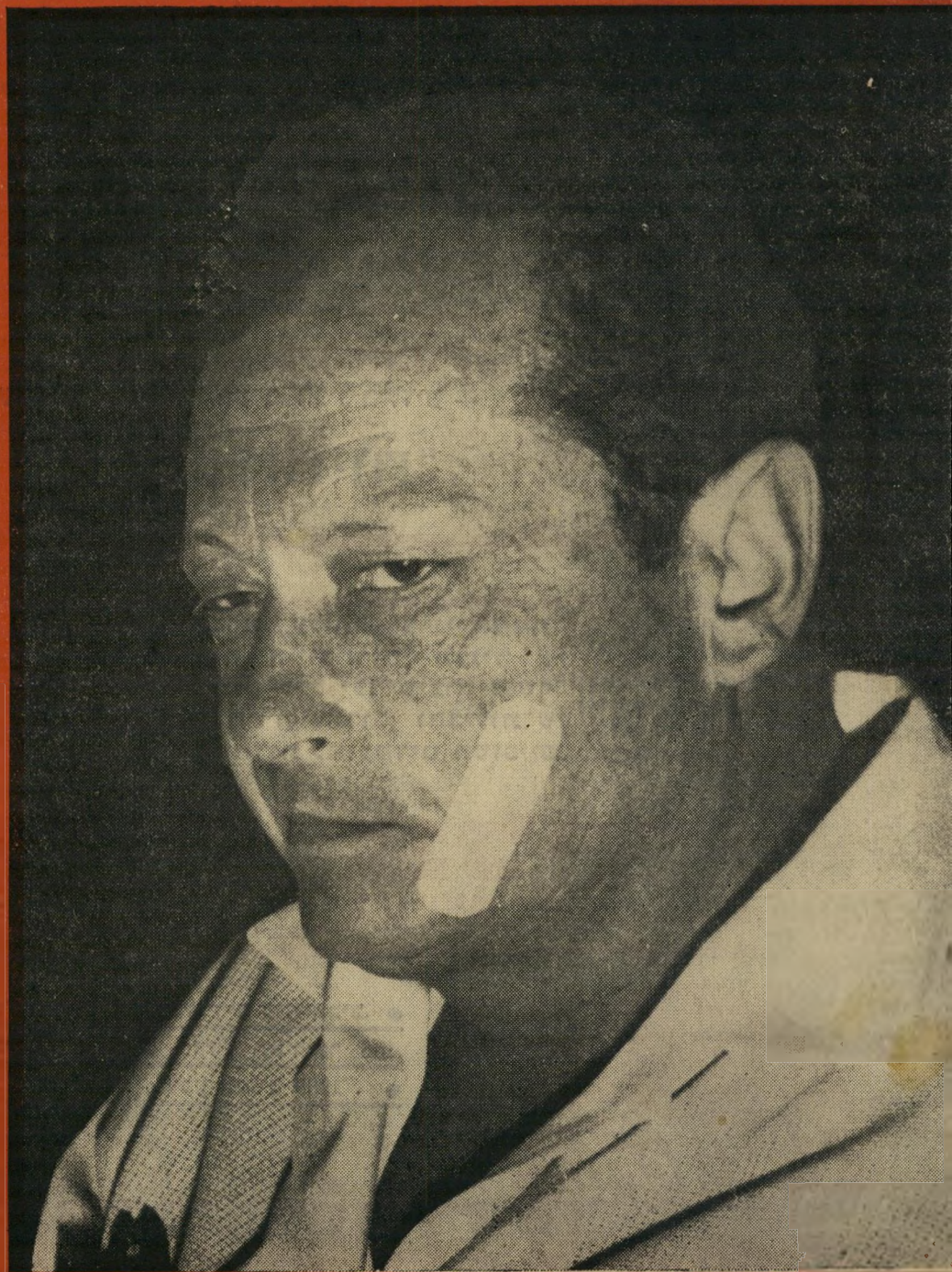

העוולים החדים

המחלה הסודית של סגן ראש-המשלה

**מה
קרה
ליגאל
אלון?**

מדוע נעדר מטכס ההתנחלות ומפתיחת הוועידה

הנסיך והנסיכה של ישראל

לשנת 1969

מטעם מערכת **העולם הזה** ויצרני **קוקה קולה** בישראל

ובחסותו האדיבה של
מר אברהם קריניצי

ראש עיריית רמת-גן

החלה מכירת הכרטיסים לנשף ההכתרה

שיתקיים ביום ד', 20.8.69, ב-5 אחר הצהריים, בפארק הלאומי ברמת-גן

חוויה עצומה להורים ולילדים כאחד!

בתוכנית:

★ אילן ואילנית ★ רבקה זוהר
★ תזמורת הנוער של רמת-גן
★ עמוס הודיני הקוסם ★ באלט רחל טליתמן

מיבצע המועמדים לכתר הנסיך והנסיכה

כל המועמדים ירואיינו על-ידי מנחה הערב, חביב-הילדים —

אריק „מחקה החיות“

חברת „עלית“, יצרני הממת-
קים המובחרים, תעניק שי
מתוק לכל ילד שיבוא לנשף-
הבחירה הגדול, וחבילות-שי
מיוחדות למועמדים הסופיים.

עלית
העילית בשוקולד

אדרט
חברה לבשווח בע"מ

תעניק לנסיך ולנסיכה במתנה
פוליסה בסך 1000 ל"י כל אחת.
אדרט דואגת לעתיד משפחתך
ומעניקה לך שירות אישי.

- כרטיסים להשיג מעתה ב„הדרך“, אבן גבירול 91, וביתר המשרדים בתל-אביב.
- הזמנות מחוץ לעיר אפשר להעביר בדואר למערכת „העולם הזה“, תאריך 136,
- תל-אביב, לפי 2.70 ל"י הכרטיס. • הפקת הנשף בידי: „מופע אמנים 1969“.

טוב יותר לם קוקה-קולה

במה עולים צירושלים?

ב'אגד' עולים צירושלים!

דחק

דלילה

הבושם המכונה באריזה המכונה

Tanya

העולם הזה, שבועון החדשות הישראלי, המערכת והמינהלה: תל-אביב, רחוב קרליבך 12, טלפון 301345, תאריך 136 • מען מברקי: עולמפרס • בית דפוס: משה שהם בע"מ, תל-אביב, רח' פין 6 • גלויות: צינורגורפה כספי בע"מ • העורך הראשי: אורי אבנרי • המוציא לאור: העולם הזה בע"מ.

ביום שישי שעבר דמה חדריהשבות של המערכת למטה של מיבצע. ואומנם, זה בדיוק מה שהוא היה באותו רגע: מטה המיבצע הציבורי-משפטי לעזרת הדוחרים השובתים. הקשר בין הדוחרים לבין העולם הזה נוצר כאשר פנו כתבינו אל השובתים, כדי לברר את סיבות שבותם. היה זה כבר בשלב מתקדם-למדי של העניינים, והדוחרים הרגישו את עצמם מבודדים לחלוטין. חמור עוד יותר: הם היו צריכים להתייצב למשפט בעוד יומיים, ולא היה מי שיעזור להם. הבטחנו להם את מלוא הסיוע; שכן לא ייתכן להשתמש בחוקי חירום כדי לאלץ אנשים לעבוד בשכר-חרפה — וכשהם מטרבים לעשות זאת, להשליכם לכלא. למערכה זו התנדב פרקליטנו, עורך-

אבנרי (מימין) בקריקטורה מתוך "באמת"

הדין אמנון זכרוננו, שנטל לידינו את ריכוז המערכה המשפטית של הדוחרים. לקריאת השובתים נענו גם המשפטנים ד"ר לם מהאוניברסיטה העברית, ומיכאל פינר, הדוחרים הודיעו, שהם מוכנים ללכת למאסר — ובלבד לא להיכנע. היה ברור, כי הממשלה לא תוכל להרשות לעצמה מצב, בו יהיו 170 דוחרים בכלא. על כן היתה זו רק שאלה של זמן, עד שהיא תבין את הטעות המבישה שעשתה — ותיסוג. בינתיים, הוחלט לנהל משפט ארוך וממזה, להזמין כעדים את השרים ישעיהו ואלמוגי. הממשלה נכנעה ביום הראשון של המשפט, והדוחרים ישיעו לעבודתם. אבל לא לפני שתועמלני המערכת הקדישו להם (ולנו) קריקטורה ילדותית, אליה צורף הסיפור המלכב הבא: סיפור הרפתקאות על רקע החיים הפוליטיים בישראל. פרק ראשון: יום בהיר אחד פרצה שביתה פראית. היתה זו תחילתה של שריפה, שעמדה לסכן את המשק כולו. אמיתי בן-יצבי נועק להציל! 'שבעת האחרים' — אחימלל, אחילעז, אחינב, אחיכזב, אחינגר, אחיתופל ואחיבלע — הכבידו על דרכו בתככים, כזבים ועצות הבל. אבל אמיתי התייצב מול האש, יחיד ועיקש, כי הוא היחיד המרגיש עצמו תמיך אחראי לעתידו של הפועל ולגורלה של המדינה גם יחד. בציר נראה אמיתי בן-יצבי מחזיק בגבורה את הצינור, שעה שכל האחרים מחבלים בו. ומי אחד מהם, אם לא אדם בדמותו של אורי אבנרי?

★ כסף לבחירות ולהסעת חיילים

השבוע נכנס לתוקפו הסדר הסעת-חינים לחיילים ברכבת-ישראל. היתה זו תוצאה ישירה — אם כי חלקית — למאמציו מזה ארבע שנים להנהיג הסעה חינם לחיילים בכל קחי התחבורה הציבורית. אורי אבנרי, שעקשנותו הפרלמנטרית דחפה את הכנסת להנהגת הסדר זה, כתב לשר הביטחון: "... צר לי שזעזת הכספים של הכנסת, שאליה הועברה הצעת לימיון מממשלת הסעת-חינים לחיילים בכל קחי התחבורה הציבורית, רית, התחמקה ממילוי חובתה כלפי החיילים, וגם סילפה את תוכן הצעת לימיון היום שהועברה אליה על-ידי המליאה. 'מי כמוך יודע שההסדר הזה הוא לעג לרש ואינו פותר את הבעיה, מאחר ורובם המכריע של החיילים, כלל אינם יכולים להגיע ברכבת ליעדם. 'חבל שזעזת הכספים, אשר יזמה הקצבת 15 מיליון לירות למפלגות לימיון תעמולת הבחירות, לא הצליחה למצוא את 2 המיליונים שדרש קואופרטיב אגד תמורת הסעת חינים לחיילים בכל הקחים. 'עתה קיימת הסכנה, שנהגים פרטיים יחשבו לתומם כי בעיית הטרמפים נפתרה ויטרכו להסיע חיילים. 'לכן הנני פונה אליך בבקשה, לפנות בקריאה ישירה לציבור הנהגים, ולבקשם להמשיך ולהסיע חיילים. 'כמו כן אבקשך לדאוג לכך שצה"ל יפעיל בצורה מירבית רכב צבאי בשעות ובמקומות הדרושים, להסעת חיילים."

וזאת בקשתנו אליך הנהג: גם כאשר תשמע על הסעת חיילים ברכבת, ותראה תמונות יפות על נושא זה בעיתונים, אל תשכח כי זהו רק פיתרון חלקי. עדיין מופנית אליך הקריאה: תן טרמפ לחייל.

אורי אבנרי

מכתבים

חבר

ששרהדואר נכנע

כל הכבוד לזוהרים שלא נכנעו לצחיי הריתוק. מי היה מאמין שדוחקא קבוצת עובדים שקטה ונכנעת זו תהיה הראשונה להניף את נס המרד.

חבל רק ששרהדואר נכנע לתביעותיהם. אחרת, היו כל העובדים בארץ מגלים את הסוד הכמוס, שצחיי הריתוק הם בלוף אחד גדול.

למען האמת, הסוד הכמוס הזה הוא סוד רק לעובדים, שעליהם מאיימים בבתי-סוהר. לממשלה, אין זה סוד כלל וכלל. הממשלה יודעת, שברגע שהיא תיתקל בהתנגדות רצינית, היא תעוף לכל הרוחות. מה היא תעשה? תשלח את כל העובדים בארץ לבתי-סוהר? המרי הציבורי שיקום יפוצץ כל ממשלה שתנסה לעשות זאת.

וואת הסיבה האמתית שבגללה נכנע ישעיהו, שכן, נוסף לסחר לאבד אחת ולתמיד את ה"שט האחרון שנשאר בידי הממשלה, יודעים השרים ש"הם אינם צודקים גם מבחינה מוסרית. משום שלאף שר, ולאף אדם אחר, אין זכות להפוך עובד לעבד. כל הדיבורים על מצב חירום ושרי רותמים חיוניים הם בבליית. אם הממשלה לא יודעת להפעיל את המדינה בעזרת אנשי חופשיים, אלא רק בעזרת עבדים ככרי לים בשרשראות — שתתפטר.

פנחם

כל עובד רשאי לעזוב את מקום עבודתו ברגע שמתחשק לו. זאת המשמעות של אדם חופשי. אם העובד, או נציגיו, חתמו על הסכם עם המעביד, והעובד מפר הסכם זה — שגישה נגדו תביעת פיצויים. אם המעביד הוא הממשלה, היא יכולה לגייס את העובד למילואים במקום עבודתו, היא יכולה להביא מפעילי-שכיתה — אבל אסור לה להכריח את העובד לעבוד.

אלא שהממשלה האמיצה שלנו פוחדת להפר שביתה. יותר נוח לה לנסות להציג את העובד המסכן בעיני הציבור כאילו הוא זה שמפר את החוק.

ירמיהו פנחם, גבעתיים

יגאל אלון

נגד עצמו

בהעולם הזה (1664) הופיעה ידיעה תחת הכותרת יגאל אלון מצביע נגד עצמו, לפיה י. אלון, יחד עם חברי סיעתו, הצביע נגד הצעת הסיכום של חה"כ אורי אבנרי להקים משרד למדע ולהשכלה גבוהה — לא חר שאלון עצמו הציע קודם לכן להקים משרד כזה.

כמי שנכח באולם המליאה בעת ההצבעה, ברצוני להעיר, כי סגן ראש הממשלה יגאל אלון לא הצביע נגד הצעתו של חה"כ אורי אבנרי.

ש. שנהר, לשכת סגן ראש הממשלה, ירושלים

להיות לעם

או לחרוד

במכתב לחייל העולם הזה (1663) מציג אורי אבנרי את הדילמה העומדת כביכול לפנינו: שטחים או שלום.

אולם, "שלום או שטחים" אינה הדילמה. הדילמה האמתית היא: ישראל או פלסטין.

מנהיגי ישראל מצהירים שהשכם והערב כי כל רצונם הוא בשלום, ואילו הערבים הרעים הם הם הרוצים במלחמה. הצהרות צבועות אלו אופייניות לחוסר יושרם ה"אינטלקטואלי ולפתנותם המוסרית של האדונים ו/או הגברות האלו, שחוש ההומור החמצמן של הגורל הפקידם על גורל מדינת-ישראל. האמת היא שהם כלל וכלל אינם רוצים בשלום, אלא שאין להם את האומץ הדרוש להודות בכך מפורשות. והם אינם רוצים בשלום, לא משום שהם שוחרי מלחמה, אלא משום שהם יודעים היטב כי שלום, ואפילו שלום "טוב" (דבר בלתי אפשרי בסיטואציה הנוכחית), יהיה בגידה בעניין הלאומי אותו הם מייצגים, בעתונ-

כתר המלכה

של חנה יפרח
מלכת הגוגו 1969

הוא יצירת

טופז

תכשיטים ושעונים

רחוב דיזנגוף 121 ת"א

מגן

תחמושת

D-I-C
תכשיר איכות של
"טבע"
למריחה על הגוף

"הגזירה"

נשארו מקומות אחדים במחזור ה-21 של הסמינר היחידי בארץ, המכשיר ביסודיות במשך שנה אחת במקצועות הנ"ל:

✱ תפירה וגזירה סלוגית וקוני-פקציונית;

✱ דיגום (מורליזציה) מקיף ומושלם;

✱ מדגוניה, מלאכת יד, מניפולציה, טקסטיל וכו'. קיימים קורסים חצי-שנתיים ול-4 חודשים.

המנהלת: ב. גרודזנסקי מחברת ספרי לימוד "הגזירה" תל-אביב, שדרות עמנואל 19 (נ"ע) "בוטניסקי".

אוטובוסים: 4, 5, 7, 14, 18, 20, 21, 22, 61, 62, 64, 92.

"פונדק הכרם"

בהנהלת

ברניצקי אליהו

מבחר מאכלים מזרחיים ואירופאיים
ת"א רח' רבי מאיר 12
טל. 54203

אם נסכים לבצע
החלטת מועצת הבטחון
המבטיחה: הפסקת הלוחמה; הכרת
ארצות-ערב בריבונותנו; גבולות
בטוחים; חופש שיים
הדורשת: פינוי השטחים
הכבושים וכתרון צודק
לבעיית הפליטים

שלום

יצויב

אפשרי

הרשימה
הקומוניסטית
החדשה בישראל — רק"ח

סלון פריס לכלות

(רח' השוק — נצרת)

✱ שמלות חופה בהשכרה ובמכירה

✱ דברי קוסמטיקה

✱ מתנות לכלות.

סיסמתנו: הקליינטים הם חברינו!

אין כאן...

יש לי

SONY

רשמי קול-טכנולוגיות-טרנזיסטורים
מערכת סטאודיו

חולשת

פילוט 3529 הטלוויזיה המושלמת

פילוט 3529 מצטיינת בתמונה חדה, יציבה ונקיה חודות למעגל-
 לים אלקטרוניים הבלעדיים לפילוט.
 פילוט 3529 מצוידת במסך פנורמי רחב 110".
 בפילוט 3529 מערכות קליטה נפרדות לגלי VHF ו-UHF.
 בפילוט 3529 שיטה מהפכנית המונעת קרינה.
 לפילוט 3529 שנתיים אחריות למנורת המסך.
 נצל גם אתה את חידושי הטכניקה והמדע
 להנאתך: דרוש השוואה ותיווכח בעדיפות
 פילוט 3529.

Pilot

פילוט עדיף - בשורות ובטיב

תינו המרובים. דיין היה היחיד מביניהם
 (אלא אם כן הספיק לשנות את דעתו) ש-
 העז להכריז כי הוא מעדיף "שטחים" על
 "שלום". המאבק בין שתי התנועות הלא-
 מיות הוא מאבק לחיים או למתה, וכל פש-
 רה ביניהן לא תיתכן. אבותינו באו ארצה
 כדי לכוששה ולהקים בה חברה חדשה בע-
 לת ייחוד משלה. הערבים, תושבי הארץ,
 הבינו ואת יפה יפה מן הרגע הראשון,
 והתנגדו לתוכנית הזו בכל האמצעים ש-
 בידם. למולנו הם נכשלו. אבותינו עשו את
 חצי המלאכה, עלינו לסיימה! כל הדיבורים
 היפים על מוסר וכו' הם בלתי-רלבנטיים
 לחלוטין בהקשר זה. הלא אורחי ישראל
 אינם זוללי ערבים. מרביתם מסתפקים במא-
 כלים ערביים. הבעיה אינה שטחים או
 שלום, טוב או רע, מוסרי או בלתי-מוסרי.
 הבעיה היא בסיסית יותר: להיות לעם או
 לחדול!

מ. עציון, רמת-גן

10,000 יותר,

10,000 פחות

בכתבה פגז ראשון התפוצץ ונפל. על ה-
 האשמות שהועלו נגד ראש מועצת בית-
 שאן יעקב מחלוף (העולם הזה 1665) מסר
 סר, בין היתר, הסיפור הבא.

"כאשר קצין המחוז הוציא את מכוניתו
 של מחלוף למכירה פומבית, זכה במכרז,
 במיקרה, אחד מידידיו של מחלוף. הוא קנה
 את המכונית, ששחיה 18,000 ל"י — ב-
 18,500 ל"י בלבד."

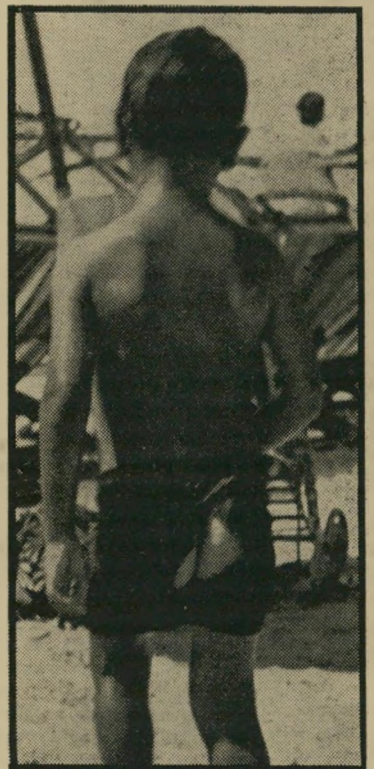
אינני מבין את הבדיחה.

אמנון צוקר, טבריה

● הבדיחה עצובה מאוד, כמו כל טעו-
 יות הדפוס. הייד קנה את המכונית לא
 ב-18,500 ל"י, אלא ב-8,500 ל"י בלבד —
 עשרת אלפים ל"י פחות משחיה.

תחרות הצילומים

מה דעתכם על הישבן הגלוי של הפספוס?

תמונת השבוע

תמונה זו צולמה על שפת הים, ואנחנו שול-
 חים לכם אותה עבור תחרות הצילומים.
 פוטו סימנטוב, תלאביב

● תמונת השבוע מזכה את האדונים
 פוטו סימנטוב ב-10 ל"י.

קוראים השודחים מכתבים,
 מתבקשים לנסח אותם בקי-
 צרה. עדיפות תינתן ל-
 מכתבים קצרים.

זכות קדימה תינתן למכ-
 תביהם של קוראים המצרי-
 פים תצלומיהם למכתבים.

תמרורים

נותחה • הזמרת נחמה ליפשיץ
בבית-החולים השרון בפתח-תקוה, בניתוח שבית-החולים לא מסר את טיבו. ההודעה הרשמית היחידה: הניתוח היה קל, עבר בהצלחה, ויאלץ את הזמרת העולה להישאר בבית-החולים לא יותר מעשרה ימים.

התארסו • שחקן הקולנוע האמריקאי ברט (אי) הציפור

לנקאסטר,
אחרי שהתגרש מ-
אשתו; וידידתו מזה
כמה חודשים, **בון**
שר. על אף האי-
רוסין, לא ברור אם
השניים יינשאו, ו-
זאת מפאת המרי-
בות התכופות ש-
היו סורצות תדיר
בין בני הזוג.

בון שר **נהרג • בתאור**

נת מטוס בגרמניה,
הנסיך **קונסטנטיין** מבחאריה, חבר בית-
הנבחרים המערב-גרמני מטעם מפלגת האי-
חוד הנוצרי-סוציאליסטי. הוא טס במטוס
הספורט הפרטי שלו, כאשר נקלע לסערת
גשם וערפל, התרסק על הקרקע.

התנחם • השחקן היהודי האנגלי פיטר סלרס, מן המכה שהנחיתה עליו אשתו הבלגית בריט אקלונד, כאשר הי-

ברנארד

שיגה גט ממנו. הנחמה: מיראנדה קדארי,
בתו של לורד מנקרופט, שהיא הנערה הי-
ראשונה הנראית בחברתו מאז גירושו.

מתחתנים מחדש • שחקן ה- קולנוע הבריטי סטיוארט גריינג'ר ומי שהיתה אשתו הראשונה ואם לבנו הב-
כור, **ואלספת מארץ'**. הרומן המחודש
החל פורח מאז פתח גריינג'ר בהליכי גיר-
ושין מאשתו הנוכחית קארולין, שהיא הי-
שלישית במספר.

התגרש • חלוץ השתלות הלב פרוי פסור כריסטיאן ברנארד, מאשתו
אליטה. מאז התפרסם בעולם, עקב ניתוח-
הלב, התגלה ברנארד כחובב-חיים, התרועע
עם יפהפיות בכל רחבי תבל. הגט ניתן
לבקשת אשתו, מבלי שאיש משניהם יהיה
נוכח בבית-המשפט. אליטה נשארה בביתה
בקייפטאון, כריסטיאן היה באירופה.

נפטר • בת-לאביב, מהתקף-לב, בגיל
62. מי שהיה מוכירו האישי של זאב זיכר-
טינסקי, העיתונאי **אייזק רמבה**. ליד
פולין, למד מדעי המדינה באוניברסיטת
ורשה, עסק בפעילות פוליטית כנציב בית-ר
בפולין, עבר לפאריס וללונדון, שם שימש
כמזכירו האישי של זיבוטנסקי. עלה לארץ
ב-1940 ועסק בעיתונאות, תחילה כעורך
המשקיף ולאחר מכן עורך חרות. בשנים
האחרונות היה חבר מערכת מעריב ולעצטע
ניינס. עד יום מותו כיהן כיו"ר אגודת
העיתונאים בתל-אביב וכחבר ההנהלה העו-
למית של איגוד העיתונאים היהודיים.

נפטר • בבית-החולים בילינסון, בגיל
62, אחרי מחלה קצרה, מי ששימש בשנים
האחרונות כראש העדה הבודהיסטית בישראל,
שמה **אליה**.

נפטרה • חנה קצמן, חצי שנה
לאחר יום-הולדתה ה-100, כשהיא אם לעש-
רה ילדים — מהם מתו על פניה שלושה —
20 נכדים, 42 נינים, ובן-זין אחד, שמה
לשמוע בשבוע האחרון לחייה כי האדם
הגיע לירח, בהזכרה כי בימי-צעורה לא
הומצאה עדיין המכונית.

טכס הנעילה

יתקיים ביום ה', כ"ג באב תשכ"ט, 7.8.69 בשעה 6.30 בערב
באיצטדיון רמת-גן בחסות כבוד ראש הממשלה הגב' גולדה מאיר
בת כנית:

- * מופע ראווה בהתעמלות על מכשירים, בהשתתפות אלופי המכביה.
- * תחרויות אתלטיקה קלה.
- * כניסת המשלחות.
- * ברכת ראש-הממשלה.
- * עיטור דגלי המשלחות.
- * טקס הנעילה — הורדת הדגל, הכרזת הסיום, כיבוי הפיד.
- * יציאת המשלחות.
- * משחק כדורגל בינלאומי בין

"ריבר פלייט" ארגנטינה לבין נבחרת ישראל

קווי אוטובוסים לאיצטדיון: מס' 40, 42, 21, 22, קו מיוחד מהתחנה
המרכזית וקו מיוחד מרחוב ארלוזורוב ליד קולנוע ארמון דוד.

כרטיסים בקופות.

הבטח כרטיסך לנעילה עוד היום

מבחר עשיר
איכות מעולה
שרות יעיל
אספקה דיקנית

פזגז

על פזגז יכולים לסמוך!

בעיות ולבטים בתי המין

מאת

חדיר מרדכי זידמן

הוצאת רשפים.

להשיג בחנויות
הספרים והדולות

הקוינטט עם ציון

"נערה בכתום"

"נסיכת חלומות"

תקליט "הד-ארצי"

חיש-קל ובהצלחה בטוחה
(ב-8 שיעורים של שעתיים)

קצרנות

עברית ו/או אנגלית

ב-אולפן גרג (בר-קמא).

תל-אביב: גורדון 5, טל. 236209
ירושלים: הפקיד, בצלאל 18
חיפה: במעלה, שמריהו לוין 30
הוצאת ספרים בשכונת

עיתונאי אמריקאי

אשר סיד בגבול המתחמים

בין ברית המועצות לסין

העמית - מדווח :

קשה מאוד לזר לחדור אל מוקדי המתיחות, בין שני הענפים הקומוניסטיים בלב היבשת האסיאתית.

אחד שהצליח לעשות זאת הוא האריסטון סולסבורי, מעורב כי ניויורק טיימס. הוא כתב את המאמר הבא עם שובו מטיור במונגוליה, הרפובליקה הקומוניסטית העצמאית, הקשורה בברית צבאית עם מוסקבה.

דיווח סולסבורי, כמאמר שהתפרסם השבוע בשני המשכים :

הביקור במונגוליה איפשר לי התבוננות אישית על איזור המשבר. לא שהמונגולים הרימו את המסך מעל איזה שהם סודות צבאיים חשובים, אלא שבשביל אחד שלראשונה ביקר באיזור אסטרטגי זה לפני עשר שנים, השינויים אמרו יותר מאשר איזה שהם מילים.

כשנסעתי למונגוליה ב-1959, ראיתי מעט מאוד צבא סובייטי. פגשתי כמה גנרלים

תוכנית-בזק רוסית :

10 ימים לפקינג

וקולונלים בקבלות פנים דיפלומטיות; פה ושם קצין שהתליף כסף בבנק הממשלתי. חיילים מונגולים היו יקרי-מציאות, ופקידי מונגולים דיברו בסופק על הקרנות הגדולות לפיתוח פנימי, כתוצאה מצימצום הוצאות צבאיות.

עוד לפני שלוש שנים, כשהייתי שוב ב"אולאן באטור", נראתה הנוכחות הצבאית הסובייטית, בעיקר, מורכבת מיחידות הנדסיות או מצהלות סוללי כבישים. יחידות לא-קרביות הובאו כדי למלא את מקומם של גדודי-העבודה הסיניים המתמעטים.

בכל אופן, בינואר 1966, חתמו מונגולים וברית-המועצות על הסכם צבאי חדש, אשר לפיו אישרה מונגוליה, שבמידת-הצורך אפי' שר יהיה להביא כוחות-הגנה סובייטיים ב"קנה-מידה גדול.

★ ★ ★

זוגות

נעלמים בגנים

ב"רור היה לי עתה, שההסכם פורש בחופשיות. הדבר הראשון שראיתי כשיגעתי ישרה-התעופה של אולאן באטור היו שוטרים צבאיים סובייטיים בגיפים מסומנים, ומטוסי תובלה סובייטיים מעבידים קצינים סובייטיים מהבירה למחנותיהם במקומות כפריים מרוחקים. כל ערב ליד משרד הוואר המרכזי היו סמלים ורבי-שנים רוסים קובעים פגישות עם נערות מונגוליות לית "בושות בתלבושות בהירות ומאופות. הזוגות היו נעלמים לתוך הגנים הקרובים.

המטה הצבאי הסובייטי גדל מעל ומעבר לשטח הרשמי שהוקצה לו, ובסיס חדש וגדול יותר נמצא עתה בשלב בנייה. בעורף, בפרט לאורך הרכבת הטרנס מונגולית, ראי' תי ערים שלמות הנבנות על-ידי מהנדסי ה"צבא הסובייטי לשימוש צבאם.

חנות הכל-בו המרכזית באולאן באטור — היחידה המצוידת במלאי המתקבל על-הדעת — דחושה בקצינים רוסים ושוותיהם,

• בירת הרפובליקה העממית של מונגוליה. מונגוליה כולה מחולקת — כאשר חלקה הצפוני-מערבי עצמאי וקשור בברית המועצות, ואילו חלקה הדרומי-מזרחי מצוי תחת שילטון סיני.

ידי מי שבא למונגוליה וסיביר במשך עשר השנים האחרונות: הצבת טילים וקרייתיקי שורת אלקטרוניים, פיזור מטוסי-קרב ב"מיקלטי-שדה בערבה המונגולית, והקמת רשתות ראדאר. ייתכן שכל זה הוא הגנתי, אמצעי זהירות בלבד; האמצעים הזהירים של מנהיגים זהירים, שאין ברצונם להיחפס בלתי מוכנים על-ידי תנועה פיתאומית של כוחות עוינים.

אלא שבמקביל, נעשו הכנות צבאיות מרשימות גם בצד הסיני. לסינים קל יותר להסתיר את פעולותיהם מאשר לרוסים, מא

תמונה המראה חיי יום-יום ב"הצארים החדשים". טיה מלחמתית נגד

שלא להזכיר את משפחות אלפי המומחים האזרחיים העובדים עתה בארץ מרוחקת ועדיין מפגרת זו.

★ ★ ★

גם הסינים

מרכזים כוחות

שם גם שנויים פיזיים אחרים, כמו תיים ואיכותיים, הניתנים למדידה על-

ידיעות המודיעין המערבי על הצבת כוחות סינים נחשבות למדויקות למדי. מימ' צאים של לוחייני תצפית; מחקר מדויק של "דוחות", עיתונים ורדיו סינים ומקור פקינג.

חור ורק נוסעים מעטים הצליחו בשנים האחרונות לחדור למונגוליה הפנימית, למני צ'וריה, או לצפון סין. אין איש יכול בשום אופן להגיע למידבריות סינקיאנג או לשטח העצום של טיבט, 3000 מילין דרומית מ'פקינג.

ידיעות המודיעין המערבי על הצבת כוחות סינים נחשבות למדויקות למדי. מימ' צאים של לוחייני תצפית; מחקר מדויק של "דוחות", עיתונים ורדיו סינים ומקור פקינג.

מסקופים מערביים מתקשים להעריך כוחות סינים אלה, כיצד הם מפורזים, ומה הם סוגי הנשק שבהם הם מצוידים. אולם הם יכולים להסיק, על-סמך ידיעות הבאות מהונגקונג וטייואן (פורמוזה), כי צבא סיני עצום זה מצויד היטב, ביחוד בשריון ובטילים, וכי רובו המכריע מרוכז בסביבות הבול הצפוני — דהיינו, מול גבולות סיביר.

★ ★ ★

1 1/2 מיליון

חיילים

בחודשים האחרונים שלחו הסינים כוחות נוספים לתוך מונגוליה הפנימית, ובפרט לאיזור פאטאוב, מרכז הייצור הגרעיני, 110 מילין דרומית לגבול המונגול-לי-סיני, מחוז קנצו, מקום המרכז הגרעיני של לנצ'או; ומחוז סינקיאנג המערבי, מקום שם נמצא איזור הניסויים הגרעיניים לופ נור של הסינים.

מומחים צבאיים מערביים מאמינים, שה"כוחות הסיניים המרוכזים בקרבת הגבול הרוסי הם לא רק גדולים, אלא גם ניידים מאוד. הם גם מאמינים, שהסינים יקמו את כל-הנשק הגרעיניים שלהם נגד רוסיה, והתעמולה הרוסית תומכת בדיעה זו. בהכרח, שנושאו לשם תצרוכת סובייטית פנימית מדגישה מוסקבה, שמאחר ולסין יש נשק גרעיני היא בודאי תשתמש בו.

ההערכות הצבאיות הטובות ביותר מגיחות שלפחות מיליון וחצי חיילים מוצבים עתה בשני הצדדים. המכונה מוכנה. האם תינתן הפקודה לפתוח באש?

ייתכן מאוד שאיש אינו יודע את התשובה, לא בצד הרוסי ולא בצד הסיני, במשך זמן רב זירגו מנתחי המודיעין של חשינוג'טון את האפשרות של מלחמה כזו, במקום נמוך מאוד. הם קבעו כי דרגת המתיחות בין שני הענקים לא היתה כה גבוהה כפי שנראה לעין. אך לאחרונה התחילו מומחים רבים של חשינוג'טון לתקן את הערכותיהם. לא מעטים מאמינים עתה שקיימת אפשרות

חיילים סינים מול עמדות הצבא הסובייטי בגבול מונגוליה

ממשיית של מלחמה — לפחות על בסיס איזורי ומוגבל.

★ ★ ★

הצארים

החדשים

הגורם התמוה ביותר בעיני האמריקאים, הוא שרוסיה וסין הן ארצות קומוניסטיות. איכשהו התחלנו להאמין ש"ארצות קומוניסטיות אינן רבות, אינן לוחות מות זו בזו, אינן משתמשות בנשק האחת נגד האחרת. אולם המנהיגים הסיניים חדלו לפני זמן רב לראות ברוסיה ארץ קומוניסטית. לדעת פקינג הפכו מנהיגי מוסקבה לקאפיטאליסטים. הם נכנסו לקנוניה עם וול סטריט, המכוונת להפיל את הקומוניזם האמיתי המצוי רק בסיין.

לא יאמנו? ראה את העיתון פקינג רבינו. ראה את הפילסוף דייגל, ראה את סרט ה"תעמולה של פקינג הפשעים האנטי-סיניים של הצארים החדשים, שנוצר לחלוקה פנימית בסיין וכוון להמונים הסיניים. הסרט נותן את נימוק הסכסוך במונחים שאף ילד בן 6 לא יכול שלא להבין: התמונות ה"מטושטשות של ניקיטה כרושצ'וב והנשיא אייזנהאואר, ניקיטה כרושצ'וב והנשיא קנדי, ניקיטה כרושצ'וב והנשיא ניקסון — "הצארים החדשים" מטכסים עצה עם מנהיגי אמריקה להחזיר את הקאפיטאליזם לרוסיה. כל העסק, ראיתי את הסרט הזה בהצגת הבכורה שלו בבית-הקולנוע הסיני הקומר'ניסטי העיקרי בהונגקונג — ובפני קהל של קומוניסטים סיניים.

על המסך, לפני עיניהם ממש של הצופים הסיניים, ראו את "הצל האפל של הקאפיטאליזם" עובר מעל לרוסיה ופורש אופל כה עמוק שיכלו בקושי להבחין ב"דמויות הצועדות כשהן עוברות דרך הכיכר האדומה. הם ראו את "הקוזאקים החדשים", פרשי-המסדרה הרוסיים, מכים מפגנים סייניים במוסקבה, הם ראו הליקופטרים רוסים חגים מעל טריטוריה "סינית". הם ראו דייגים סיניים אמיצים עומדים בסירור תיהם ומתגוננים בפני סירות-תותחים וסירות-מישור של הצארים החדשים, על גהות רות אמור ואוסורי.

הם ראו איכרים סיניים פשוטים, שאינם יראים בפני הג'נדרמים הרוסיים המתונים עליהם מים, כאשר הם משליכים את הסינים לתוך הנהר. הם שוב ראו את הסינים, המזוינים רק במקלות ומוטות, מכים על דפנות הטנקים הרוסיים העצומים באמצע החורף, והם הצטרפו לשיר-הרועה כביר של התלהבות פאטריוטית, כשכוחות סיוור סייניים אמיצים תקפו כוחות רוסים בחירוף נפש על האוסורי.

עתה, אומרים התעמלנים של פקינג, ה"צארים החדשים" הולכים בעיקבות המסלול של הצארים הישנים. הם השתלבו במערך האמריקאי, תופסים יותר ויותר שטח סיני, ומתכננים למלחמה ולהפלת הקומוניזם האמיתי של מאו טסה-טונג.

מי שמעריך מבט אחד בפני הסינים המס' תכלים בסרט התעמולה, מי ששומע סעם אחת את קריאות-הזעם הפראיות שלהם — ברור לו דחלושין שהשיעור נלמד. הם זרמו מתוך ההונגקונג אסטור מוכנים ושואפים להילחם עד מות ב"צארים החדשים". הס' (המשך בעמוד 10)

דיוסנו של צנחן כאדם צעיר - מה קורה למושביה אחריו שלוש שנים בצנחנים?

ידיו

תנו

הצנחנים

סגן ירון

י דיון. 21. צנחן.

אחד מן הצנחנים. לא מהמפורסמים שבהם. לא מקרב אלה ששמותיהם הפכו ליגודות. לא מנמרי הקרבות הוותיקים שמאחוריהם עלילות לאין ספור. צנחן מן ה"שורה למרות דרגות הסגן שעל כתפיו. נער מנומס, בהיר שיער ובהיר עיניים, שלולא הכומתה האדומה וכנפיה הצנחן על רקע ירוק הענודות על חוזה, היה ככל הנער.

סיפורו, סיפור קורותיו בשלוש השנים שחלפו עליו עם הצנחנים, אפור ופחות זור מצבע הכומתה שלראשו. אבל דווקא ב"אפור זה יש מידה גדולה יותר של זוהר.

היום הוא נמצא בסוף המסלול, בקץ שירות החובה שלו. חופשת-השיחרור מאחר דיו. אם ירצה, והדבר תלוי רק ברצונו, יוכל מחר להסיר את המדים, להיות אזרח. מצ"ע לו שלא להוריד אותם, לחתום על שירות-קבע, להמשיך להיות צנחן. ירון (מת) חרז עם ירון) מתלבט. האם יחזור למשק אביו במושב נהלל? האם יטול לעצמו שנת פגרה למנוחה והתאוששות, למילוי כל ה"מאויים שחלם עליהם בשירות הצבאי? או האם ישאר בשירות?

כשהוא צריך להחליט לכאן או לכאן, הוא מעביר לנגד עיניו את שלוש שנות השירות שלו, עד ומרגע שהיה לצנחן.

★ ★ ★

"זה מעניין זה טוב"

אמת היא שידיו לא חלם אף פעם להיות צנחן דווקא. הוא לא היה מאלה הסוענים כי מילדות כבר ראו את עצמם מ"פנים באוויר ומתחפשים בכל מסיבות-פורים לאלופי צנחנים. עד שהגיע אליו צו-התקציב בות לבדיקות-רפואיות, שנה לפני הגיוס, לא הסרירה אותו השאלה מה יעשה בצבא. הוא נולד בנהלל לאב בן דגניה ולאם ש"נולדה אף היא בנהלל, נהלל, בלב העמק, היתה כל עולמו. הוא למד שם בבית-ספר יסודי ובבית-הספר החקלאי, היה שחיין מצ

"העולם הזה" שואל -
קצין צנחנים וחיל-רגלים
ראשי תת-אלוף רפאל
(רפול) נאיתן, משיב:

רפול

מי צריך צנחנים?

ע שרות החופות שנפרשו השבוע בחוף ימה של תל-אביב וגרמו לפעיי מות'לב מוגברות לרבות צופים, שחזו במיפגן הצניחה שנערך במיסגרת שבוע הצנחן, ריכוזו שוב את הזרקורים אל אחד החילות המובחרים של צה"ל. מזה 15 שנה לערך משמשים צנחני צה"ל כנושא-הערצה לאזרחי-ישראל וכנושא-קנאה לחילי חילות אחרים בצה"ל. הם עטורים בהילה של המובחרים והאמיצים בלוחמים, הם נושאים את תואר "חוד החנית של צה"ל".

תוך כדי כך נשתכחה עובדה פשוטה אחת: מזה 13 שנים, מאז "מבצע קדש" ב-1956, לא ביצעו הצנחנים אפילו פעולה מוצנחת אחת. אמנם, הם ביצעו פשיטות ופעולות-תגמול נוע"זות. במלחמת ששת-הימים הם נשאו בעול העיקרי בכיבוש ירושלים, בפריצת מיתחמי רפיח, בכיבוש מיתחמי אום-כתף, במיתחור רצועת עזה ונמלו גם חלק בכיבוש רמת-הגולן.

אולם כל המיבצעים האלה בוצעו בידי הצנחנים ככוח חי"ר. מוסע על-גבי חז"מיס, או מונחת בעזרת מסוקים. מיצניהם, שנפרשו בהתמדה באימונים ובמיפגנים, נשארו מקופלים בעת צאתם לקרב.

האם אין המסקנה המתבקשת מכך שעבר זמנו של הכוח המוצנח? מי צריך עוד צנחנים?

★ ★ ★

נחנים הם אנשים שמסוגלים לצנוח, הסביר השבוע תת-אלוף רפאל נאיתן (רפול) איתן, קצין צנחנים וחיל-רגלים ראשי של צה"ל, אלה הם חיילים המשתמשים במיצנח כאמצעי-תובלה. "האם לאור הגדרה זו, לפיה שונה הצנחן מחייל אחר רק בשל אמצעי-

התובלה שלו, ולאור העובדה שאין מרבית להשתמש באמצעי-תובלה זה, האם אין להסיק שאין עוד צורך בצנחנים?" נשאל רפול על-ידי כתב העולם הזה. תשובת רפול: "לא. אם הם לא צנחו בעבר אין זאת אומרת שהם לא יצנחו בעתיד. ללחימה במסוקים אין צורך בצנחנים דווקא. אבל אין תחליף לאימוניה-הצניחה, מבחינת העלאת ה"כושר האיש, ההתגברות על פחדים ומבחינת האימון היומני. אף צבא בעולם עדיין לא ביטל את חיל-הצנחנים, אמר רפול. "אפילו האמריקאים, העשירים במסוקים, אצלם יש בערך 200 מסוקים לכל זב"יה, לא ביטלו את חיל-הצנחנים שלהם. "אם הבעיה היא רק הקניית כושר באימונים, נשאל רפול, "מדוע לא להעביר את החילות הלוחמים של צה"ל אימוני צניחה?" "זו רק בעיה טכנית", השיב רפול, "בעיה של מיצנים ומטוסים, בקיצור - כסף. גם כסף זאת בעיה טכנית. כסף צריך להדפיס, לא?"

★ ★ ★

צם מינויו של רפול, בתחילת שנה זו, כאחראי על אימוניהם ושיטות פעולתם לא של הצנחנים בלבד, אלא של כל כוחות הרגלים של צה"ל, מעיד על המגמה המקובלת כיום צה"ל: להעלות את כושר הלחימה ורמתם של חילות הרגלים בצה"ל לסטנדרטים שנקבעו על-ידי הצנחנים. כיום אין הצנחנים עוד מה שהיו פעם - יחידה מוכשרת אך מצומצמת. מיסגרות הקליטה של חיל-הצנחנים התרחבו. ועם זאת אין תחיל מסוגל לקלוט את המוני המתנדבים. גם כיום הצנחנים הם חיל של מתנדבים. אבל כיום יש להתנדבות אופי אחר לגמרי. ההתגברות אינה לצניחה דווקא. מי שתנדב היום לצנחנים מתנדב בעצם לעבודה אפורה ולחיים מפרכים במיסגרת שירותו הצבאי: לאימונים קשים וממושכים יותר, למיבצעים נועזים יותר ולסיכון. קורס-הצניחה הוא כיום יותר פרט ותגמול, כמו הכומתה האדומה והכנפיים. מסורת החיל, מורשת הגבורה שלו, לוחמי העבר שלו המשמשים כאות ומופת ודפוסי-הלוחמה שלו, שחובשים כיום לא פחות מהצניחה עצמה. המושג "צנחנים" לבש 1969 משמעות חדשה. הוא אינו מבטא יותר דווקא את היכולת לקפוץ ממטוס, אלא חיילים מעויים של הקו הראשון וקדימה לו.

סוף המסלול

בתום שלוש שנות שירות, בהם הגיע לדרגת סגן בצנחנים, עומד ירון, הצנחן מנהלל, על סף החלטה קשה: היעזוב את הצבא ויהפוך לאזרח, או יחתום על שירות-קבע, וימשיך לשרת בחיל הצנחנים.

כדור. ככה חשבת. המלחמה הפתיעה אותי. הסתר לי שכל הסיפורים היפים על המלחמה אינם כמו המציאות. היינו 13 איש בנחל. היה צפוף והיגש. הרגו שוב בינינו ותפס מקום. המפקד ביקש רשות מרפול להוריד את ההרג ולקבור אותו זמנית בחולות. רפול לא הירשה. ממתחמי רפיח נמשכה המלחמה עבור ידון דרך סיהר רפיח ועד הדורה לעבר גשר הפיראן שעל הסוא. כשחזר מהמלחמה, ידע ידון מה טעמה: "זאת היתה הפעם הראשונה שיריתי במישהו, שירו עלי, שראיתי הרוגים. ראיתי כמויות כאלה של הרוגים ושל חברים שנהרגו, שלא יכולתי אחריך לאכול בשר. אבל לא הייתי במשך, כמו חברה אחרים."

★ ★ ★

נמאם בצורה נוראית

המלחמה לא חזר ידון אל המנוחה. הוא הלך לקורס מ"כים, משם לקורס קצינים. כשסיים עם דרגות סגן-מישנה הלך להשתלמות קציני-צנחנים. מה שלא למד במלחמה למד בקורסים: "הרבה מאוד צניחנות, פשיטות מיוחדות, צניחה לים וצניחה מהליקופטר."

בפברואר 1968 קיבל את מחלקת הטיס רונים הראשונה שלו. לקחו אותו משם להשתתף בפשיטה על כראמה. אבל הסור שלי לא ניהל מלחמות גדולות, היה די פשוט. נכנסנו לכראמה. היו שם כמה חבלנים והתגברנו עליהם.

לילה אחד לאחר-מכן עלתה חוליית חבלנים על המוצב שהחזיק ידון, דרומית לגשר דמיה. הם עלו על המוצב מכיוון של צוק תלול. השומר לא ראה אותם. אני ישנתי אז בתוך העמדה. לפתע שתאום התי עוררתי. קפצתי החוצה. הם פתחו מיד יירו בכדוקה שחלפה מעלינו. הם המשיכו לירות תוך כדי שילהוב עצמם, כשהם מלחיים את היריות בצעקות: "איטבה אל ייהו! עליהם! אללה אכבר!". יריתי בהם והם נעלמו. התגלגלו לתוך הוואדי. המשכנו לירות אל תוך הוואדי. בסריקה שערכתי אחריך, מצאתי אחד מהם הרוג.

מהביקעה עלה ידון לרמה. משם ירד לדרום סיני. שם זה היה גופש ממש, הוא נזכר, "אין שם מתח ויש תנאים מצוינים. זה היה אחד החודשים הטובים שלי בצבא. עשינו חפץ טיולים וספורי גמלים. אימונים ושוב הביקעה. הפעם זה היה קשה. לא בגלל האויב. זה היה בחורף. קר מאוד שם. הקו היה די שקט למרות שכל יום ירו עלינו מהעבר השני. זה היה קשה מפני שזה היה משעמם. בסוף זה נמאס בצורה נוראית."

כשהגיעה שעתם של חייליו לעבור את קורס המ"כים, הלך ידון להוריד באחד הקורסים. ולפני שהספיק להרגיש בכך, כבר מצא את עצמו בחופשת השחרור שלו.

★ ★ ★

לא בגלל אידיאליזם

עשר שנים. 35 צניחות. מלחמה אחת. אין סוף של אימונים. המון זמן של רביצה במוצבים. בצד השני של המאזניים: בגרות נפשית, ביטחון עצמי, חוג מכרים רחב יותר מכל השיכבות והרבה דיועות שהשתנו, התחלה של השקפת-עולם. זהו המאזן. צריך להחליט: לאן הוא הולך? נהלל נראית לו פיתאום קטנה עליו. "כנראה שלא אשאר פה", הוא אומר, "די לא מעניין פה באופן כללי."

אם יהפוך לאזרח, יש לו עתה יותר משיכה לעיר. כל אישיות סבבה סביב השירות הצבאי. לא היה זמן לתוכניות. אולי ילך ללמוד במכון וינגייט. אולי ימצא משהו אחר. "אבל שיהיה מעניין". ואולי לא ייפרד מהמדים. מצפה לו עדיין פגישה אחת בצבא. הוא יודע מה ירצו ממנו: שישאר בצבא. שימשיך להיות צנחן, כזה שחייו עוברים בין אימונים למלחמות מוצבים. הוא אינו שש לכך כל-כך. אבל באוויר שהוא מקום הוא אינו יכול להיפרד מזה. לא מפני שאלה הם החיים שהוא רוצה לחיות, אלא מפני שהוא יודע שצריך את זה. מודה ידון: "בימים כאלה זה די קשה לעזוב את הצבא."

הוא נזכר במה שאמר פעם המג"ד בסיום אימוני הפלוגה: "מי שאומר שהוא רוצה להישאר בגלל אידיאליזם — זה שטויות. נשארים בגלל העניין ובגלל הסיפוק". "אבל הוא מגיד, ויש הבדל", אומר ידון. בגיל 21, אחרי שלוש שנים בצנחנים, הוא נשאר. עם כל השינויים שהתחוללו בו, צנוע, ביישן ומתלבט. ואם יהליל להי שאר בצנחנים, דבר שהוא קרוב לחדאי, למרות שידון עדיין אינו מודה בכך, יהיה זה מאותה סיבה הדוחפת בעצם את כל החרים לצנחנים. לא הכוונה האדומה ולא הכנפיים, אלא התחושה שצריך לעשות זאת.

בנהלל. ידון כנער — רוכב על סוס במושב נהלל, ומחזיק רובה בשדות המושב, בתמונה שעל גבה נכתב: "ידון כמרגל". אותה תקופה לא חלם כלל להיות צנחן, החליט להתגייס לצנחנים רק אחרי גיוסו לקלט צה"ל.

טירון. ידון (ראשון משמאל) באוהל הטיירים שלו באחת הסידרות המפרץ כות שעבר במיסגרת אימוניו כצנחן. רק בתום שנה של אימונים מכל ה"סוגים, ולאחר שעבר את מלחמת ששת הימים — הלך ידון לקורס קצינים.

הקאדט. ידון (ראשון מימין) עם חבריו בקורס הקצינים. בהשואה לאימון נים המפרכים, אותם עבר קודם לכן בחיל הצנחנים, נראתה לו תקופת קורס הקצינים כתקופה של נופש והקלה. אחריך עבר קורס קציני-צנחנים.

במוצב. כסגן-מישנה צעיר פקד ידון מספר פעמים על מוצבים של צה"ל בביקעה. כאן הוא נראה בצריף המגורים, באחד המוצבים בביקעת-הירדן.

טיין ונימנה על נבחרת הכדורסל המקומית. את שמו מצאו הוריו בתנ"ך, בספר נחמיה. כשעמד ידון על העובדה שהוא עומד להתגייס, החליט לבחור בטיין. בשבוע הראשון של הגיוס, בהיותו בקלט, הלך לעמוד במיבוקי קורס-טיין. מצאו אצלו ליקוי גופני ופסלוהו להיות טייס. במקום הוא החליט: "אם לא לטיין — אז לצנחנים". "לפני שלוש שנים זה היה אחרת", אומר ידון. "היום הצעירים בקיאים יותר ממה שהולך בצבא ומה עושים בכל יחידה. אז לפני המלחמה, היינו שואבים את הידיעות שלנו מהסיפורים של החברה המגויסים על הרשא במושב. שם הייתי שומע על הצנחנים. חוץ מזה היו בקלט כמה גייסים של הצנחנים שהכרתי, אחד מנהלל ואחד מבית-שערים. הם היו עוברים בין הטיירות, ומי שנראה להם, היו ניגשים לשכנעו שיתגייס לצנחנים. הם דיברו גם איתי. אמרו לי שאבוא אליהם, מפני שזה מעניין וזה טוב. אז הלכתי."

ידון אינו שוכח את הלילה הראשון שלו עם הצנחנים. "הגענו בלילה לגדוד. ישר כש ירדנו מהמכוניות, התחילו להריץ אותנו. רצנו בסביבות קילומטר, אבל אז זה נראה לי מרחק רציני מאוד. אחר-כך עשו לנו ריצה עם הקיטבגים סביב כל המחנה, לי הכרת המיקנים."

"בימים הראשונים העסיקו אותנו כמע"ץ, בכל מיני עבודות. אחר-כך היה בנגב תר-גיל צניחה חטיבתי ולקחו אותנו לאסוף את המיצנים. רק אחרי זה התחלנו בקורס הטיירות. זה היה קשה, מבחינה גופנית ופסיכולוגית. למרות שהחיילים היו מתנדבים, היה אחוז גדול של נפל. חלק מהחיילים נשרו. וזה לא דווקא אלה שהיו חלשים מ-בחינה גופנית. יש חלשים שרוצים — ועובדים. נופלים אלה שאין להם חשק. הם מתנדבים לצנחנים מבלי שידעו מה יהיה שם. "מה ששנאתי מאותה תקופה היו הטיירות רים שהרס"פ היה מטרטר אותנו עד הצות, את השמועות על מה שמחכה לנו שהלכו בין החברים. מה שאהבתי זה את התופות שות וחלק מהאימונים שהיו מעניינים."

בתום קורס הטיירות, בא קורס הצניחה. "זאת תקופת רגיעה בהשואה לאימונים, סבור ידון. הצניחה הראשונה עברה עלי בלי חתיות מיוחדות. אני בטוח שזה קורה לרבים: בצניחות הראשונות קופצים ומאבדים את ההכרה בשניות הראשונות עד שהמיצנים נפתחו. גם אחרי-כך הייתי סוגר את העיניים ופותח אותן רק כשהמיצנים נפתחו. אבל בסך הכל ההרגשה היא נעימה. אתה מרגיש שבמקום ליפול אתה עולה למעלה."

★ ★ ★

המלחמה — לא כמו בסיפורים

אחרי-כך התחילה השיגרה האפורה. תפיסת הקו על הגבול הסורי. סידרת אימונים בכל חלקי הארץ — מאימון מחלקה עד אימון חטיבה, לחימה בשטח מבוצר ושוב תפיסת מוצבים על הקו. תקופת הכוננות שלפני מלחמת ששת הימים מצאה את ידון כמפקד עמדה בגבול הסורי, מול תל-עזיאת. אחרי-כך עוד הספיק להתחיל את קורס מפקדי-הכיתות בפתיחת המסורות: מסע לאורך 120 קילומטר תוך יממה אחת עד לארבל, לשם מגיע מטוס פייפר ומצניח למסיימי הצעידה את התגיות הכתולות המסמנות שהם חניכים בקורס. בצנחנים, בניגוד ליחידות אחרות, אין סלקציה בין אלה ההולכים לקורס מ"כים. בתום שנה יכול כל צנחן להגיע לדרגת רב"ט.

אבל הפעם, עוד לפני שהחל הקורס, פירצה המלחמה. בבוקר ה-5 ביוני מצא ידון את עצמו בתוך הוחלים בסור שעלה לפרוץ את מיתחמי רפיח. זאת היתה סבילת-האש הראשונה שלו.

"נסענו כמה קילומטרים, ראינו קצת רכב שרוף. לא ירינו ולא ירו עלינו. לא ראינו כלום. פתאום היינו על המיתחם של הצבא המיצרי. אחרי שעה וחצי של נסיעה נח-קלנו בחיילים המצריים הראשונים. היו שם כעשרה חיילים ששכבו מאחורי הדיונות וירו מטוח קצר. המפקד נתן פקודה לירות. אבל הוא ירה תחילה בעצמו. אף אחד מאיתנו לא ירה. היינו המומים. אחרי-כך הצטרפנו לירי. עברנו על פניהם וראינו אותם הרוגים. "משם המשכנו לנוע על המיתחם. היו שם המוני חיילים מצריים: בתעלות, על החולות, במשאיות, בכל מקום. הוחלים שלנו היה בודה. פתאום עצרו שלוש משאיות מצריות וקפצו מתוכם כ-150 חיילים שנשכבו ופתחו עלינו באש. הרגשתי את הכדורים חולפים ליד. חייל אחד מהמחלקה שלי חטף כדור ונהרג לירי. השכנו אש וחיסלנו אותם. "לפני זה חשבתי הרבה על המלחמה. חשבתי שהם יברחו, שלא נצטרך לירות אף

(המשך מעמוד 7)

רט גרם לאותו המראה, לאותה ההתלה-
בות, לאותו כעס נגד ברית-המועצות בכל
רחבי סין.

★ ★ ★

בצד

הרוסי

הכנות האיריאולוגיות והתעמול-
תיות בצד הרוסי אינטנסיביות באותה
המידה. למוסקבה יש סירטי-תעמולה משלה
על הלחימה הסוֹבוֹיֵיטית. חשובי הסופ-
רים הסובייטיים, כולל מחבר הספורים וכ-
תב המלחמה המפורסם קונסטנטין סימנוב,
נשלחו לגבול הסיבירי כדי לכתוב גירסות
פטריוטיות אודות התקפות סיניות בוגד-
ניות ומגינים סובייטיים אמיצים. כל דו"ח
תעמולתי מזהיר שהסיכסוך בהחלט טרם
עבר, ושייתכן שיהיה צורך במכות חוזרות
ומוחצות עוד יותר.

איראפטר לטעות לגבי התגובה העממית
הרוסית. היא חוקה, פטריוטית, סובייטית-
טית, ולעיתים קרובות גזענית. "הגיע הזמן
ללמד מזמרים צהובים אלה שיעור", אמר
קולונל רוסי גברתן. יבגני יבטושנקו, המ-
שורר הסובייטי הליבראלי, כותב שורות
יורקות אש, שאפשר להשתתף לכתיבתו של
קיפלינג.

ולאדמיר ויסוצקי, זמר בלדות עממיות,
שזוכה לעיתים קרובות לביקורת על חרוזיו
הלא אורתודוכסיים, שר על "מזג האוויר
הקודר" בפקינג, ועל אוהבי "הרפתקאות
מסוכנות". הוא מזכיר את עוצמתה הגרעי-
נית של רוסיה, ומזכיר שמאו פעם אמר
ב-1957 בחצרות המפלגות הקומוניסטיות
במוסקבה, "שסין עלולה לסבול 300 מיליון
אבידות במלחמה גרעינית — אולם תצא
ממנה כמנצחת."

"אנו מבינים שאתם לא ארץ כה קטנה,
אם אפשר לשחוט 300 מיליון אנשים —
אולם אנו בטוחים שאתה, חבר מאו, יעזור
לך האלהים, רוצה לחיות מאוד מאוד..."
שר ויסוצקי.

לא רק המשוררים וזמרי-הרחוב מדברים
על מלחמה. פסיקאי רוסי גדול הזהיר, כי
שיחה עם עמיתים אמריקאיים, שלעם הסוב-
ייטי נמאס מסין. "כאשר נצא למלחמה",
הכריז, "לא נילחם באצבענו הקטנה, כמו
כס האמריקאים. אנו נילחם עד למות".
הוא התכוון שרוסיה לא תימנע מלהשתמש
בנשקה הגרעינית, אם וכאשר תהיה מלחמה
עם סין.

איום המלחמה הגרעינית אינו איום סתם:
טילים גרעיניים סובייטיים מוצבים לאורך
הגבולות, מזרחית מאגם בייקאל ועמוק בי-
מונגוליה.

לכך משיבים הסינים: "לא מלחמה קט-
נה, ולא מלחמה גדולה, ולא מלחמה גר-
עינית יוגלו אי-פעם להפחיד את העם ה-
סיני". או, כפי שצמרה פקינג בהקשר אחר:
הסכסוך עם רוסיה לא ייעצר, "לא ליום,
לא לחודש, לא לשנה, לא למאה שנה, לא
לאلف שנה ולא לעשרת אלפים שנה."

★ ★ ★

מלחמת-

בזק

אש ממשלת מונגוליה, צדנבאל,
שארצו נמצאת בחזית הסיכסוך הסינו-
סובייטי, דיבר איתי גלויות על נסיגות
סינים מפיל את שילטונם, ועל תוקפנות
סינית ממשית לאורך גבולו. הוא מאמין
שמנוי וגמור עם מאו להכניס את מונ-
גוליה שוב תחת שילטון סיני, והוא סבור
שאין יותר תקווה לפיתרון הסכסוך באמצ-
עים דיפלומטיים. לא ניתן להתווכח עם
מאו. כל עוד הוא נשאר בשילטון, תימשך
הסכנה למונגוליה, לרוסיה ולכל שכנותיה
של סין.

צדנבאל — שהוא בעצמו מחתיקי המלח-
מה נגד יפאן — זוכר את האיום הדומה
שהיוו הפאנים למונגוליה ולברית-המועצות
בימי-הזהר של צבא קוטינג של יפאן.
הוא חוזר ומציין איך הגיבו הרוסים על
איום זה: תחילה כאשר הביס המרשאל
גורגי ג'וקור את הפאנים בקיץ 1939;
וכעבור שש שנים, ב-1945, באה מיתקפת
בזק של שבועיים, ששמה קץ לנוכחות ה-
יפאנית שם.

אנשי-אבא סובייטיים מדברים בביטחון על
יכולתם לטפל בסין באותה מהירות: מכה
זריזה, כפי שבוצעה ב-1939 וב-1945; מכה
גרעינית כמיתקנים הגרעיניים הסיניים; תפי-
סת פקינג תוך 10 ימים או פחות; והחלפת
שילטון יפאן "המטורף" בשילטון קומוניס-
טים אמיתיים, וידידותיים למוסקבה.

קריירה שחיה מרעננת

קינג-סייז פילטר
קופסת מכסובב
20 סיג. 1.00 ל"י

טלסטאר

תוצרת דובק בע"מ

אנטי-דיפלומטים

מסר לי שמר תקוע, שגרירנו באו"ם, התלונן על כך שלא מצאתי לנכון לבקר אצלו, לפני חודשים, כאשר נפגשתי עם ראשי משלחות ארה"ב ובריטניה באו"ם. הוא התמרמר בקול רם על כך שנועד לו על ביקורי באו"ם רק מפי ראש המשלחת הבריטית, הלורד קארדון, שסיפר לו במיק"ר על שיחתי עימו.

אם נפגע השגריר הנכבד, אני רוצה להתנצל בפניו בפומבי.

ביקרתי באותו שבוע אצל שגרירנו ב"ש שניטון, יצחק רבין, בתום שיחתי בבית הלבן ובמשרד החוץ שם. הפגישה עימו נערכה על פי בקשתי, ולמדתי בה רבות.

ואילו ביקור אצל השגריר תקוע נראה לי כביזבוז זמננו היקר.

כי מר תקוע מייצג, בעיניי, סוג של שלי-חים ישראלים שאני מתכבד בזה להציג להם הגדרה כוללת:

האנטידיפלומטים.

★ ★ ★

אכן, מר תקוע הוא פופולרי מאוד בישראל. אם יפרוש משה דיין ויקים רשימה משלו לבחירות, יוכל מר תקוע להוסיף לה מישקל ויוקרה.

מי אינו מתלהב ממר תקוע, האיש המשיב לרוסים מנה אחת אפיים, התוקף את הצרפתים במילים כדורבנות, התוקע יתדות מילוליות בגלגלי האמריקאים והבריטים, ה"אומר לעולם כולו בדיוק מה שהוא חושב עליו, המגלה לאוי"ם-שמום את כל עומק הבזו שהוא רוחש לו?

כל מילה היוצאת מפיו של מר תקוע מוסיפה לפופולריותו בישראל.

וכל מילה היוצאת מפיו נורעת עוד יותר מפופולריותו באו"ם.

מר תקוע מרוצה מכך.

השאלה היא: האם מדינת-ישראל צריכה להיות מרוצה מכך?

★ ★ ★

הן, בעצם, תפקידו של דיפלומט? תפקידו הוא להיות פופולרי במדינות כהונתו — כדי שיוכל שם לי הועיל לארצו.

תפקידו איננו להיות פופולרי בבית. אני מוכן להגזים ולומר: תפקידו הוא להיות בלתי-פופולרי בבית.

כי אדם, שתפקידו הוא למצוא חן בעיני זרים, אין לו בדרך כלל סיכוי לרכוש את דעה רבה במולדתו. גדולי הדיפלומטים ב"ה היסטוריה, הרשומים באותיות-זהב בתולדות המדיניות העולמית, לא היו פופולריים, ולרוב גם לא היו מוכרים, בארצותיהם. יש אסכולה האומרת כי בכלל אין עוד תפקיד רב לדיפלומט, ששוב אינו אלא דהר חבוש-צילינדר. אין לו עוד מרחב ליוזמה משלו. כל ההחלטות מתקבלות במשרד החוץ שלו. הוא מקבל הוראות במיברקים, הוא רק רובוט המבצע הוראות.

אין זה נכון.

בחדאי, עברו ימי-הזהר של השגרירים הגדולים, ששינו את פני המדיניות העולמית. אבל עדיין יש תפקיד חשוב מאוד לשגריר המוכשר היוודע את תפקידו. איך?

דחאק הלורד קארדון מספר על כך כי סיפרו, בפרק המסכם את נסיונו באו"ם. הוא אומר שיש שגרירים של מעצמות גדולות, המשנאים את עצמם על כל עמיתיהם, והגורמים לכך שהכל משתולל לפגוע ב"אינטרסים של מדינתם. לעומתם יש שגרירי רים של מדינות קטנות, הרוכשים לעצמם כבוד ומעמד אישי. הם מסוגלים לנצל מע"מ זה לטובת מדינותיהם. הם הופכים את הידיעות האישיות, שעמיתיהם רוחשים להם,

למכשיר להשגת מטרותיהם המדיניות.

קארדון גם מגדיר את שני ה"סוגים.

עם הסוג הראשון, הבלתי-מוצלח, נמנה הדיפלומט הפזול כל הזמן הביתה, הנואם רק כדי להשיג כותרת בעיתוני ארצו, התורקע בשופר לשם פירסומת אישית. הכל יודעים זאת, ואיש אינו מתחשב בדבריו.

עם הסוג השני נמנה השגריר הטוב, המדבר לעניין, המצפף על פירסומת אישית, המסוגל גם להתווכח עם ממשלתו ולשכנע אותה לשנות את הקו שלה, במיקרה הצורך. איש כזה יכול, לפעמים, לתפוס מקום מר-

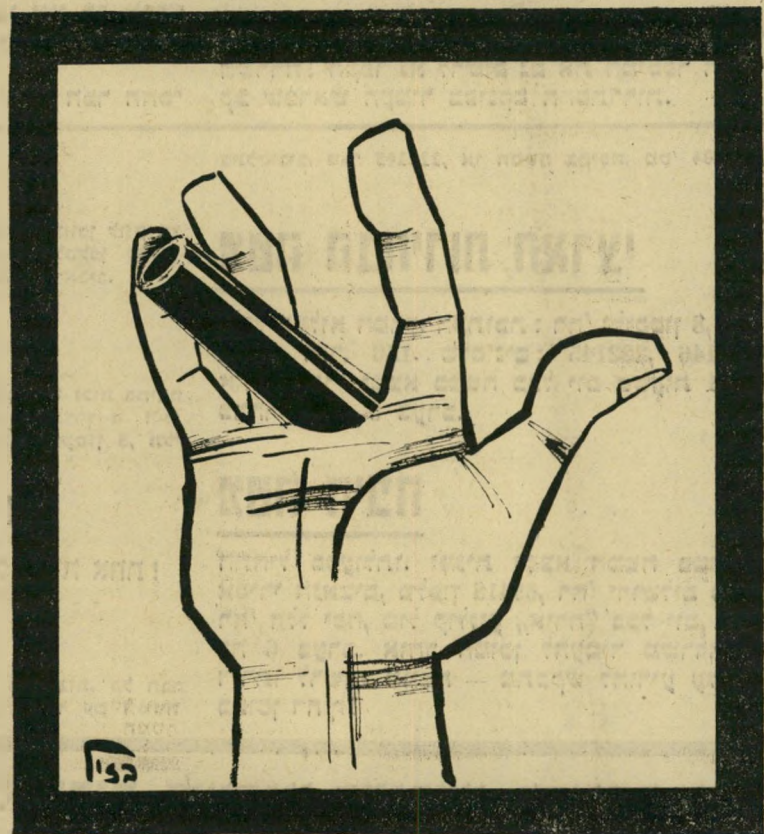
דומים לניאורנאצים — שהם אויביהם ה"קיצוניים ביותר.

(זה קצת מזכיר את דיבורי הסובייטים, הסוענים כי הממשל הצבאי שלנו בשטחים המוחזקים דומה לכיבוש הנאצי).

התוצאה לא אחרת לבוא.

השמאל החדש, שהוא גוף רבי-השפעה, התנגד עד אז בין מעריצי אל-פתח ובין יריי-ישראל. ב"נתן הכריע את הכף. ה"ס"טודנטים, שיכתב-העתיד של האינטליגנציה הגרמנית, וזהו את ארתור עם, הפאשיזם הגרמני, ואת ישראל עם ארתור.

מאז הם רודפים אותו, מעלים על נס את

כזי באו"ם — אף שאין מאחוריו אלא מדי-נות קטנות.

כאשר כתב קארדון את סיפורו, עדיין לא הכיר את תקוע. תמחני איך הוא מסוגל אותה.

★ ★ ★

מר תקוע אינו האנטי-דיפלומט היחיד מסוגו, הפועל בשם ישראל ולרעתה. אפשר להזכיר כאן את הפרשה המוזרה של שגרירנו בגרמניה, "ארתור היפה" ב"נתן.

הוא נבחר במאורע גרמני שלא נגע לו. סטודנטים מאנשי השמאל החדש הגרמני — שהם אנטי-נאצים, אנטי-לאומניים, אנטי-מיליטריסטיים — התנגשו עם השליטון (שבראשו עומד, כידוע, אדולף היטלר) שהיה חבר המפלגה הנאצית).

★ ★ ★

אינו דיפלומטים מסוג אחר, דיפ-לומטים אמיתיים, אצלנו ושלנו.

גימס מקדונלד, הצייר הראשון של אר-צות-הברית בישראל, כבש לעצמו אתהו-עצומה, ובכך השתית את יחסי ישראל-השינגטון על בסיס איתן, אף שהוא גרם אישית לנסיגת צה"ל מסיני ב-1949.

פיאר ז'לבר, השגריר הצרפתי, היה דיפלומט מזהיר. הוא תרם אישית תרומה מכרעת לכך שיש"ר ראל יצאה ב-1956 למיבצע-סיני, לטובת אינטרס צרפתי מובהק.

מצידו, אפשר להעלות על נס את ידיד הכהן, שפתח כימס לבדו את דרום-מזרח אסיה בסני ישראל, והיה מפלס את דרכנו לפקינו, לולא עיוורונם של ב"גוריון ושרת. הוא עשה כל זאת בתפקיד הצנוע של ציר

בבורמה (כשיריביו כינוהו "הבור מצירמה"). כיום אפשר להזכיר, כשגרירי ש"ר רכש לעצמו אחדה וכבוד, את יצ"חק רבין. אילו כיהן במקומו אחד האנטידיפלומטים, עלול היה הפי-ער בין ירושלים וושינגטון להפוך זה מכבר לתהום.

★ ★ ★

שה להאשים את תקוע, ב"נתן ושות'. היה להם ממי ללמוד.

ראש ממשלת-ישראל היתה השגרירה ה"ראשונה של ישראל בברית-המועצות. זה היה תפקיד עדין מאין כמוהו, בשיא ירח-הדבש בין מוסקבה וישראל, שנפתח עם הצהרת גרומיקו למען הקמת המדינה, וגם שך באספקת הגשק במלחמת-העצמאות.

גולדה לא היתה מעולם אשה עדינה במי-יחוד. בבואה למוסקבה, עודדה הסגנות-ה"ד"הות של יהודי ברית-המועצות עם ישראל, שהגיעו לשיאן במיפגן העצום ליד בית-הכנסת במוסקבה בספט.

זה היה יפה. זה היה מרגש. זה היה אפוף.

כי הסגנה זו הועיקה את שילטונות הביט-חון, השולטים בארץ הסובייטים. הם ראו בה נסיון של מדינה זרה ומערבית לערער את נאמנותו של ציבור גדול של אורחים.

הרודן המסורף, ששלט במוסקבה, יצא מכליו, המציא את עלילת הרופאים, ביים את מישפטי הריגול בכל רחבי הגוש הקו-מוניסטי, חידש את האביה לציונות.

זה היה אפוף ליהודי ברית-הברית-ה"עצות, ומהלומה קשה למעמדה ה"מדיני של ישראל.

מאז לא שינתה הגברת מאיר את גישתה. להיטך, היא הדביקה בה את יורשיה ועמי-תיה. אבא אבן רכש לו תהילת-עולם בתור האיש שהשיב בעצרת האו"ם שני גידופים מלוטשים על כל גידוף סובייטי, להנאתם הרבה של יהודי ארצות-הברית.

זה הכניס, אולי, כסף למגבית. אך כמה עזר למדיניות ישראל?

★ ★ ★

יום מדבר אבן על הבידוד המדיני המחולס של ישראל.

לעיתים נדמה לי שהוא מדבר על כך בתענוג מזוהר.

בכלל מתקבל הרושם, תוך קריאת העי-תונים הישראלים, ותוך שמיעת נאומו חב-ריה-כנסת, שאין דבר המהנה אותם יותר מלהיתחך מחשו שכל העולם שונא אותנו.

עבר זמן עד שתפסתי כי זהו אחד הספיהים של הרוח הגלדי-תית, אשר מנפים להרכיבה בכנות גם בבתי-הספר הישראלים, ב"איצטלה של "תודעה יהודית".

כל הנואמים האלה למדו בילדותם כי בכל דור ודור קמו עלינו לכלוננו, כי ההיסטוריה כולה אינה אלא שרשרת של רדיפות ופוגרומים. הם ביקשו מאלוהים לשפוך את תמותו על הגויים אשר לא ידעו-הו — כל הגויים.

רוח זו היתה טיבעית בעדה מפוזרת וחסרת-ישיע, שהיתה מופקרת לחסדי כל רוב עויין. אולם בינתיים הפכנו אומה מזד-נית, יש לנו מדינה המסוגלת בהחלט להגן על עצמה, והגויים מתייחסים אלינו בהת-אם לאינטרסים הממלכתיים שלהם.

זהו מצב חדש, המבלבל את הקשישים ואת תלמידיהם הסכסוכ-צעירים. אין הם מר-גשים בנוח בעולם חדש זה של אינטרסים קרים. הם מפליטים אותה של הקלס כאשר נדמה להם שחזרו לנח"ל-לדוהם. המוכר כה טוב: גוף של עולם אנטי-שמי ומתנכר.

האנטידיפלומטים הם הכיטווי המובהק של כמיהה זו — והם גורמים במידה רבה להגשמתה.

במדינה

העם

ההכרעה נפלה:

מלחמת נצח!

הפרשנים הרציניים הזהירו, בחודשים האחרונים, כי ככל שיתקרב מועד הבחירות לכנסת השביעית, כך ירבו ההצהרות הקיצוניות. כל עסקן ירצה להתקשט כנץ בן נץ. אך היתה תיקנה כלשהי, שבכל זאת תישאר מידת-מה של אחריות לאומית גם בשעת התחרות פרוצה על פירות שילהוב יצריהם של הבוחרים.

השבוע התבדתה תיקנה זו — ודוקא בי יחס למפלגה הגדולה ביותר בישראל. ראשי מע"י ניסחו סעיף במצע הבחירות שלהם, שאפשר היה לתמצת אותו במילה אחת: סיפוח, בסמ"ך רבתי. כך חרתה מע"י על דגל הבחירות שלה:

- עזוה תסופח לישראל.
- הירדן יהיה גבולה של המדינה.
- שארם אל-שייך ודרום סיני יסופחו לישראל.
- רמת הגולן לא תוחזר לעולם לערבים.

יש להגביר את תנועת ההתנחלות בשטחים.

מכיוון ששום ערבי לא יסכים לקבל תנאים אלה, היה פירוש הדבר: מלחמת-נצח בין ישראל ושכנותיה.

קרע עם אמריקה. לסעיף זה היו השלכות בינלאומיות מידיות. מצע מע"י אומנם אינו החלטה מדינית של ממשלת ישראל, אבל הוא מיסמך מדיני שהעולם יתייחס אליו כאל הצהרת-מדיניות מחייבת. קשה לטעון באוזני מדינאי העולם, כי מפיגה כה גדולה אימצה לעצמה סיסמות סר פוהיסטיות רק לצורכי תעמולת הבחירות, או כתכסיס לפייס את המאיימים בפילוגה מבפנים.

התגובה הראשונה באה מדובר משרד החוץ האמריקאי: אם תתקבל הצעת המצע, הכריז, יגרם הדבר לקרע רציני בין ישראל לבין ארצות-הברית. שכן ישימס את הקרקע מתחת לעמדתה של ארצות-הברית, יעמוד בסתירה צינית להבטחותיהם של נציגי ישראל, כי מדינת-ישראל מעוניינת בשלום ולא בשטחים.

או תאנט אף הוא מצא את עצמו חייב להביע את תדהמתו. אומנם לא רצה להת-ייחס למצע של מפלגה במערכת-הבחירות, אבל הוא לא הוהיר ספק כי ראה את העניין בתומרה רבה.

יש תנאים מוקדמים. תחנות השידור הערביות לא הירפו מן הנושא. הן הציגו את סעיף הסיפוח כהוכחה מכרעת לטענת-היסוד הערבית — שפני ישראל להתיישבות טריטוריאלית, וכי הדיבורים על הרצון בשלום אינם אלא מסחה לתוכנית נחלנית חסרת-מעצורים.

סעיף הסיפוח של מע"י גם טירפד את העמדה הישראלית הרשמית. עמדה זו אמרה, שאין לקבוע תנאים מוקדמים, אלא יש קודם כל לשבת ליד שולחן המשא ומתן — ושם יציג כל צד את תביעותיו.

סעיף הסיפוח קבע השבוע, שיש לישאל תנאים מוקדמים מרחיקי-לכת. דבר זה שם ללעג את הקריאה החוזרת, "לשבת ולדבר".

על כן לא היה מנוס מן המסקנה העגור, מה, כי השבוע נפלה הכרעה חמורה מאין כמוה:

מנהיגי ישראל הכריזו כי פניהם לעוד דוגם ועוד דוגם, לעוד תקרית-גבול ועוד התנגשויות, לעוד סיבוב ולעוד מלחמה, לעוד הרוגים ופצועים.

גולדה שחמה. אפשר להניח, כי גם בשבועות הבאים תופיע ראשה-ממשלה גולה מאיר בטלחיוזיה, ותדבר על "לילינו הקרים" ועל כך שאין בפני ישראל ברירה, וכי פניה אך ורק לשלום.

אולם העובדה תישאר בעינה: כאשר היה נדמה שבשביל הצלחת מפלגתה בבחירות, ומניעת פרישתו של דיין, יש לדגול בקו המוליך למלחמה מתמדת — היא הכריעה בעד קו זה.

לא היה לה האומץ אפילו לדבוק במדיניותה הקודמת, שיש להשאיר את האופציות לשלום פתוחות עלידי הימנעות מהצהרות סיפוחיסטיות. בשביל שלום המפלגה — שחטה גולדה את יונת השלום.

אנו הולכים להסתדרות

נעשה להם בהסתדרות מה שעשינו להם בכנסת!

אין לנו מנגנון. רוצים לשלול מאיתנו אפשרות סבירה להסביר את דעותינו בטלוויזיה וברדיו. לא קיבלנו כסף מהמם הפוליטי. לכן:

עזור לנו לשבור את המחסום!

תדרות, ויש בדרך הטופס שהיה מצורף לגליון האחרון של "העולם הזה", חתום עליו, החתם את חבריך ומכריך, ושלח אותו באופן דחוף אלינו! אם אין לך טופס, בוא למטה-הבחירות וחתום אצלנו!

כל חתימה חשובה, כדי לסכל את מזימת בעלי-השררה! הקפד נא לרשום גם את המיספר המנור קב שבראש העמוד בפינקס ההסתדרות.

בתל-אביב, מס' 222145, או המטה בחיפה, מס' 715404.

מטה הבחירות הארצי

פועל במלוא המרץ. הכתובת: רח' גליקסון 8, תל-אביב, ת.ד. 136. טלפונים: 222145, 222146. אורי אבנרי נמצא במטה בכל יום בשעות 11-5 בערבים.

מטה חיפה

התחיל בפעולתו. זמנית נמצא המטה במועדון אסירי הנאצים, טלפון 69418, רח' ירושלים פינת רח' הלל יפה, מול קולנוע "אורה" בכל יום, בשעה 6 בערב. אודה המוכן להעמיד משרדו או דירתו לרשות המטה — מתבקש להודיע על כך באופן דחוף!

התנדב לפעולה!

כל אודה היכול לעזור לנו בימים אלה, והמוכן להקדיש מזמנו למיבצע, בבוקר או בערב, מתבקש לטלפן למטה הבחירות הארצי, מס' 222145, 222146, תל-אביב.

תלמידי תיכון!

קריאה זו מופנית במיוחד אליכם. אין לכם זכות בחירה — אך יש לכם הזכות והאפשרות להשפיע בדרך זו. התינדבו לפעולה! בואו למטה הארצי, רחוב גליקסון 8, תל-אביב, או טלפנו למס' 222145.

שילחו לנו תרומות!

איננו מזלזלים אף בתרומה של לירה אחת!

חוגי בית

דוברי התנועה יעמדו ברצון לרשות חוגי בית. כל חבר יכול ליזום חוג במקום מתאים. נא להתקשר עם המטה

מיפגשי פעילים ואוהדים לאירגון המיבצע, בהשתתפות

אורי אבנרי, יתקיימו בשבוע זה:

בפתח-תקווה		בירושלים	
ביום ד', 6.8.69, בשעה 8.30 בערב, בקפה "הנשיא", רחוב שטמפפר 13.	בבית ליגת הנשים (בית החלוצות), אבן גבירול 14, חדר 7.	ביום ב', 11.8.69, בשעה 8.30 בערב, בקפה "הנשיא", רחוב הימים, רחוב סוקולוב 8, חולון.	בראשון לציון
ביום ג', 12.8.69, בשעה 8.30 בערב, בקפה "הנשיא", רחוב הימים, רחוב סוקולוב 8, חולון.	בבית ליגת הנשים (בית החלוצות), אבן גבירול 14, חדר 7.	ביום ג', 12.8.69, בשעה 8.30 בערב, בקפה "הנשיא", רחוב הימים, רחוב סוקולוב 8, חולון.	בבית ליגת הנשים (בית החלוצות), אבן גבירול 14, חדר 7.

נגד הריקבון בהסתדרות!

בחיפה

ינאמו על נושא זה:

ח"כ אורי אבנרי

שלום כהן

הסופר ראובן קריץ

ביום שישי זה, בשעה 8.30 בערב, באולם קולנוע "סארי". פעילי חטיבת חיפה מתבקשים להיות במקום האטיפה כבר בשעה 7.00 בערב לפגישה עם אורי אבנרי.

באילת

ינאם על נושא זה:

ח"כ אורי אבנרי

ביום חמישי זה, 9.8.69, ב-4.30 אחה"צ, באולם אירגון אמהות עובדות.

הקהל מוזמן — האוהדים מתבקשים להביא עימם את פנקסי ההסתדרות שלהם.

אלה שניסו להסתיר אותה - רק גרמו לשמועות מבהילות

השמועות היו אכזריות ועקשניות: יגאל אלון סובל משיתוק. ולא סתם שמועות: הפיצו אותן עיתונאים יודעידבר, עסקנים מרכזיים בכמה וכמה מפלגות, מנה לי מיפעלים ופקידים ממשלתיים בכירים. היו גירסות שונות לגבי המחלה. היה מי שתיאר אותה כחמורה יותר, ומי כחמורה פחות. אבל כולם ידעו לספר: "הוחלט לש- מור עליה בסוד".

ההסבר גם נשמע הגיוני: "אם זה יתפרסם — הוא גמור מבחינה פוליטית!" ומכך אפר שר היה להבין, שאותן נשמות טובות ה- מבקשות להסתיר את דבר מחלתו של סגן ראש הממשלה, רוצות רק בטובתו. וזאת, כאשר השמועה יכולה ליצור רושם חמור שבי עתיים, ומזיק שבכתיים, מן המציאות.

★ ★ ★
המציאות היא, שמוזה שמונה שנים סובל יגאל אלון בעין אחת. איש אינו שם לב לכך בדרך כלל, ורק מקורביו יכלו להבחין בסימני-עייפות, שאילצו אותו לפע- מים לחבוש משקפיים כהים.

לפני שבועות מספר פנה אל רופאיו, ו- אלה יעצו לו לקבל טיפול כדי להיפטר אחת ולתמיד מן המיתושים. אבל הם הזהירו אר- תו, שלצורך זה יצטרך לשבת כמה ימים בבית. שכן, חלק מן הטיפול היה כרוך ב- מתן זריקה בפנים, להרפיית השרירים. זהו טיפול שאנשים רבים עוברים אותו

יגאל אלון ביום השני של הוועידה, עוקב מן האולם אחרי המחרחש

המחלה של יגאל

יגאל
נושא את נאומו. פרט ל- שרידי פניו, לא ניכר בסגן ראש-הממשלה ושר-הקליטה, כל שינוי שהוא.

רים, כאילו אלון משותק בחצי פניו.

★ ★ ★
אינו נמסרה הודעה רשמית על כל ה- עניין מראש, יכול היה סגן ראש הממ- שלה לשבת בנחת בביתו עד גמר הטיפול. אך בגלל מסע השמועות המבהילות, הרגיש שהוא חייב לצאת מביתו. המועד שאי-אפי- שר לדחותו: פתיחת ועידת מע"י בבנייני ה- אומה, ביום הראשון השבוע.

רופאיו הבטיחו, כי בטיפול מיוחד ניתן "לישר" את שרידי פניו הרפויים. אך נראה שהדבר לא ניתן — וכך לא הופיע יגאל ב- מעמד הפתיחה. דובר מע"י יוסף שריי, ש- נשאל אם אלון חולה, השיב: "אינני יו- דע... תשאל אותו...".

הוא הופיע רק למחרת, בהיכל התרבות בתל-אביב. יגאל צעד אל תוך האולם באונו הרגיל, ולא ניכר בו כל שינוי.

מחיאות כפיים מנומסות
היושב ראש מסר את רשות הדיבור לשר-הביטחון משה דיין. שר הביטחון קם מכיסאו

אלון הסכים לטיפול, קיווה כי תוצאותיו לא יפריעו לו למילוי התחייבויותיו החשו- בות יותר. התקר הראשון בא בתחילת ה- שבוע שעבר, כאשר נערך טכס ההתנחלות בעין-צורים שבגוש עציון. במודעות נמסר מראש, כי אלון יהיה השר היחיד שימסור את ברכת הממשלה. בצמרת המפד"ל התי- עורר ויכות חריף בשל כך — אך ההחלטה עמדה בעינה: אלון יהיה הכוכב הבלעדי שם.

ליד גולדה מאיר, נסל את תיק הציר והחל צועד לעבר הבמה, כשהוא מלווה במחיאות-הכפיים המנומסות של שכניו. על לחיו הרמנית של אלון נראה הפלסטר, שהודבק לפניו עלידי רופאיו.

מדי שנה בארץ, והוא גורם לעיוות שרידי הפנים — עד לגמר הטיפול. ואז חוזרים ה- שרידים למצב הקודם, והפנים אינם מראים שום סימן של הטיפול.

★ ★ ★
אינו היה יגאל אלון אורח רגיל, היו רק בני חוגו הקרוב שמים לב להעדרו מן העבודה. אבל סגן ראש הממשלה אינו יכול להיעלם, ללא מתן הודעה רשמית. על

במדינה

מפלגות

חלומות ורודים

בצמרת העבודה

על במת בנייני האומה ישבו גדולי המפ" לגה: גולדה, ישראל גלילי, פינחס ספיר ו- שמעון פרס.

מאחורי הקלעים התגודדו כמה עובדי-במה. הם כבר סיימו את מלאכתם הנוכחית: הדגלים כבר הוצבו, הפרחים קישטו את אשר ניתן לקשט, המיקרופונים פעלו כהלכה. לא נותר להם אלא לחכות שגדולי המפלגה יסיימו את הופעתם, כדי שהם יוכלו לפרק את ה- תפאורה. בינתיים העבירו כמה מהם סיגריה — מפוטמת בחשיש. מי שהתמצא בעניינים אלה, יכול היה להריח בבירור את הריח ה- מתקתק של הסם. אבל גדולי המפלגה לא הבחינו בו. הם היו שקועים בחלום מתוך משלהם.

חלום בו ראה פינחס ספיר את משה דיין מנוטרל; בו ראה שמעון פרס את פינחס ספיר מבקש רחמים; ובו ראתה גולדה מאיר את כל ילדיה השובבים חגים סביבה ב- יום האם.

ועדת המיפנה? יתכן שוועידת מפלגת העבודה הישראלית תיוכר כנקודת-מיפנה ב- מערכה על מניעת פילוג המפלגה. למעשה, עוד לפני שפתח פינחס ספיר בהרצאת-המבוא שלו, הסתמן הסדר מאחורי הקלעים. אלא, שכמו כל ההסדרים במע"י — ובייחוד אלה הנוגעים למשה דיין — אי-אפשר היה להיות בטוח שיחזיק מעמד.

שעה קלה לפני הפתיחה החגיגית, לא היה כל ביטחון שדיין בכלל יסיים להשת- תף. וואת, אחרי שכבר סוכס שהוא יופיע ו- ינאם. העילה: הוא התרגו על מה שנראה לו כהדלפה מסולפת של דבריו בוועדה המצומ- צמת לניסוח מצע המפלגה.

"הדברים המסולפים" פורסמו בבוקר ב- דבר ובגזמרה. בערב מיהר ישראל גלילי, אחרי שיחת-טלפון מדיין, להורות לשידורי ישראל לשדר בראש מהדורת החדשות את הניסוח שנקבע על-ידי דיין כנוסח הנכון. כך התסייס ובה לחציה.

ועידת השוקולד. אחרי שהשלום חזר על כנו, סבלה הוועידה בים של דגלים — ושיעצום.

חבריו של דיין באו מצויידים בתרופה פרסית משלהם. שעה שגולדה הרעיפה חמ- מות אימהית, והללה את הרוח החברית ה- רצויה בדיוני הוועידה, הופיעה הגלולה ה- מתוקה הראשונה.

"כ"כ צחק גבון, איש רפי" לשעבר, שלף בעדינות חפיסת שוקולד מכיסו. הוא העביר את החפיסה לחבר שמשמאלו. החבר משמא- לו לקח לעצמו חתיכה והעביר את החפיסה הלאה, עד שכל האגף השמאלי לעס שוקו- לד בתנועות ענוגות ומנומסות.

מכיסו של גבון יצאה חפיסה שנייה — הפעם של טבעות שוקולד עגולות. את אלה העביר לשורה שלפניו — בה ישב טדי קולק. ראש עיריית הבירה כיבד באבירות את אשתו, לקח לעצמו טבעת, והעביר ה- אה לשר התחבורה משה כרמל, שהעביר לאשתו, שהעבירה לשר גבתי — ושם נג- מרה החפיסה.

אבל המלאי בכיס גבון לא אול. קולק העביר חפיסה חדשה לשר המיסחר והתע- שייה, וכן הלאה. על כן, כאשר דיווח אחד מדוברי הוועידה, כי צמרת המפלגה מסכימה בפה מלא לדבריה של גולדה — הוא צדק. השאלה הייתה רק: כמה זמן יחזיק מע- מד השוקולד בצמרת מע"י? מתי תתחלף הלשון המתוקה בטיפות מרות כלענה?

משפט

גצל

יוצר תקדים

גם אתה יכול להרוויח 2,000 ל"י לחודש — אין צורך בהשכלה, זעקו מודעות-ענק בכל העיתונים. היו אלה מודעותיה של המיכללה לאלקטרוניקה, שהומינה את קור- אי המודעות לקבל הכשרה כטכנאי טלחיויה. גצל בצלאל, תושב באר-שבע, היה מאלו שנענו למודעה. מאחר שלא סיים מעולם יותר משנת לימודים בודדת ברומניה, ארץ מולדתו, החליט גצל שעתידו בענף הסל- חיויה. הלך וגרשם בסניף המיכללה שב- עירו, שילם 50 ל"י מזומן, חתם שטרות (המשך בעמוד 20)

כוח חדש - להסתדרות!

אורי אבנרי, ראובן קריץ, שלום כהן ונעים גלעדי באסיפה שנערכה השבוע באולם "סטודיו" בתל-אביב

מצע רשימת העולם הזה - כוח חדש

1. החזרת השלטון בהסתדרות לחבריה!

(א) ההסתדרות הכללית של העובדים חייבת להתנהל **בידי העובדים**. אין בה מקום לשלטון המנגנון והעס- קנים המקצועיים.
(ב) שום עסקן לא יישאר בתפקיד כלשהו בהסתדרות למשך תקופה העולה על **שמונה שנים**. מי שחלל מלה יות עובד שכיר למעלה משמונה שנים, פסול מלייצג עובדים.
(ג) בכל האגודות המקצועיות יהיה המנגנון השכיר כפוף — להלכה ולמעשה — **למוסדות הנבחרים**, המורכבים מן העובדים עצמם.
(ד) שום ציבור של עובדים לא יהיה מיוצג על-ידי אדם שלא היה עובד שכיר **באותו המקצוע**. יבוטל הנוהג הפסול, המוסר לעסקנים מקצועיים את הטיפול ב"תיק" של מקצוע בו לא עבד מעולם (כגון "תיק" הימאים, "תיק" עובדי הנמלים וכו').

2. שיחזור האגודות המקצועיות!

(א) ההסתדרות תהיה **פדרציה חופשית של אגו- דות מקצועיות**, המנוהלות בידי עובדים בני-חורין, במ- קום להיות פדרציה של מנגנוני-מפלגות וגופים כלכליים.
(ב) כל אגודה מקצועית תהיה חופשית בניהול מדיניותה.
(ג) מבקר המדינה יפקח על ניהול בחירות חופשיות, ועל קיום נוהלים דמוקרטיים בכל אגודה מקצועית, בזמנים קצובים. אם לא תתקיימה בחירות באגודה כלשהי בזמן, יקיים נציג מבקר המדינה את הבחירות ביוזמתו.

3. שחרור ההסתדרות מאינטרסים כלכליים!

(א) ההסתדרות לא תחזיק בשום **מוסד כלכלי** המעסיק עובדים.
(ב) תחולל הצמידות בין ההסתדרות לבין **המפעלים הכלכליים** למיניהם, הגורמים לכך שנציגי המעבידים ("חברת העובדים") הם המכתיבים את מדיניות-השכר של ההסתדרות.
(ג) מיפעלי "חברת העובדים" ייפכו **למיפעלים עצ- מאיים**, ומיניותיהם יחולקו בין חברי-ההסתדרות.

4. שכר הוגן תמורת עבודה הוגנת!

(א) ההסתדרות תיאבק על כך שיעלה חלקם של העובדים **בהכנסה הלאומית**.

(ב) מדיניות השכר תבטיח כי **שכר העובדים** יעלה אוטומטית עם עליית סריון העבודה.
(ג) העובדים ישתפו פעולה בכל מאמץ הוגן להעלאת **סריון העבודה**, תוך התנגדות להעלאות שרירותיות של גורמות.

5. ביטוח סוציאלי ממלכתי לכל!

(א) **קופת-החולים** תועבר לידי המדינה, ותחול מלחיות מכשיר לחץ בידי שלטון ההסתדרות.
(ב) יונהג **שרות-בריאות ממלכתי** אחיד וחינם לכל, כמו בבריטניה.
(ג) יונהג **ביטוח-אבטלה ממלכתי**, כמו בכל מדינה מתקדמת בעולם.
(ד) יבוטל שלטון הבוסים בכל **קרנות הביטוח וה- פנסיה** של ההסתדרות, ויוטל עליהן פיקוח יעיל של מבקר המדינה, וניהול דמוקרטי של החברים.
(ה) ישוחרר **ממס-הכנסה** השכר המינימלי הדרוש לקיום הוגן של משפחה בישראל.

6. חופש המאבק המקצועי!

(א) יוחזר **חופש המאבק המקצועי**, על פי רצונם החופשי של העובדים.
(ב) יבוטלו כל **החוקים והתקנות** המגבילים חופש זה.
(ג) יבוטלו כל **החוקים** המאפשרים להאשים עובדים בפלי- לים ולשלחם **לבית-הסוהר** בעזון מאבק הוגן לתנאי- עבודה הוגנים.
(ד) ההסתדרות תתייצב במלוא כוחה נגד כל ניסיון לשבור שביחות באמצעות מפרי-שביתה, צו-רייתוק, בוררות-הובנה, תיוך-חובה ואמצעי-כפייה דומים. הערובה למניעת זעזועים היא בקיום יחסי-עבודה הוגנים ומדיניות-שכר הוגנת

7. דמוקרטיזציה של חוקת ההסתדרות!

(א) תתקבל חוקה חדשה בהסתדרות, שתבטיח כי **הוועד הפועל** ייבחר במישרין על-ידי כלל ציבור חברי-ההסתדרות (במקום להיבחר על-ידי המועצה, הנבחרת על-ידי הוועידה, הנבחרת על-ידי העובדים).
(ב) חוקת ההסתדרות תבטיח נוהלי-בחירות שימנעו לחץ, איומים, שיחור ויופיים, המקובלים כיום.

8. ביטול מס-הכפייה!

(א) יבוטל מס-הכפייה הפוליטי.

ביום הבחירות - הצבע

נייה מפני שפגעה ברפ"י ובכ"גוריון, והי' שלישיית מפני שריברה על הצורך בהקפי את"שכר גם אחרי 1970.

בקר והמבול שיבוא אחריו

אין להוציא מכלל אפשרות עוד בויון ביחסי-עבודה, כמו הבזיונות של שביתת פועלי נמל אשדוד והעמדתם לדין של הוחרים בתל-אביב.

יש בצמרת מפלגת העבודה, מי שחושד במזכיר הכללי היוצא של ההסתדרות, אהרן בקר, שהוא נוקט מדיניות של "אחרי המבול!"

לפי חשדות אלה, עשוי בקר לגמול בכך לראשי מפלגתו אשר הדיחו אותו בציניות — אחרי שהוא מילא בנאמנות את הוראותיהם בענייני מדיניות השכר.

לא תחפור!

יחריף הסיכסוך סביב החפירות, לרגלי חומות הר הבית. הרב הראשי יצחק ניסים ידרוש להפסיק את החפירות, בהסתמך על הסמכויות המוענקות לו לפי חקנות המנדט הבריטי.

המשלחת הארכיאולוגית, המנהלת את החפירות ב-קצב מוגבר, תתנגד לדרישה זו בתוקף, ויש לצפות לשורה של התנגשויות בינה לבין קנאים דתיים.

הדתיים אף ינסו למנוע את המשך החפירות ברובע היהודי. בשתי חפירות נסי יוניות שנערכו על חורבות הרובע, גילו הארכיאולוגים שרידים של כנפויות צלבי ניות. החרדים חוששים, שהמשך החפירות יוכיח כי הרובע היהודי אינו אלא שיכבה שנבנתה מעל כנפויות.

גם משל

יתפטר?

הופצה השמועה, כי גם ירוחם משל, ראש מחלקת האיגודים המיקצועיים בוועד הפועל, עומד להתפטר — אחרי הבחירות. פעור לה זו תהיה, לפי אותם מקורות, תוצאה של רוגז.

משל כועס על מנהיגי מפלגתו על כי לא הודיעו לו מראש שהם עומדים להדיח את אהרן בקר; ולאחר ההדחה אף לא לקחו בחשבון אפשרות למנותו כיורשו בתפקיד מזכיר כללי.

הוא גם סבור, כי אחרי הבחירות תהיה בעיית השכר מוקד פעולותיה של ההסתדרות, ודרוש איש האיגודים המיקצועיים לספל בה. המועמד המוצע למוקד"ל, יצחק בן-אהרן, אינו מתאים — לדעת משל — לתפקיד זה, מאחר והוא חבר קיבוץ הרי חוק מבעיות שכר ויחסי-עבודה.

דוב יוסף —

זקן מדי

דוב יוסף נתן להבין לראשי המערך, כי היה רוצה לראות את עצמו מוצב במקום מכובד ברשימת המערך לכנסת השביעית. אך נראה שפנייתו זו תישאר ללא מענה, כשהסיבה הרשמית לכך תהיה: גילו המופלג (70). יש להניח, כי במסגרת זו יעשה המערך מאמצים להקטין ככל האפשר את מיספר העסקנים הזקנים, כדי לשאת לרשימה דמות צעירה יותר.

הזקנים

ירוצו שוב

למרות ההבטחות, כי רשימת המערך תצטיין בפנים הצעירים של מועמדיה, אפשר לקבוע כימעט בוודאות, שכמה מן הדמויות הזקנות מאוד (70 ומעלה) ימשיכו לצעוד בראש המועמדים.

ראש וראשונה: גולדה מאיר עצמה. אבל גם מרדכי נמיר, שהתפטר מראשות עיריית תל-אביב מטעמי בריאות, יוצב בצמרת הי-רשימה — לפי דרישתו הוא. גם מקומותיהם של זלמן ארן, יעקב שמשון שפירא ודוד הכהן משוריינים.

לעומת זאת, התקשו אנשי מע"י לגייס אנשי-רוח צעירים שיחתמו על כרוז הקורא לתמיכה במפלגה.

כמה שווה

ההסברה הזאת?

היצירה האינפאנטילית של מטה ההסברה של המערך, הנושאת את השם "בא-מת", תעלה 850 אלף לירות עד לגמר מסע הבחירות.

העלון המופיע כמוסף לשני הצהרונים, כבר משך אליו רוגז מצד כמה מראשי מע"י. אבל מאחר והוא מיוצר בחסותו הישירה של יוסי שריד, הממונה על ההסברה של המערך, אין להניח שמישהו יצליח לשים לו קץ. מטעמי חיסכון בלבד.

כישלון אחר של מחלקת ההסברה: שלוש חוברות, שהורפסו ברכבות עותקים, נגנזו. אחת מפני שפגעה באחדות-העבודה, השני

מה מתכוון

דיין לעשות?

במידה שאפשר לקבוע דברים כאלה מראש, נראה בשלב זה כי המהלכים הצפויים מצד משה דיין הם:

● הוא יישאר בתוך מע"י. ההנהגה הוותיקה קיבלה את כל דרישותיו, ולכן יכול הוא להציג את המצב כנצחון. הוא יבטיח מקומות ריאליים ברשימת המערך לכנסת הבאה למקורביו: אהוד אבריאלי, חיים הרצוג, טדי קולק, יוסף נחמיאס.

● אבל הוא לא יהיה פעיל. על כך כבר הכריז סומבית, ונראה שהוא מתכוון להיות פאסיבי במערכת-הבחירות. בזאת יתן לחסידיו להבין, כי הוא אומנם לא התפלג — אבל הוא לא השלים עם המצב.

● במקביל — יציג דויד בן-גוריון רשימה של רפ"י. אחרי שבמשך חודשים סירב בן-גוריון להתחייב לצעד כזה, הודיע עתה על כוונתו המפורשת להתיצב לבחירות. יש להניח, כי לפחות שניים מחברי רפ"י במפלגת העבודה — ח"כ מטילדה גו ומרוכי בן פורת — יפרשו מסיעתם הנוכחית כדי להקים את רפ"י לתחייה. יצורפו גם אנשים צעירים רבים ככל האפשר.

● דיין, פרס וחבריהם, שיישארו בתוך מע"י, לא יסתייגו מרשימתו של הזקן.

● החשבון: בן-גוריון יזכה בקולותיהם של שרופי רפ"י; דיין ושות' ייבחרו בקרי לותיהם של אנשי-מע"י; גח"ל ויתר הרי שימזות הימניות לא יאבדו קולות לרשימה עצמאית של דיין. למחרת הבחירות ייתכן לייכוד כל הכוחות האלה תחת הנהגתו של דיין. אם יהיה צורך: אפשר גם לקנות כמה ח"כים של מפא"י, כדי להבטיח רוב.

● הסיכויים לאימות חשבון זה: לא לגמרי רי לא ודאים.

● יחס זקני המפלגה: עויין בהחלט.

הוא ימשיך לשבת בפנים

המיסמך המתפרסם בעמודים אלה הוא כתב-אישום חמור ביותר. זהו כתב-אישום נגד שר-המשטרה, נציב בתי-הסוהר ומנהל כלא רמלה על רשלנות פושעת, חוסר-יחס אנושי ואדישות מזעזעת. זהו גם כתב-אישום נגד החברה הישראלית בה יכולים להתחולל מעשים נוראים מעין זה שיפורט להלן. מבלי שאיש ייקרא לתת את הדין על כך.

הפרשה המגוללת בזה אינה מיקרה יוצא-דופן שאירע לאלמוני. היא נוגעת לכל אזרח ואזרח במדינה. אף אזרח במדינה אינו מחוסן מפני כליאה מאחורי סורגים בבית-סוהר ישראלי. כל אחד יכול להגיע לשם. בגלל תאונת-דרכים, העלבת שוטר, עניינים עם מס-ההכנסה או הדלקת סיגריה בקולנוע. מה שאירע לאסיר מספר 28043 יכול לקרות לכל אחד. לכן חייב סיפור זה לזעזע את דעת-הציבור ולהזעיקה נגד הדברים הנוראים המתרחשים מאחורי החומות של בתי-הסוהר בישראל.

מגיע שמך מהנעשה בבתי-הסוהר לידי פיר-סוף, וגם אז אין הוא זוכה לידי תגובות והדים מתאימים. כך אירע רק לפני שבועות מיספר בעת שהתפוצצה פרשת מותו של הנער בן ה-17,

האמת היא שבתי-הסוהר בארץ נמצאים במצב של התדרדרות מתמדת. אפילו אותו מחנה מעצר, שהמדינה מציגה אותו לראווה כהישג חברתי — מעשיהו — אינו אלא בית-כלא שכל מדינה מתקדמת היתה מת-

האשמים אריה ניר, נציב בתי-הסוהר (מעשן מיקטרת), ורמי"ח אהרון תורג'מן, מפקד בתי-הסוהר ברמלה, הם הנושאים העיקריים באח-ריות לפרשה המזעזעת של מות האסיר, אשר היה נתון לטיפולם והשגחתם של פיקודיהם.

עונש מוות קיים בישראל : לא בבתי-המשפט - אלא בתאי הכלא! אסיר מס' 28043

יחזקאל יצחק ואשתו (משמאל)

יחזקאל יצחק בברית של בנו

הוצא להורג

שמעון לוי מירושלים, בכלא תל-מונה.

ביישת בו עוד לפני 30 שנה.

רק מעט מזעיר מהמתרחש מאחורי חומות בתי-הסוהר מובא לידיעת הציבור. בדרך כלל מגיעים דיווחים מרגיעים מסיורי עיתונאים הנעשים אחרי הכנה קפדנית. אבל האמת אינה מגיעה. הסיבה לכך היא פשוטה: האנשים היודעים את האמת — האסירים הכלואים בבתי-הסוהר — פחדים לדבר, מכיוון שהם חסרי-ישע ומופקרים לשרירות ליבם של הסוהרים. רק במיקרים נדירים

שות, סיכוייהם להינצל במיקרה זה ולהישרוד שרירותי ובלתי-אנושי השורר בתחום זה בבתי-הסוהר במדינה. בשנים האחרונות נפוצה בקרב הציבור בארץ האגדה שבתי-הסוהר בארץ אינם אלא בתי-הבראה מאחורי גדרות. אורחים המובאים לביקור בבתי-הסוהר רואים מדשאות ירוקות וגינות-נוי. זוהי הסתאה בלבד. לא סירים בכלל אסור להיות שם. זוהי פסאדה.

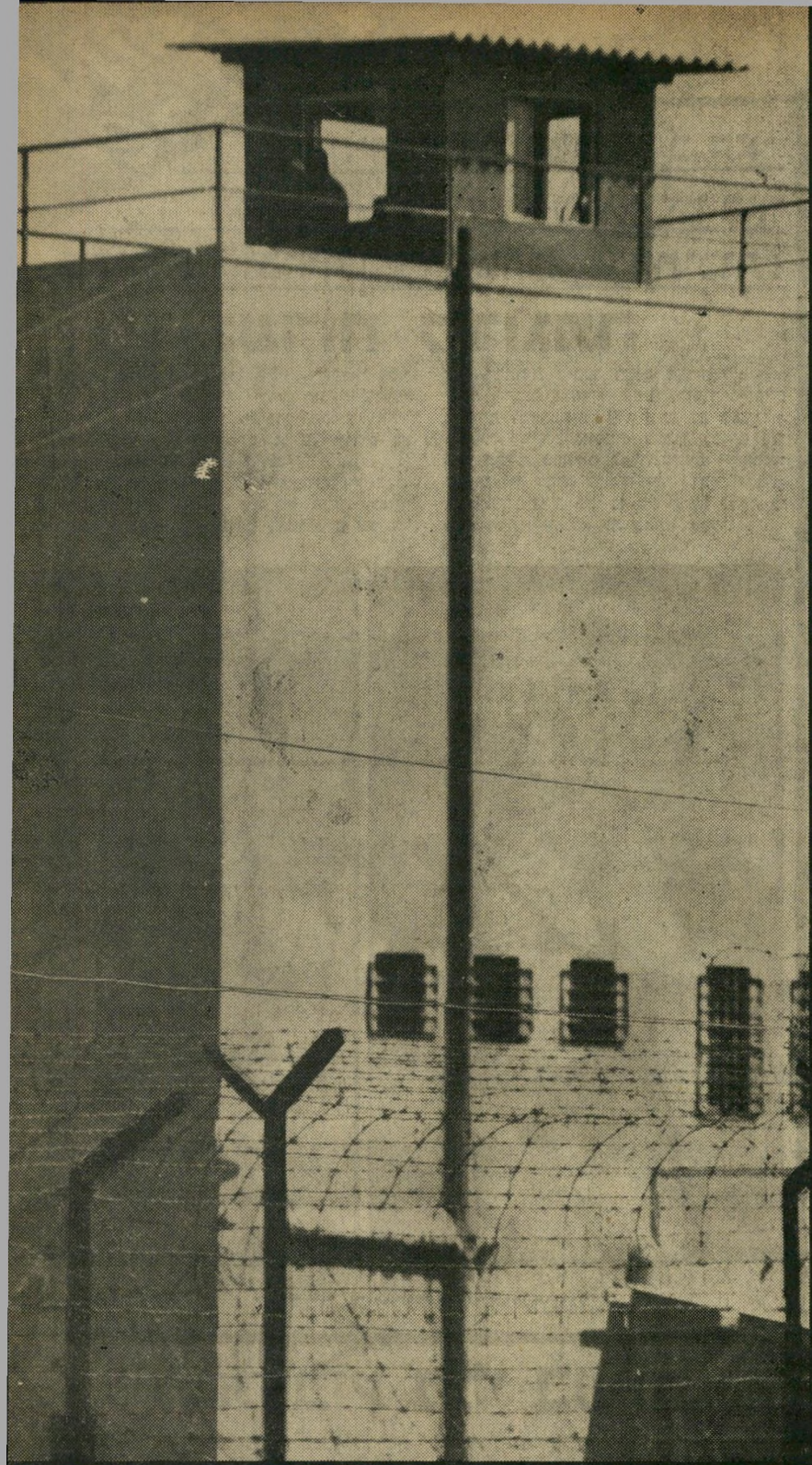
מדינת ישראל מתגאה בכך שלא קיים בה עונש-מוות. רק השבוע ציין שר-הביטחון, משה דיין, בגאווה מוצדקת, שאין גם כל כוונה להוציא להורג במדינת-ישראל חבלנים ערבים. אולם זוהי אחיזת-עיניים בלבד. יש עונש מוות בישראל. הוא לא קיים באופן רשמי. הוא אינו נגזר עלידי בתי-המשפט הישראליים. אולם הוא חל על אסירים ועצירים שפוטים וכלואים הנתקפים במחלות אנו-

נער זעק "חובש!"

במשך 24 שעות

שמעון לוי, נער ללא עבר פלילי, נידון ל-11 חודשי מעצר על גניבת מכונית ונהיגה ללא רשיון. הוא היה כלוא בבית

כלא דמלה: מה?

הסוהר הוא מנותק מהעולם. איש אינו יכול לערוך לו עזר. במיקרים מסוימים יכול האסיר להזעיק את משפחתו, אבל היחזקאל יצחק היה מבודד. אחריו שיעשה מה שיעשה התנכרה לו משפחתו. לא היה לו אל לה לקרוא לעזרה. הוא היה מופקר לחסדי'ם ולשירותי לבנם של אלה המכונים חוב'ים בבת־הסוהר הישראלי.

הפסע העיקרי של בתי־הסוהר בישראל הוא הפסע של העדר טיפול רפואי מתאים ואנושי. ההובשים בבתי־הסוהר אינם אלא סוהרים שקיבלו בתוך שירותם בבתי־הסוהר השפעה קצרה של חובשים. בכל שירות בתי־הסוהר בארץ יש רק 3 חובשים מוסמכים. כל השאר הם בעצם סוהרים הנוטים להתחמס אל אסיר המתלונן על מחלה או כאבים כאל ארטיסט, ועושים הכל כדי ל־מאכים עליו את הרצון להיות חולה.

משדרהבריות אינו נקי מאחריות לפסע זה. עוד בשנת 1968 התריע על כך מבקר- המינה בדו"ח ש'לו. מסתבר כי בשנת 1964 מינה המנהל הכללי של משרד הבריאות ועדת רופאים לבדיקת השירותים הרפואיים בבתי'סהור. שתציע חקנים חדשים וסורים חדשים במקום אלה הנהוגים מזה 20 שנה. באפריל 1965 הודיע המנהל הכללי של משרד הבריאות לנציב בתי'סהור כי עד סוף 1965 חסיים החזעה את מסקנותיה. עד אוקטובר 1967 - שלוש וחצי שנים אחרי מינויה - לא הוגשו שום מסקנות. כשהתריע על כך מבקר'המינה, הודיע משרד'הבריאות כי ימנה ועדה חדשה. גם זו (המשך בעמוד 20)

צ"א את כאביו בדמיונו וכי הוא ארטיסט.
הוא נשלח חזרה לצריפיו ולעבודות ב-
מיטבח בית-הסוהר. 16 במאי לא יכול היה ב-
עוד יחזקאל יצחק לשאת את מכאוביו
ההפסיק לעבוד. כאביו גברו ללא נשוא. גופו
ההצטמק והוא היה חיוור וחלש. שוב בדק
אותו חובש בית-הסוהר והחליט שיצחק
סובל מכאבים ברמטטים וכי התרופה היע-
לה לו היא להרבות לשונות באור השמש.
אסירי ממשיה היו רואים מאז את יחד-
קאל יצחק כשהוא שוכב בחצר בשמש, כולו
מכוסה שמיכות, רועד בכל גופו וזועק מד-
כאביו. מיום ליום הוא נחלש. בקושי עמד
על רגליו וכמעט ולא אכל.

כשאולו כוחותיו לא יצא עוד גם אל חצר. הוא נשאר לשכב בסניית הצריח, מכוסה זבובים, ממחרת ומתנועע בקושי. האסירים שלו ויכלו לשאת מראה זה ואל מפקד בית-הסוהר, אהרון תורג'מן. רק אז ניתנה הוראה לחת לאיש טיפול רפואי. נתנו לו כדורים ובאמצע עיניו הועבר יחזקאל יצחק לבית-החולים של כלא רמלה.

5 שנים

בלי מסקנות

עברו שלושה חודשים עד שאסיר 28043 זכה לקבל טיפול רפואי כלשהו. מה שקרה לו הוא בדיוק מה שקורה לאחרים הנכנסים לבתי-הסוהר בישראל וסובלים ממחלות אנושות.

כיאסרית. קבע הד"ר אריה ירום, מהתחנה
לבריאות הנפש בירושלים שבדק אותו: „מִ-
מֵאֵת אִשִּׁיּוֹת תְּלוּתִים עִם קוֹיִם אֲגוֹסִיבִים
סִטִּיבִים. הוּא נִמְצָא בִּסְכִסְכּוֹ מִמוּסָר
אֲשֶׁתוֹ הַנָּפִישׁ לֹה מִחַת נִפְשִׁי וּתְפֻעוֹת שֶׁ-
נִדְכָּאוּן נִפְשִׁי. לֹה הִלֵּינִי שֶׁפִּלַּע כִּתּוּחָא מִ-
גִּירוֹי מִמוּסָר אֲשֶׁר הִבִּיא אוֹתוֹ לִמְעֻשׂ זֶה.
יִחְזַקֵּאל יִצְחָק הָאֵשֶׁם בְּגִרְמִית חֲבֵה גֹד-
פִּנְיַת חֲמורָה מִתּוֹךְ כְּחָנָה — עֲבִירָה שֶׁהָעוֹ-
לָם הַמִּירְבִּי עֲלֶיהָ הוּא מֵאִסָּר עוֹלָם. בֵּית
הַמִּשְׁפָּט הַמַּחְזוֹי בִּירוּשָׁלַיִם, בְּהֶרֶכֶב שֶׁל שְׁלֹו
שֶׁ שׁוֹפְטִים, הִרְשִׁיעַ אוֹתוֹ וְדָן אוֹתוֹ לְשִׁלּוֹשׁ
שָׁנוֹת מֵאִסָּר. גַּם שְׁלוֹשׁ שׁוֹפְטֵי בֵּית
הַמִּשְׁפָּט הָעֲלִיוֹן, בִּפְנֵיהֶם הֵגִישׁ יִחְזַקֵּאל
יִצְחָק עֵירוֹעַ עַל גּוֹרֵדֵינוּ, בִּאֲמָצְעוֹת פֶּרֶק
לֵיטֹט, עוֹרֵךְ-הַדִּין גֹּד רוּחַ, אִשְׁרוֹ אֵת הָעוֹ-
לָם שֶׁהוּלָל עֲלָיו.

קבעו השופטים: "המעשה שנעשה הוא אכזרי ובאיכזרי ביותר. נכון כי לאחר המעשה התגרש הנאשם מאשתו ונתן לה את כל רכושו, אבל תשלום ממון אינו מכ"פר על החבלה שחיבל."

השופטים דנו אותו למאסר. איש מהם
לא העלה על דעתו שלמעשה נידון חוקאל
יצחק למוות.

החובש החליט :

„האסיר ארטיסט“

שְׁעָרֵי הַחַדָּה עוֹד עִם מַצְרַיִם
!! שֶׁל יְחֻזְקָאֵל יִצְחָק. הוּא יֹשֵׁב בְּכֹל
 רִמְלָה בַּמֶּשֶׁךְ 8 חוֹרְשִׁים עַד שֶׁהָחַל לִהְיוֹת
 מִשְׁפָּט. כָּל כִּשְׁוֵתָיו הֵלְקִים אֶת מִשְׁפָּט
 נִדְחוּ בִּטְעָנָה כִּי בִית־הַמִּשְׁפָּט הַמַּחְוִי יִירוֹ-
 שָׁלִים אֵינוֹ יָכוֹל לָגִיעַ הֶרֶב כִּי שְׁלוֹשָׁה
 שׁוֹפְטִים לִדּוֹן אוֹתוֹ בְּמוֹעַד מִקְרָם יוֹתֵר.

כלומר, הוא לא ישב בכלל לצורכי חקירה, אלא בבלג בייורוקרטיה. שיטה זו, של מעצור ממושך עד למשפט, הפכה כבר לנוהג בישראל. זוהי שיטה פסולה מעיקרה בארצות-הברית, למשל, ניתן להזהיק ב-מעצור עד למשפט, מבלי להשחרר בערבות, עד נאשמים בריצה. התביעה הכללית בארצות-הברית מנהלת כיום מאבק חריף ביועד כדי להעביר חוק לפיו יתירו לה לעצור עד למשפט גם חשודים במעשי שוד ממויני, וזוהי פרשה בפני עצמה. הטרדיה של יחידאלי צחק החלה משעה שנסגרו את דיו שיעור הכלא. כי לא הכל נכנס לא רק אדם שבור מבחינה נפשית שאיבד את כל עולמו ונדחק לביצוע פשע אכזרי, אלא גם אדם שומא עימו בכוון מחלה ממארת.

עוד במשפטו ניסה יחזקאל יצחק לטעון כי הוא חולה. בפרוטוקול הסתיימו סיעו-ניו בשורות הבאות: "יש לי צילומים מקר-פת-חולים. נמאסו עליי החיים שלי."

ככל אסיר היה חייב גם יחזקאל יצחק לעבור בדיקות רפואיות בהיכנסו לכלא. על רמתן של בדיקות אלה תעיד העובדה שלא נמצא בו אז כל פגם בריאותי.

עם תום משפטו הועבר יחזקאל יצחק, שקיבל את מספר האסיר 28043, למחנה המעצר מעשיהו, שליד כלא רמלה. היה זה 25 במרץ 1969. חודש לאחר מכן החליטו

ב-25 במרץ 1969, חודש לאחר מכן התחיל חשש שהוא חזקים בגבו ובמותניו, החשוב של כלל רמלה, הידוע בשם מועלם, ה"ה"ה ארטיסט. גם הרופא, אליו נשלח לבדיקה, הר"ר יהושע הסכים עם הממצאיו של החובש, סבר כי האסיר ממ-

הסוהר בתל־מונד. בערב יום העצמאות ה־אחרון נתפס כשניסה לגנוב קפה ממיטבת בית־הסוהר כדי להכין מסיבה עם חבריו. הוא עצמו העדיף להיענש בכליאה בצינוק על פני משפט פלילי.

זמן קצר אחרי שהוכנס לצינוק התאונן
ששמעון לוי על כאבים בגרונו וביקש לה-
ביא אותו אל החובש. הוא לא הובא אל ה-
חובש והחובש לא הובא אליו. במשך 24
שעות רצופות זעק הנער מהצינוק לעזרה,
דרוש חובש ולא נענה. למחרת מצאו אותו
מת בתא הצינוק שלו.

שילטונות בתי־הסוהר טענו כי הנער התאבד. אולם אפילו תחת זאת טענה זו, אין היא משחררת אותם מהאשיות הנוראה שלהם של חוסר הגשת עזרה רפואית לאדם הנמצא במצוקה – אפילו הוא אסיר. אולם שלפי שעה אפרו מותו של שמעון לוי תעלומה. השופט החוקר בכפר־סבא שנקרא להחקור את נסיבות מותו של הנער, טרם סיים את חקירתו וזאת יותר משלושה חודשים אחרי שמת הנער.

פרשת מותו של שמעון לוי זכתה לחקר רח ולפירוט, וזאת משום שמספחה התיקשה ותבעה הקירה. אולם יש בתוך בתי הסוהר מיקרימחמ מסתוריים נוספים, ה' ממושקם ממלי שאיש ישמע אדוות. ה' מיקרה סיפור להלן התרחש לפני חודש ימים. הוא הושק נושמ בסוד כמס מ' אוזוני הציבור למרות שמאות אסירים יור' עים עליו ומדברים עליו כחלחלה. הם חר' שים מנקמה מצד הממונים עליהם.

זוהי פשטתו של אסיר מיספר 28043, יחזקאל בן משה יצחק. היא תמורה הרבה יותר מוּו של הנער שמעון לוי. כי יחזקאל יצחק, בן 43, אב ל־5 ילדים, נרצח על־ידי המישטר השרירותי של בתי־הסוהר בישראל.

מים רותחים

מתוך קומקום

חזקאל יצחק היה אדם גורמלי, ממשפחה מכובדת, שלא הסתבך עם החוק מעולם. מאז עלה מעיראק בתחילת שנות ה־50, מצא את פרנסתו כמומחה ל"תחתות לבגייני ירושלים, וכל כספיו העזר הכירו אותו והעמיסו עליו עבודה.

רק לפני שנתיים בערך הופר שלום־הבית במשפחתו. יחזקאל חשד באשתו, אם חמשת ילדיו, שהגדולה בהם היא בת 18, כי היא בוגדת בו. כפי שסיפר אחר־כך וכפי שטען בבית־המשפט, עשתה זאת בגלוי ולמרות כל אזהרותיו לא תורה מסורה.

באחת השבתות, אחרי שאניו אורחיס
בביתם, הלכה שרה יצחק לישון בחדר ה-
ילדים. בשעה ארבע בלילה התעוררו היל-
דים לקול זעקותיה. הם ראו את אביהם
עומד באשמוניה ושושן על פניה וגופה
מימי רותחים מתוך קומקום. בידו השנייה
ההזיק ידית של מכוש, בה עמד, לדברי
העדות שחשמועו במשפט, הלחום בה.
ילדיו תפסוהו ומנעו ממנו להמשיך בחבלה.
יחזקאל יצחק נעצר ונשלח לכלא מלה
על תחילת משפטו. לאשתו נגרמו כחיות
בפניה, בצארה, בחזה ובשתי זרועותיה.
היא אשמה למשך חודש וחצי, ואחר-כך
נשארו צלקות על גופה והיא התחרשה ב-
אחת מאוזניה.

יחזקאל יצחק עצמו נשלח לבדיקה פסי-

מחנה „מעשיהו“: הבלוף הנורא

הנסיכה איריס דוידסקו וסגניתה לאה ורדי

הקהל בח

ציפי לוי: עוד שאנס

זה היה חתיכת שבוע: ב"הא-

רי הסוס" — חתיכות * מהקיבוץ באו

חתיכות * ובחוף הירוק בחרו — חתיכות!

נערות לדוגמה

יום, ושתייה בינינו הבנה הדדית. את ההבנה ההדדית אפשר ליצור בינתיים בעברית ובצרפתית. עוד מעט גם באנגלית. בכלל, זקלין אוהבת ללמוד דברים חדשים בחיים. בפאריס למדה כימיה וקוסמטיקה, בארץ למדה פיתוח קול, ואיך ללבוש את הכובע שלה כל כך בשיק לא למדה ב"שום מקום; זה בא לה באופן טבעי.

אתם עוד תשמעו עליה, תקראו עליה, תרכלו עליה ותראו אותן בשערי השבועונים ובמודעות פירסומת. כי על חתיכות כמו זקלין אמקס ומונה קוריס לא עוברים אצלנו לסדר היום. מונה כבר נשואה, אז בבקשה להתנהג בהתאם, אבל זקלין עוד לא מצאה "בחור טוב, שמבין את החיים המודרניים של ה"

התחלת המירוץ: זקלין ומונה

מהקיבוץ בלי בעיות

זוגות, בה הן משתתפות. שלומית גרה בינתיים אצל הודוה. שרה ורויטל שכרו לעצמן דירות, ורויטל אפילו שולחת את ה"משכורת שלה לקיבוץ, ממנו היא מקבלת את כל האספקה שלה. בינתיים הן עדיין המומות. אבל אין כל סכנה — יקלטו אותן מהר. השבוע כבר ערך משה ינוקא לכבודן סעודה כיד המלך בקליפורניה, והגיש להן אורז עם צימוקים, חמוסים עם קאלוריות, וקרט בוואריה עם שוקולד. הן לא יודעות עדיין מה זה דיאטה.

בוהמה התלאביבית, שסבלה הרבה שנים מבצורת, קיבלה פתאום תגבורת רצינית. שלוש חתיכות רציניות ואלמוניות נכנסו בבת אחת למחזור. הן יפות, תוססות ומלאות חיים — וברור ממש ראשון שהן לא צמחו בדינגו. רויטל שפינדלר (23) הגיעה ישר מהמיטבח של קיבוץ גשר. שלומית נתיב (21), לשעבר חברת להקת פיקוד צפון והתיאטרון החיפה, גויסה בחיפה. ושרה לפיד (20), לשעבר מלהקת הנחיל, התנדבה מאשדות יעקב. הן הגיעו העירה בגלל להקת פיקוד ד"

תגבורת לפיקוד דינגו: סוף הבצורת

תלדים או חלק? שביל מימין או

היפות ניסו להסתיר חיוכיהן, והפחות יפות המשיכו להסתכל באומץ לתוך הראי. המאפרות של הלנה רובינשטיין איפרו וה"ספרים סיפרו, וכשנגמרה המלאכה נשארו היפות יפות, והפחות יפות — פחות יפות מהיפות, אבל קצת יותר יפות מאשר קודם. ככה זה בחיים.

קהל של סקרנים בא להציץ איך יצאו ה"תסרוקות. במשך כל היום ראה את הנערות מתרוצצות עם סיכות בשערן, בין מדידת שימלה למדידת בגדיים, בכל שטח החוף הירוק בנתניה.

הנערות התרגלו כבר, ונשארו אדישות למבטים. הן ממשכות לאכול את הסנדביץ'ים שלהן, כי בגילן יצר התחרות עוד לא משפיע על התיאבון.

מן האולם עולה כבר הרחש המאיים של הקהל האמיתי, זה שיחליט בסוף הערב מי תהיה נסיכת הים התיכון.

שמואל שי כבר מצחק את הקהל, ולאח פלסטר שואלת בפעם האחרונה: איפה ה"סנטר?

הנערות עונות במקלה: למעלה, זרקות את שאריות הסנדויץ' והופ... עולות על הבמה.

★ ★ ★

ה"ברכיים רועדות קצת ואור הזרקורים מפחיד, אבל הקהל מתחיל מייד בהתחייצויות ושום דבר לא נעלם מעיניהן. לזאת יש גוף ולזאת יש פרצוף ולהיא יש ישבן, או אולי אין.

הבנות עולות כולן ביחד, כל אחת לחוד, ומספרות לשמואל שי כל מיני פרטים מה"ביוגרפיה הקצרה שלהן.

לאה פלסטר עומדת בדלת ועונה ל"מה לעשות אם ייפול לי עגיל?"

ציפי לוי היפהפיה מתרגשת נורא. היא שוכחת להרים את הסנטר החמוד שלה ו"מדברת בשקט בשקט.

איריס דוידסקו מרגישה כמו בבית ונהנית מכל רגע. היא צועדת לאט על המסלול ו"עושה חיינאלאך לקהל, כאילו כל ארבע"עשרה שנותיה עברו לאור הזרקורים. כש"

מביטים מבעד לזכוכית: למי יש, למי אין

ירושלים שלמה, וחיפה — חתיכות חתיכות

אנחנו לומדים ש...

✱ עופרה מנתניה קראה את כל סידרת „אנזליק“, ✱ ציפי לוי השתתפה בסרט עם אריק איינשטיין — וגם בטלוויזיה. ✱ לאה ורדי אוהדת נלהבת של מכבי חיפה ולאיריס דוידסקו יש כלב מסוג „לאסי“ שקוראים לו „עוזי“. ✱ האח של ריקי כץ הוא חובש וצנחן והאבא של שרה וינר מרמלה — הוא שוטר. ✱ שרית דמיר מעכו לא אוהבת להצטלם ואפרת אמסטר אוהבת מאוד לשחק כדור-עף. ✱ ברכה מגדלת שפנים, נחשים ועכברים בבית שלה — אבל אין לה חבר. ✱ נורית היא בסך הכל בת 17 וחצי פלוס. ✱

אולי בתל-אביב יהיה יותר מזל לתל-אביביות. נתניה פשוט קרובה מדי לחיפה. שנאמר: „ירושלים היא שלמה, אבל חיפה חתיכות חתיכות!“

שכן אחרי איריס באה הסגנית, לאה ורדי — גם כן מן הכרמל.

ואם מדברים על חיפה האדומה, אז משה פט של שמואל שי, למראה חליפה שהור צגה לעיני הקהל: „זה כמו הבחירות להסדרות. אדום — אבל יקר.“

המבוססות שלנו כשהיא תהיה בת 15.

★ ★ ★

כשהכתירו את איריס, הסתכלנו על ציפי לוי שישבה בצד, מחייכת כמו גיבורה. הרבה חשבו שיש לה סיכויים. אבל היא התרגשה יותר מדי, כנראה. לאה פלטי שר הזכירה לה: בתחרות הסופית, בהיכל התרבות, אל תשכחי להרים את הסנטר. ואם היא באמת לא תשכח, עוד נשמע עליה.

לוליטה

ביום שישי בצהריים. מתי שכולם באים. היא בהחלט כמו כולם — רק צעירה יותר.

אז מה? יוליה של רומיאו היתה גם כן בת 14. ויוליה של קולנוע אלנבי דומה לה כמו שתי סיפות מים.

שלא לדבר על לוליטה של נאבוקוב.

אבא שלה, עורך-דין דוידסקו מחיפה, ישב בין הקהל. הוא ידע שהיא תיבחר. גם היא ידעה. קיבלה את הכתר כאילו מגיע לה. מפחד לחשוב מה שהיא תעשה ליפהיות

שמואל שי שואל אותה בת כמה היא, עונה איריס: „נשים לא אומרות את הגיל.“ ולא אומרת.

שמואל אומר בהערצה: „היא כמו סימקה — קטנה אבל גדולה.“

גם הקהל חשב ככה, ובחר את איריס לנסיכה.

★ ★ ★

היא לומדת בהדסים. בשבתות שמעו אותה בהמטט עולה. הספיקה גם להשתתף בתצוגות אופנה ולבוא לקליפורניה

במדינה

(המשך מעמוד 17)

טרם סיימה את מסקנותיה עד היום הזה. שום דבר לא השתנה בשירותים הרפואיים של בתי-החולים בארץ.

כך נראה

בית-החולים בכלא

כראי להקדיש מיספר מילים לתיאור בית-החולים בבית-הסוהר של רמלה. זהו מיסדרון ארוך שמשיני צידיו תארי מעצר רגילים אשר בהם מותקנות מיטות רגילות במקום המיטות הדו-קומתיות בתיא הכלא האחרים. המקום מוזה ומלוכלך. ה"חובשים" העובדים במקום נראים ומתנהגים כסוהרים אחרים. החולים מקבלים שני סדינים שברוב המיקרים מוכתמים ומזוהמים. את האסירים המגיעים לבית-החולים נועץ לים בתא שגודלו הוא 2 מטר על 2.5 מטר. בכל תא כזה יש צוהר קטן שבקושי בוקע ממנו אור, והמכוסה בשכבת ברזל עבה. צוהר זה צופה לחצר "האגף המיוחד" בו כלואים מופרעים מסוגים שונים: הומוסקסואלים, סתם פסיכופאטים ומתפרעים.

מרבית הפאציניסטים בבית-החולים הם חב' לנים ערבים פצועים, ונרקומנים. כתוצאה מכך השפה השלטת בבית-החולים היא ערבית, גם בקרב החובשים והסוהרים. רופא בא לבית-החולים זה למשך שעות-שלוש ביום, עובר במהירות על פני המיטות ומס' תלק. בשאר שעות היום אין שם רופא. עד שעה 3.00 אחה"צ כלואים החולים בצנינון זה, המואר במנורה חלושה שאין כימעת אפשרות לקרוא לאורה. ב-4.30 מקב' לים החולים את ארוחת-הערב שלהם ולאחר ייה מתחילה הצעדה לאורך המיסדרון ה"אפל" ביד עברב נסגרים התאים שוב. אין שום אפשרות לקבל שתייה מחוץ לשעות הארוחות. בלילה צריכים האסירים לעשות את צרכיהם בתוך "הקאדילים" — כדי חלב של תנובה. מדי לילה משתוללים הנרקו-מנים בתאים. כשהם עושים את צרכיהם על הריצפה או מקיאים, אין שום אפשרות לנקות את הוזהמה עד הבוקר.

המקלחת ב"בית-החולים" דוחה בזהה. הכל שבור בה מלבד המים. 10 אסירי יום חולים חייבים להתגלח בסכיני-גילוח אחת לעיני הסוהר. גם בלילה אין מנוחה חולים. מלבד השתוללויות הנרקומנים, זעירים הסוהרים את החולים פעמים מיספר לילה וסופרים אותם בעזרת קרן-אור חזקה. זה נקרא בבית-סוהר רמלה "בית-החולים". ין פלא שאסירים ותיקים עושים הכל כדי א להגיע למקום זה, בו התנאים קשים תר מאשר תנאי האסירים הכריזים. ולמי ום זה הובא האסיר יחזקאל יצחק, אחרי התגולל שלושה חודשים בחצר מעשיהו, תפתל מכאבים וללא כל עזרה רפואית. הוא לא נשאר ב"בית-החולים" זמן רב. חזירו אותו חזרה לצריפו בטענה שאין לה לעשות בו בבית-החולים. מצבו הלך החמיר. כעבור מיספר ימים, כשלא יכול היה לעמוד על רגליו, נלקח שוב לבית-החור' מ. הוא שכב שם שבועיים וחצי והתחנן ל יום בפני הרופא שיעבירו אותו לבית- לים אנושי בו יזכה בטיפול הומאני. ב-8 ביולי, כשמצבו הורע באופן קיצוני, צבירו אותו לבסוף לבית-החולים אסף יופא. שם הוא נפטר כעבור 5 ימים. כפי שנמסר למשפחתו, הוא מת מסרטן.

התשובה:

"אין תגובה!"

טענה כי יחזקאל יצחק היה חולה וסרטן, וממילא דינו מות, אינה תופסת. כיום, אחרי שנפטר, אין לדעת אם בש-מוקדם יותר של גילוי המחלה לא ניתן להצילו. נגד סוגים מסוימים של סרטן כיום הקרנות, תרופות וטיפולים. המסור' מ לעכב את התפתחות המחלה.

אבל איש בבית-הסוהר לא איבחן את לתו של יחזקאל יצחק. הוא יכול היה ייה מידה למות ממחלה אחרת, שאינה ארת. יותר מזה: לפי החוק יש סמכות ר"המשטרה לשחרר מבית-הסוהר אסירים עמים רפואיים. זהו חוק שנועד לאסירים צבו של יחזקאל יצחק — כדי שיוכלו וור את חייהם בצורה נורמלית ולא כי צנינון, המכונה בפי האסירים "גיהי" של כלא רמלה" — הנקרא משום מה "תחולים".

נורא בפרשה זו הוא חוסר-האונים ה-ולט של חולה במצבו של יחזקאל יצחק. ויירים במעשיהו ובכרמלה ידעו מה קורה הוא התגולל גלוי לעיני-המשט. איש לא יכול היה להושיעו. גם אחרי ש-

מת לא יצאה אף מילה החוצה על נסיבות מותו. קשר של שתיקה אפף את הוצאתו להורג עלידי המשטר השירותי של הכלא. כשאדם נתקף במחלה קשה בחוץ — הוא יכול לעשות אלף ואחד דברים כדי להושיע את עצמו. בפנים — בתוך בית-הסוהר, אין לו כל אפשרות להילחם על חייו. כאמור, אין זה מיקרה בודד ויוצא-דופן. באותה צורה מת בזמנו הדייר ישראל בר בכלא שאטה. הוא מת מהתקפת-לב, אחרי שבשתי התקפות קודמות לא קיבל טיפול רטואי מתאים. אחרי התקפת-הלב הראשונה שלו, הגישה משפחתו בקשה למתן רשות לרופאו הפרטי לטפל בו בכלא. הטיפול בר בקשה נמשך ללא תוצאות, עד שהוד"ר בר מת בהתקפה שלישית, לפני בוא התשובה.

על היתרה, והיה משוכנע שעלה על הדרך לאושר. מה גם שמזכירת המכללה, לדב' ריו, חזרה ואישרה בפניו שאכן אין לו מה לדאוג: השכלתו המעטה מספיקה לחלוטין. **טלדוויזיה** — כמו סנדלרות. גצל התפכח מחלומו במהירות. מייד עם תחילת הקורס, גילה שהשכלתו אינה מספקת, והוא אינו מבין מילה מדברי המרצים. הוא עזב את ספסל הלימודים, ביקש את כספו בחזר רה. בקשתו נדחתה באדיבות. אז פנה גצל לעזרת עורך-דין. יצר בכך גצל, כנראה, תק-

תמונות השבוע

בשנה שעברה. בים שררה אווירה של מסיבה עליזה, כשעשרות סיררות מנוע זהרו למשות את הצונחים מן הים. בתמונה נראים שני צנחנים שקפצו יחד וירדו יחד אל המים, במרחק קצר ביותר אחד מן השני. החייל המזוקן שגראה מימין הוא הצנחן הוותיק קאציה.

שתי תמונות אלה צולמו השבוע בחוף ימה של תל-אביב, בעת מיפגן הצניחה שנערך במיסגרת שבוע הצנחן. רבבות הצופים שעמדו על החוף ראו הפעם את הצנחנים נופלים למים, ולא על גגות הבתים, כמו

ליצנח בים

הסירות התחרו ביניהם מי ימשה דווקא צנחנית מן המים. רבים מהם התאכזבו כשבמקום צנחנית — משו צנתן מזוקן. בתמונה נראות שתי צנחניות רטובות על הסירה אשר הביאה אותן אל החוף.

במרכז מיפגן הצניחה השנה עמדה צנחתן של 36 צנחניות. הצופים על החוף לא יכלו להבדיל מרחוק בין הצנחנים והצנחניות, אבל נהגי

בנות רטובות

מיפעל. התסיסה בין הפועלים שעבדו במיפ' על היתה כה גדולה, שהמשטרה מיהרה לע-צור את מאה הפועלים הערביים, מחשש לפרצות. היה זה למעשה מעצרה-גנה. שכן החוקרים הבחינו מייד שפעולת חבלה אינה מתקבלת על הדעת במיקרה זה. ברגע ש-פרצה השריפה, עבדו הפועלים הערביים וה-יהודיים זה לצד זה. אין זה מתקבל על ה-דעת שהחבלנים היו בוחרים לפעולתם דווקא את השעה שבה היה המיפעל מלא פועלים.

מסיבה זו נחקרו הערבים שנעצרו רק כי עדי ראיה, לא כחשודים, שוחררו מייד. אולם, בניגוד למשטרה, לא היו תושבי לוד-רמלה מוכנים להאמין בנקיון-כפיהם של הפועלים הערביים: "אני לא חושב שהיו צריכים להעסיק ערבים במיפעל כזה, כשיש כל כך הרבה נוצר יהודי שהולך בטל" טען אחד מהם. למרות כל החקירות של המשט' רה, אני עדיין חושד שהערבים עשו זאת". חקרנו עשרות אנשים — ובשלב זה אין

דים משפטי חשוב. שכן עורך-הדין שלו העלה בפני בית המשפט את הטענה, כי המכללה לאלקטרוניקה הונתה את גצל באמצעות הצהרה כוזבת. קבע רשם בית-משפט השלום באר-שבוע: "עייתי עיין היטב במודעה, ונראה לי שאדם סביר שהיה קורא אותה, היה עלול להתרשם ממנה שהשתתפות ב-קורס זה אינה צורכת כל השכלה, כמו הש-תתפוח בקורס לנגרות, או סנדלרות".

שריפות למה נשרף "קרגל"?

"עמדנו ממול ובכינו על האסון שקרה. זה היה מחזה מחריד", סיפרו השבוע פועלי בית-האריזה של תנובה, המרוחק רק מטרים ספורים מבית-החרושת קרגל בלוד, "מכאן זה נראה בעינינו כמו לפיד ענקי". שלוש שעות השתוללו הלהבות, עד ש-

מצב שערורייתי זה הוא הגורם לכך שבמדינת-ישראל קיים למע' שה קנשימויות, אם לא להלכה הרי למעשה — לגבי אסירים החור' לים במחלות מסוכנות.

שיטטונות בתי-הסוהר מתייח' סים באדישות ובאכזריות כלפי אסירים המגלים סימני מחלה, ואין בידיהם סידורים מינימליים לאבי טחת בריאותם של אלפי האנשים, שהחברה הפקירה אותם מאחורי החומות. אותם שיטטונות עצמם משמשות ומעזימים מיקרי-מוות בתוך בתי-הסוהר מועיני הציבור.

כאשר התבקש נציב בתי-הסוהר, אריה גיר, להגיב על פרשת מותו של יחזקאל יצחק, לא ניתן היה להשיגו. פרטי הפרשה נמסרו למזכירתו. תשובת המזכירה: "מר גיר קרא את הפרשה. תשובתו: אין תגובה!"

כיצד שומרים על בגד הים?

בגדי הים והחוף נוטים להת-
קשות ולדחיות כתוצאה מהשפעי-
תם המזיקה של מים, שמש,
וחמרי החיטוי שבבריכות. כביסה
קלה במים קרים ו"טקסטיל
שמפו" תשמור על גמישותם
וצבעיהם של בגדי הים והחוף.
"טקסטיל שמפו" מוציא את
שיירי המלח וחמרי החיטוי,
ומאריך את חיי בגד הים.

חפצי ציוד חבי נוריים בע"מ
מוצרים ביחיד נקה בע"מ

GRUNDIG

הטלוויזיה בעלת הקליטה הטובה ביותר בעולם!

פרסום מלניק

חשוב לשחקנים ולדוגמניות אין צורך להיות רקדן מקצועי כדי לרקוד ג'ז

הרקדן והכוריאוגרף שמעון לוי,
בוגר אולפני מחול בניו יורק ובלוני
דון, יקנה לך תוך חודשים ספורים
כוש-ריתמוני ומקצועי.

קורסי-בוקר וקורסי-ערב
(2 שיעורים בשבוע בכל קורס)
פרטים: 25 17 13 — 8.00
10.00 לפנה"צ: 17.00 — 20.00 (בערב).

למסע ולטיול

"PETRI 7S" המצלמה העמ-
מית, החזקה והמעולה, עם מד-
אור במחפש. עם מד-מרחק וזמ-
נים עד 500. 3 שנות אחריות!!
"PETRI 7S" זוהי המצלמה
לטייל, לחובבי-הטבע, ולנוער
המתגבר.

פוטו-בדנר
חייבה רחוב החלוק 30

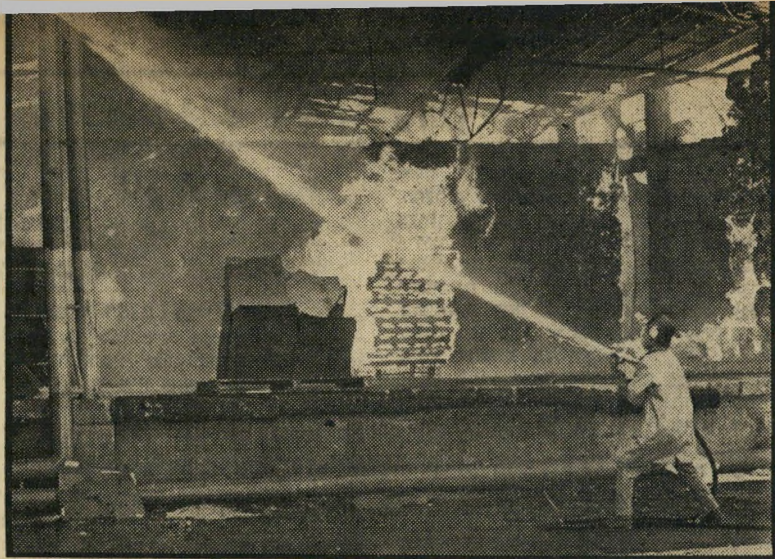
הקיצת מאד

תחילת המכירה הכללית

בוטיק מאד

השני משמאל בסמטא

פנת רחוב יפו 38, ירושלים

כבאי נלחם בלהבות ב"קרגל"
אפשר היה למנוע זאת

הליקוי היסודי במיבנה שירותי הכבאות בי-
ארץ, מיבנה שהועיד לכבאים תפקיד של
מכבי-שריפות בלבד. זה היה אולי תפקיד
דם לפני עשרות שנים, כאשר נהגו לבנות
בארץ בתי אבן. מאז השתכללה הבנייה, ר-
כיום משתמשים בחומרים פלסטיים ואחרים,
נאים ונוחים, אך גם דליקים במיוחד. כיום
תפקידם העיקרי של מכבי-האש חייב להיות
מניעת דליקות, לא כיבוי. אולם את תפקיד
דם זה לא יוכלו למלא בהצלחה, כל עוד
לא תתמלא התביעה המועלת עליידי העולם
הזה מזה שנים: הקמת ארגון ארצי לכב-
אות, בעל סמכות לבצע, ולא רק לתת עצות
בלתי-מחייבות.

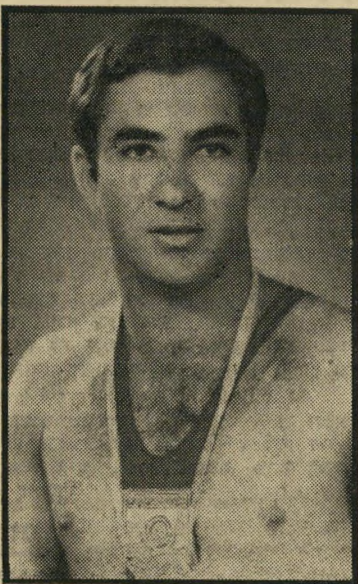
דרכי אדם

כך מתייחסים לאלוף?

יצחק אזוראי (29) הוא ספר-נשים במיק-
צוע, מוציא את פרנסתו מסלון התסרוקות
המודרני שלו בבאר-שבע. בנוסף לכך, הוא
גם אלוף המכביה בהיאבקות בסיגנון יחני
רומי, לאחר שבמשך שמונה השנים האחר-
נות היה אלוף ישראל.

יצחק אינו האלוף היחיד במשפחה. אחיו
גבריאל, רבי-סמל בחיל-הים, היה גם הוא
בשעתו אלוף ישראל בהאבקות. אחרי גברי-
אל, החזיק בתואר האח השלישי, שמואל.
מדלית-זהב לעיר. לכל שלושת ה-
אחים היה אותו מאמן — אביהם, שלום
אזוראי (60), עובד כנהג בדואר, ואשר
השתתף במכביה כשופט היאבקות. "הודות
לאימון של אבי", מספר יצחק, "הופעת
כבר בגיל 14 בטלוויזיה בחורל בתחרויות
ראווה בהיאבקות."

מה חושבים תושבי באר-שבע על כך, ש-
בקירובם יושבים שלושה אחים אלופים, ספור-
טאים ברמה בינלאומית?
יצחק, תושב באר-שבע היחיד שזכה ה-
שנה למדליית זהב במכביה, מתמרמר על ה-
התעלמות מהשגיו המצויינים מצד אנשי
הפועל באר-שבע: "הופעת בשם הפועל
באר-שבע", הוא טוען, "וכאשר הבאתי ה-
ביתה מדליית זהב, לא מצא איש מהם ל-
נכון לבוא ולהגיד לי מילה טובה אחת."

אלוף אזוראי
יחס זבל למדליית-זהב

לנו כל יסוד לחשוד שיש כאן עניין של
חבלה או הצתה זדונית, קבע בפסקנות
סגן-ניצב עוזא גולדברג, מפקד נפת לוד—
רמלה. "במפעל לא היו סיכסוכים ולא פי-
טורים. כרגע אין איש במעצר, ואין לנו
חשודים בנוגע לשריפה."

ממה פוחדת הנהלת "קרגל"?

למרות שהמשטרה סיימה את חקירתה, ולא
התנגדה לאפשר גישה חופשית למפעל לכל
אדם — למה הקימה הנהלת קרגל מחסומים
בכניסה למפעל, והעמידה שומר לידם ש-
אסר על איש להיכנס — ובעיקר על עיתו-
נאים? כאשר הגיעה כתבת העולם הזה למח-
סום, נתבשרה באדיבות: "מצטער מאוד, גבר-
תי. מר ברלוביץ, האחראי על המקום, אינו
מרשה להיכנס". רק אחרי שעקפה את המח-
סום ותצתה כ-30 מטר שדה קוצים, הצליחה
הכתבת לחזור למפעל, וגם אז היה עליה
להיזהר ממשמרות שסרקו את השטח. אחד
ממנהלי המחלקות, שעמד בווה נוכח התוהו
ובוהו של גילוי הקרטון השרופים, הקירות
המעטים המטים לנפול והברזלים הכפופים,
גילה לכתבת מהי, לדעתו, הסיבה לשמירה
הקפדנית מפני זרים: "חוששים מחברת ה-
ביטוח". פסק לקונית. "מיפעל כזה, ללא
בטון וללא ביטוח, הוא ממש מלכודת אש.
מזל שלא היו אבידות בנפח גדולות יותר."
קרגל מבוססת נגד אש בחברת הביטוח
אריה על סכום של 28 מיליון לירות, וכן
11 מיליון לירות נוספות ביטוח רוחים ל-
18 חודש. כלומר, אם במשך 18 חודשים לא
יפעל קרגל בגלל השריפה, יקבל את מלוא
הסכום של 39 מיליון לירות. עוזי טוקטלי,
מנהל חברת אריה, הצהיר שחברתו תשלם
את הכסף עד האגורה האחרונה.

כאשר הועבר קרגל מבני-ברק ללוד, לפני
11 שנה, כבר היו אז רוב המכוניות בו מיו-
שנות. 39 מיליון הלירות יספיקו עתה לבי-
נות ולצייד את המפעל במכוניות חדושות
ביותר, ואף יישארו בידי ההנהלה מזומנים
לרכישת חומרי גלם.

מי הפסיד מהשריפה? אולם לא

רק קרגל לא יפסיד מן השריפה. גם חברת
הביטוח אריה לא תינזק במידה רבה.
הביטוח היה מחולק בין אריה ובין חמש
חברות ביטוח ישראליות נוספות: ציון, ה-
פריקס הישראלי, מגדל-בנין, הדר וסהר, ו-
אלו ביטחו עצמן בשלוש חברות ביטוח
בינלאומיות בשווייץ, ארצות-הברית וארפת.
חילוקי דעות חמורים שוררים בקשר ל-
מועד בו הגיעו הכבאים למקום השריפה.
אחדים מהפועלים טוענים שהיה בין חצי ל-
שלושת-רבעי השעה, ואילו מכבי-האש עצ-
מם טוענים שהם הגיעו עשר דקות אחרי
פרוץ השריפה. "כך או כך, לא היינו יכולים
להציל שום דבר במקום", טוען אחד מעוזריו
של יצחק קורדובי, מפקד כבאי האיזור, ש-
היה לפני כן מפקד הגיא המקומי. קורדובי
עצמו סייר למסור כל אינפורמציה לעיתו-
נות. עוזרו, לעומת זאת, היה מוכן יותר
לדבר: "את המפעל הזה בנו ללא התייע-
צות עם הכבאים מהתחנה שלנו". קבע.
"מיפעל כזה לקרטונים אסור היה לבנות
כאולם ענק אחד. האולם של קרגל היה ה-
ארוך ביותר במיזרח התיכון. מיפעל כזה
היו צריכים לבנות תאים תאים מבודדים ב-
בטון. פגם אחר הוא שלד הברזל ועמודי
התווך העשויים מברזל. הברזל, כידוע, מת
רחב בחום כשפרצה האש, ובגלל זה נבקעו
הקירות והתמוטטו בשרשרת. הייתי יכול
להצביע על עוד ליקויים. הכל רשום במח-
ברת אבל אסור לי להראות אותה".
לא היה כל צורך לגבור בעמקי המחברת
הסודית כדי לדעת מה גרם לאסון, גרם לו

● לא כדאי לראות
★ לא חשוב לראות
★★ אפשר לראות
★★★ רצוי לראות
★★★★ חובה לראות

הוליווד

★★★ קדימו מחמש עד שבע
(בית לסין; יום חמישי; שמונה בערב) סיר-
טה המפורסם והחשוב של אגנס ורדה,
המתאר שתיים בחייה של נערה. המוזיקה
של מישל לה גרנד.

★★★ מכיו סתום (הכלת, תל-אביב)
סרט נפלא של אמן רגיש באופן יוצא מן
הכלל. בתוך סירה עתיקה שהיתה שייכת
לחלטר סקוט מתגוררים גבר מוזקן ומגוחך,
ואשה צעירה ומקסימה, וביניהם נקלע גי-
גסטר שנעזב על ידי חברו המת וחבריו
החיים. היחסים ביניהם השלושה, ובין אנשים
זרים המגיעים לביקור בסירה, מגלים לאט-
לאט, מכל מיני זוויות, שלושה אנשים ה-
חיים בלי אהבה, בלי רומנטיקה, בלי קש-
רים אנושיים. סרט שכדאי לראותו פעמיים.

★★★ הצוללת הצהובה (פאריז,
תל-אביב) החיפושיות מצוירות בצורות
מקסימיות. צבעים, השתוללות מלאת קצב.
הומור אבסורדי ותמים. סיפור פנטסטי על
הרשעים והטובים והשלום הניצל כרגע ה-
אחרון.

★★ האירגון (אלגנטי, תל-אביב) לא
חשוב הסרט. לא חשובה העלילה. מי ש-
חשוב זה קירק דוגלאס, המתגלה שוב כ-
שחקן גדול, בתפקיד של איש המאפיה
שאינו יכול להסתגל לעולם החדש שבו ה-
מאפיה נקראת אירגון, וההחלטות מתקבלות
לא בתת-מיקלע אלא בהצבעה, ורגשות כבוד
ונקם כבר נחבטלו, ועימם גם האהבה ה-
משפחתית והגבורה וכל הערכים של העולם
הישן.

★ עד הבגידה (הוד, תל-אביב) לגיון
מילס קשה להחליט אם לעקוב אחרי הרצח
ההמוני המתנהל על רקע של סמים, או
לעקוב אחרי אשתו הבוגדת בו, או לא בו.
גדת בו, ולא ברור עם מי הוא מחליט
לשלב את שתי המשימות ושוכר את הרוצח
לעקוב אחרי האשה, וההסתתרותה הן גדר
לוח ומסעירות. רק מי שמחפש בסרט קצת
הניון, וגיבורים הפועלים מתוך אישיות
סיבות סבירות, שלא יחפש את זה כאן.

★ כוחו של גבר (ברי-הודה, תל-
אביב) אם העלילה על גבר מוזקן שגילה
לפתע את המין השני היא בלתי נסבלת,
הרי ההומור בתוכה נסבל עוד פחות, וה-

עלמה בת 21, ההופכת מנערת-אשפות
לאשת-סאלונים. מישקה חרונוני במיוחד כ-
מוכרת הפרחים. אילי גורליצקי צעיר
מדי מכדי לגלם את הפרופסור הנרי היגינס,
אך מבחינת כישוריו, חינו ומידת מוסיקא-
ליותו, ניתן לומר כי בעוד מיספר שנים
ישכנע יותר כמלומד פאנאטי, המחליט ל-
למד סונטיקה ונימוסים לבת האשפות.
אברהם מור עושה את המוטל עליו ב-
מיקצועיות, אך גם הוא צעיר מלגלם את
אביה של ליוה דוליסל - רבקה רו. טוב
בשביל מי שלא ראה את המקור.

★★ המכתב האבוד (תיאטרון עי-
רוני, חיפה) הסאטירה החברתית ההריפה
של יון לוקה קרניאלדה, איננה כימעט
כזאת בגרסתה העברית. (א) התרגום (של
א.ב. יפה) יבש ומליצי מדי. (ב) המישחק
של כימעט כל הצוות כבד, בינוני ובלתי-
מלהיב. (ג) הבימוי של דוד אסריג, ש-
יובא במיוחד מרומניה, נאמן מדי לטקסט
המקורי, כבד ובלתי תואם את רוח התקו-
פה והקצב לו רגיל הקהל הישראלי. אסריג
הודה בראיון עיתונאי, כי ברומניה הוא
מכין הצגה בלמעלה מחצי שנה, ואילו ב-
חיפה חייב היה לסקס להנהלה את הצגתו
במשך כשליש הזמן... העלילה והדמויות
רומניות-לוקאליות, וכימעט שאינן מצליחות
לעבור את הרמפה מרוב גיבובי המילים
והפיספוס. סצינות ההמונים הן מלאכת
מחשבת של כימיו מסוגן, ממש כוריאוגר-
פיה! חיוק המסקנה כי במאי זר שאינו
שומע עברית אינו חייב לביים בהכרח, דה-
קא קומדיה.

★★ לא כיום ולא בלילה (צוותא)
אברהם רו חיבר מערכון ארוך על חייל
צעיר ומורה זקנה, הנפגשים במחלקת-העיר-
ניים של בית-חולים. כדי לנקום בחברה ה-
סובבת אותם, מעמיד החייל, סמל הצבר

חדש בידור

כמה בדיחות אפשר לשמוע?

★ פיטפופי ליצים (בהפקת א. רו-
זנטל) אין זה סוד שההונגרים תחמו הרבה
להומור הישראלי, בגלל ובגלל. אבר-
הם רונאי וחיים כנאי נטלו צדור
ארוך-ארוך-ארוך של בדיחות מאת ההונגרי
לאסלו ודנאי, תרגמו ועיבדו, ועתה הם
מגישים לנו מה שמכונה על-ידם תוכנית
הומוריסטית מוסיקלית. מסתבר כי את ה-
בדיחות של לאסלו ודנאי סיפור בהצלחה
במשך שנים רבות שני שחקנים הונגרים
נודעים, יאנו הארצאג ווילמוש קו-
מלוש, שנקראו לצורך הפועותיהם הא-

רונאי וכנאי ב, פיטפופי ליצים

צ'אק ושאיר, אלא שאת הבדיחות הללו
סיפרו בקברט ספרותי היה זה דושיח קצר
שהתנהל ברוח הומוריסטית, על נושא אק-
סואלי מהווה הימים (זה התחיל בשלהי
שנות ה-20).

זהו בפירוט רעיון טוב: לצייד שני שחק-
נים בעלי חוש-הומור מבריק בחומר הומור-
יסטי מצליף (על דמה קצת פחות מיושנת

של ימינו, פנים כאילו הינו אהוב נעוריה
של המורה הזקנה. הוא מצליח בכך עד
לרגע בו עוברת הזקנה ניתוח מוצלח, מה
שמאפשר למחזאי לסיים בבאנאליות את
יצירתו המלאה בריסטי יצירות משל מח-
זאים בשלים יותר. תפקיד האחות הרחמניה
(המבוצע בקורקטיות אך לא ביותר מכך
עלידי לורה סהר) מצומצם למדי, ועי-
קרו לשמש כמקשרת בין שתי הדמויות
המרכזיות. אלי כהן, כחיל העיזר, הביב,
על אף הביטחון המופרז והמופגן המאפיין
את מישחקו. כדאי גם להעיר לו כי ריש
גרונות, האופיינית אומנם לאורח הדיבור
הצברי, איננה עדיין ערובה לסיגנון ועיצוב
טיטוס מוכר, על קרשי הבמה. מרים
ברנשטיין-כהן, מגלמת בדקות ובחמי-
מות שופעת את דמות הגברת הזקנה, מן
הדור הקודם, המוכנה להאמין באשלייתיה
כימעט עד הסוף. זהו תפקיד שכאילו נהפך
למענה. לרגעים היא מצליחה לרגש, ללא
כל גלישה אל פאתוס מעושה.

בידור

★★ ימים טובים (בהפקת ש. צמח)
שייקה אופיר בתוכניתו החדשה, בה
הוא מארח את הרקדנית המצוינת יונה
לוי, ועוד צמד רקדנים שאינם מגיעים
לרמתה. הקטעים בהם הוא פוצה את פיו
בינוניים וקלושים ואת הצחוקים הלא-רבים
אפשר לזקוף בעיקר לכושרו הקומי הרב
של שייקה כמבצע הראוי לחומר הרבה יו-
תר מעולה מזה שהוא מבצע כאן. הפארוז-
יה על הבאלט הקלאסי היא פנינה קטנה
של הומור ביודיו בינלאומי מעולה. שייקה
בלי פנטומימה איאפשר; אך זו שבתוכי
ניתו העכשווית, הינה פנטומימה לעניים,
אותה הסיק לשפסף ולהפגין בהופעותיו

מסיגנון הכתיבה של שנות ה-20) ומדי ש-
בוע (או אפילו ערב) להחליף להם את ה-
רפרטואר, בהתאם למתרחש בארץ ובעולם.

לשם כך כמובן צריך קברט ספרותי-אסטי-
רי. וכאן קבור הכלב: רונאי ובנאי מגישים
את תוכניתם באוזנות תיאטרון. הם יושבים
על הבמה ליד שולחן ומספרים בדיחות, ללא
כל בימיו. זה שואל שאלה, והשני עונה
תשובה לא פחות אינפנטילית. הם עושים
את זה בלי סוף.

איאפשר לומר שאינם יודעים לספר בדי-
חות. אבל כמה זמן אפשר לשמוע כאלה,
ועוד בתיאטרון?

התוכנית גמישה. כלומר, אפשר היום לה-
גיש חצי ממנה ומחר רבע, הכל בהתאם ל-
צורך ולדרישה. אפשר להופיע לפני חילים
במוצבים, ללא צורך בבמה, בתאורה, בתל-
בושת או איפור. אך כדי שתהיה קולעת,
חובה לחפש חומר הרבה יותר עסיסי, הרי
בה יותר עוקצני. בדיחה על אחד שלא שמע
כלום באופרה, משום שהתזמורת ניגנה,
יצאה מזמן מהאוזן. לעומת בדיחות מסוג
זה, המהוות 90% מן התוכנית, אפשר לפתח
לשמוע הברקה אקסואלית של בנאי על חש-
בון המצב במדינה, כמו: דור התרוץ בים
וסבע, בגלל שביתת המצילים. שלחו מכתב
לבני משפחתו לבוא ללווייה. אלה לא הגיעו.
מה יש? הדורים בסביבתה...

אין ספק שבמיסגרת תוכנית בידור רדיו-
פונות (כתיבת-נחה, למשל), יוכלו רונאי
ובנאי להשתלב יפה, אם יגישו קטע שיימשך
10-12 דקות.
את הצד המוסיקאלי מנסים לכסות מס-
פר פיזמונים חובבניים מאת צבי רוזן.
ומאחר והצד החזק של רונאי ובמיוחד של
בנאי איננו דווקא הזימרה, מקבל העניין
נוף מגוון ומיותר.

למיכל נדיבי, לשעבר חברת להקת
פיקוד דרום, הופעה אזרחית נאה מאוד,
שאינה משתנה ואינה מועילה לה על קרשי
הבמה. הבחורה פשוט לא יודעת לשיר ולא
לשחק. אמנם היא סך הכל מגלמת מלצרית,
אבל באותה מיקצועיות שיש להגיש קפה
לשולחן, יש להגיש מקטט מעל במה.
לצמד אמנם לא הייתה יומרה להגיש יותר
מאשר פיטפופי ליצים (כשם התוכנית). אך
ניתן לקבוע בצער כי התוצאה היא סתם
פיתופות ביצים.

הקדומות. בהקשר הנוכחי שלה אין היא
מעוררת עניין, מלבד אולי אצל צעירים
מאוד. הכוריאוגרפיה של יעקב קדושקי
לכל קיסעי המחול שיטחית אך חביבה, כי
סיגנון מועדוני-לילה מיושנים.

★★ ערב פיזמוני אלתרמן (התי-
אטרון העממי) את בומבה צור הדביקו
לארבעה צעירים, ידועים הרבה פחות, ל-
צורך ביצוע כ-20 פיזמונים הלא כל-כך
חדשים של נתן אלתרמן, לכן אין פלא כי
הופעתו נראית מודבקת, אם כי הוא עושה
בנאמנות את שהוטל עליו (להעמיד פנים
אידיוטיות של פועל במה אידיוט, שחשק
להיות שחקן ואפילו ניבחן לשם כך כי
הבימה על תפקידה של יוליה; לזה של
רומיאו לא היו לו נתונים...). אבל הוא
אינו מצליח להציל את הערב מחד-גוניותו.
רבקה זוהר (מה אברך) מצליחה, יחד עם
עזרא דגן המתנועע כשד משתח, לבצע
פיזמון חביב ושובב, הזוכה לאהדה כללית,
בשם צצי וצצה. העיבודים התיזמורטיים
מעולים, ונושבת מהם רוח חדשה, שונה
במקצת מן המילים חסרות האקטואליות,
וכן מן התיזמורת הקצבית המלה באמונה
ובביטחה את התוכנית כולה.

★★★ את ואני והמזחמה הכאה
(הקברט הסאטירי, מרתף קולנוע פאריס,
תל-אביב) הנוף ליון הינו פיזמונאי שי-
אינו כותב בפיצי ומיצי. לכל פיזמון
שלו יש תוכן, יש משמעות וישנה אידאה,
די להביט בשמות הפיזמונים כדי להיווכח
בכך: למות במלחמה צודקת, אני
יוצא למלחמה, דואט על מה נל-
חמו, שירי בוס-בוס. הבימוי של
ערנה שביט לא כל-כך עזר לו, אך גם
כימעט ולא הצליח להפריע. הביצוע על-ידי
ארבעה שחקנים צעירים אינו משלח אומנם,
אך אין ספק שבשל החומר הבלתי שיגורתי,
עשוי הוא להוציא מכליהם צופים חסרי
הומור וסובלנות.

★★★ אין אהבות שמחות (בני-
מזח) יוסי כנאי מבצע במיקצועיות מלו-
טשת של שחקן-בדון, שהוא הרבה יותר
מזמר, כ-20 פיזמונים משעשעים, שאינם
חסרי מוסר-השכל אנושי חמים. קיסעי הדי-
קישור המבחים אינם עומדים ביחס ישר
לרמת הפיזמונים ודרגת האינטליגנציה של
קהל הבא בידועין לערב המוקדש ליצירת
חיה הקטנות, המתורגמות היטב לעברית,
של הטרוכאדור המשופם ג'ורג' ברי-
סאנס.

תערוכות

★ במוזיאון הלנה רובינשטיין מוצגות
שתי תערוכות. ציורים של יעקב וכסדר,
ופסלים של בוקי שורץ. תערוכתו של
וכסדר מתיימרת להציג את המימד השלי-
שי (העומק), בעזרת מישקפיים ציבועוניות.
האשלייה של העומק אינה מתקבלת, אבל

יעקב וכסדר

ניתן לראות ציורים גיאומטריים מעניינים.
פסלים של בוקי שורץ הם אוסף של
קונסטרוקציות ענקיות ופשוטות. בניגוד
גמור לגודלם הענקי של הפסלים הם אינם
מעניינים, ולא מקוריים.

★★ גבירתי הנאווה (תיאטרון גי-
די) אותה גברת כימעט ללא שינוי אדרת.
רבקה רו אינה מצליחה לשכנע כי לפנינו

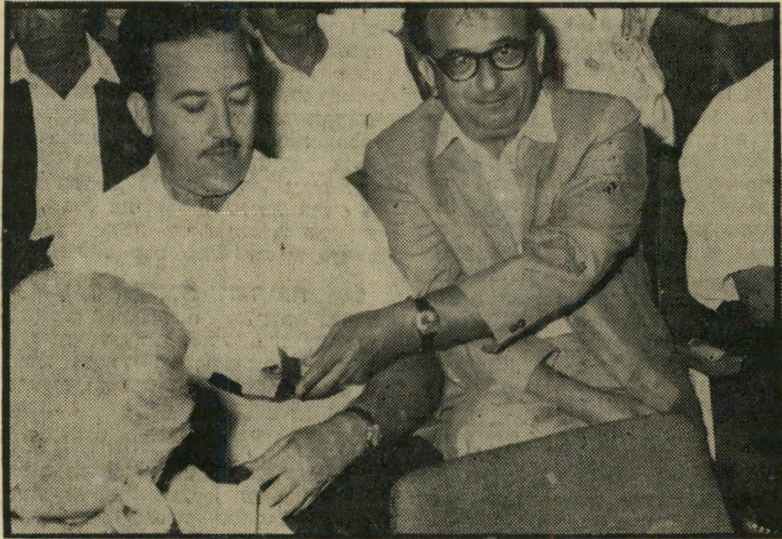
אנשים

שוקולד

בנאוס של גולדה

העיתונאית זיוה יריב והדוגמנית ורדה דן, שבאה בחברת בעלה העיתונאי אורי דן. ● לח"כ מק"י שמואל מיקוניס נגרמה השבוע הפתעה נעימה. באחת משעות הערב המוקדמות התדפק על דלת ביתו אדם שהציג עצמו כתייר מאמריקה. מיקוניס הומיניו פנימה, והיהודי סיפר כי היה לא מזמן בטיול בכרית המועצות ופגש שם יהודים רבים שמסרו דרישת שלום חמה לח"כ הקומוניסט הישראלי. ועוד הוסיף התייר ומסר דרישת שלום מיוחדת מהסופר היהודי הנודע אהרון זרגלים. אך מה ששימח יותר מכל את מיקוניס, היתה ההצעה שמימיו אותם יהודים למפלגתו — מק"י — בניגוד לדעתם השליטת על המפלגה הקומוניסטית היריבה — רק"ח. הם

למי שלא ידע, גילה השבוע שר הביטחון משה דיין, כי הוא יהודי טוב. היה זה בשיבת הנעילה של ועידת ההסתדרות האמריקאית של הפועל-המיוזחי. דיין הגיע לישיבה ישר מחזקת מפלגתו, התיישב על הבמה. אחד הסדרנים במקום ניגש אליו והגיש לו כיפה. דיין סירב, הסביר כי כאשר הוא בא למקום שיש לו קשר לקדושה, הוא מכבד את המקום וחובש כיפה. אולם בכינוס זה, הדין בעניינים חילוניים. אין הוא יכול להעמיד פנים ולהסכים לחבוש כיפה. יחד עם זאת, הוסיף דיין: „אני חר

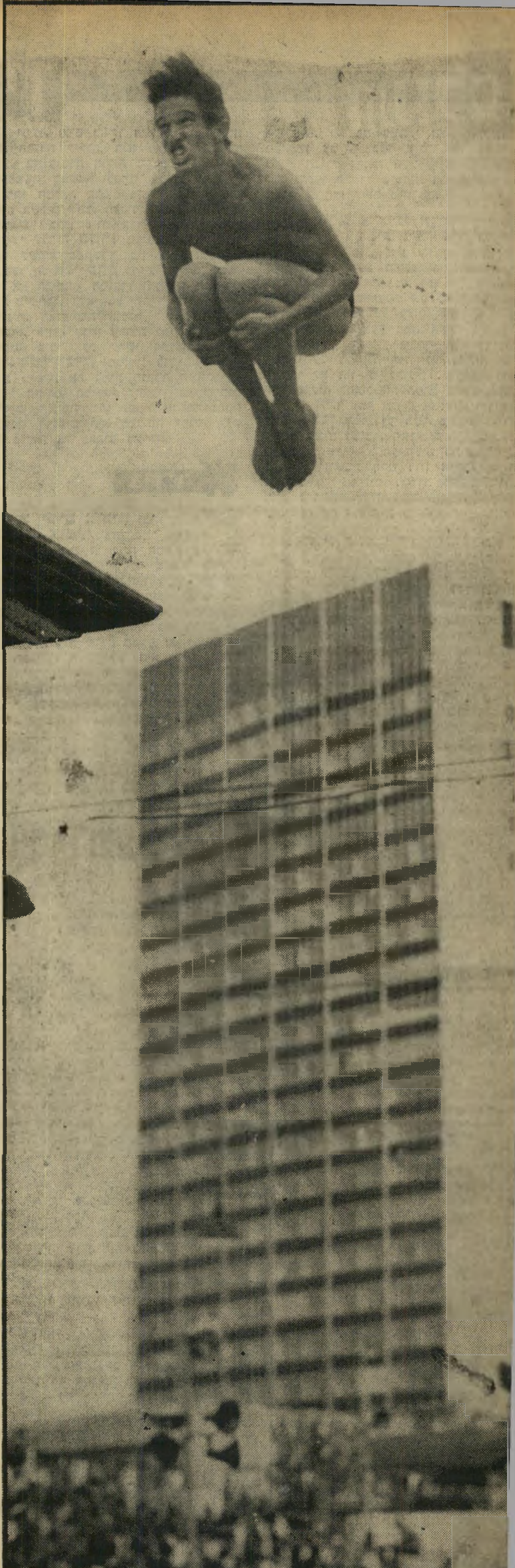
נבון פותח את מיבצע שוקולדה, מעביר ליעקובי כדי להפיג —

קודק מעביר לשולחן העיתונות את השיעמום —

שב שאני יהודי טוב. ● לאלה שחשבו כי שר הביטחון הוא נץ צמאדם, נגרמה אכזבה כאשר הביע השר את דעתו נגד הטלת עונש-מוות על חבלנים. דיין הסביר כי תוך כדי מגעים שהיו לו עם חבלנים שנתפסו, אמרו לו אלו במפורש כי באו להילחם על אף שידעו שהסיכויים שלהם להישאר בחיים קלושים ביותר. מסקנת דיין: עונש-מוות לא ירתיע אותם. ● לפי התנהגותם של חברי רפ"ל לשעבר בשיבת הפתיחה של מפלגת העבודה, נוצר רושם כי הם משתעממים, וכדי להפיג את השיעמום, החלו אוכלים שוקולד (ראה במדינה). את מיצחת הזלילה החלו, באמצע נאום ראש הממשלה גולדה מאיר — ח"כ יצחק נבון וחברו גר יעקובי, שהעבירו את השוקולד לראש עיריית ירושלים מדי קולק, שכיבו בו את אנשי העיתונות ואת שרי הממשלה משה כרמל וחיים גבתי. ועוד אומרים שהחיים במפלגת העבודה מרים. ● ביום השני לחגיגת התכנסו חברי העבודה בהיכל התרבות בתל-אביב. יותר מכל הפתיע אותם ח"כ עקיבא גוברין, שישב באחת הפינות בחברת שתי יסופרות לבושות במיני קצרצר. אחרי סעודת מעקב ובירור נודע כי השתיים היו

האם היחסים בין מרצה באוניברסיטה ל- בין הנהלת האוניברסיטה, דומים ליחסים שבין עובד ומעביד? הנהלת האוניברסיטה תל-אביב חשבה שכן, אך במהלך בירור ה- תביעה של ד"ר ג'ורג' טמרין נגד ה- הלת האוניברסיטה, שניסתה להפסיק את עבודתו כמרצה בכיר לפסיכולוגיה, עת טענו מיקליטי האוניברסיטה, כי היחסים הם אומנם יחסי עובד ומעביד, נגרמה סערה בקרב ציבור המרצים, והנהלה היתה נאלצת לחזור בה מטענתה. לטענה אחרת שהועלתה על-ידי פרקליטו של טמרין, עורך הדין אמנון זכרונ, כי למרצה זכות לקביעות מתמדת בעבודתו, כדי שיהיה חופשי מפחד מפני פיטורין, לא ניתנה תשובה על ידי בית-המשפט, בגלל שהסיכסוך בין ה- צדדים הועבר להכרעת בורר. הבורר, היועץ המשפטי של אוניברסיטת תל-אביב, ד"ר משה ישי, פסק לד"ר טמרין פיצויים בסך

סטיב פקידקן
זוית צילום

אשה ומולדת

ביום הרביעי מתחתן דני ויינשטיין בנו של הדוקטור בנימין ויינשטיין המומחה למחלות מין, עם מירה בל

מירה ודני

מנפלה. זה יקרה במלון שרתון והשי תהיה גדולה מאוד. זה לא כל כך פשוט כמו שחושבים, תס גבר ואשה מתחתנים וכולם ש ורוקדים ושמים. כי אילו היה דני טיין מתחתן לפני שלוש שנים, לא השימחה כמו שעכשיו. לפני שלוש שנים הוא היה באין הוא למד שם רפואה, ותוך כדי לי קשר קשרים עם בחורה עם זם צאצא של משפחת רוזנים עתיקה. הם עמדו להתחתן, כבר הודיעו לה ואז פרצה מלחמת ששת הימים. דני ליה להגיע ארצה יום לפני פרוץ המל הוא התגייס, וכשהמלחמה נגמרה הוא לט לא לעזוב יותר את הארץ. הוא נרשם לפקולטה לרפואה בירוש המשיך את לימודיו כאן, והנה הוא חתן עם ישראלית.

חינה. הוא היה אז בן עשרים וארבע בת שלושים.

הם ניהלו את הרומן במשך כל הח במשך כל ההופעות וגם לאחר מכן. פתחה התחיל לחבר מוזיקה. הוא כתב שנקרא בוקר טוב, והיא כתבה שיר ל לילה טוב. ההצלחה האירה לשניים הוא הופיע באיש חסיד היה, היא התם בשידור העם שגילתה, ושניהם יחד שירים משותפים.

תוך כדי כך הם גם בנו את העת משותף שלהם, והכינו למענו דירת ג לה ברחוב בן יהודה בתל אביב. הבעל, שידע מזה זמן רב על הרוו הסכים לגירושין. השבוע היא השיג הגט, ובעוד שישה שבועות היא עומ התחתן עם בחיר ליבה החדש.

אהבה אומללה

הוא לא יחזור. די, הכל נגמר. והיא התעל פה, באולם הגדול, לעיני מאות אנשים. הגיע רוסא, הזריקו לה זריקה, ובינתיים יהורם חור, וסיפרו לו מה קרה, וכשהיא התעוררה וראתה אותו לידה — היא חיכה, וקמה כאילו דבר לא קרה. אבל השבוע זה דווקא קרה. "הכל נגמר בינינו", הוא אמר לה. היא חזרה הביתה, בלעה כמות גדולה של גלולות שינה, ועוד באותו יום הובאה לתל השומר. אבל אל פחד. עכשיו היא כבר יצאה מ שם. היא השלימה עם המצב החדש. היא שקטה, היא עצובה — אבל חיה.

צ'ילי המוזיקה

לפני שבוע קיבלה דרורה חבקיין את הגט מבועלה, לאחר שנתיים שהם חיים ב נפרד. דרורה, המלחינה הידועה, ובעלה, דב נשרי, מי שהיה מנהל מחלקת הגביע ו עכשיו הוא מנהל החברה לפיתוח אילת, חיו הרבה שנים באושר. עד שלפני שנתיים היא הכירה את הזמר דני ליטני. הוא היה חבר שלישיית הנמר הנוראי, והיא עבדה עם אותה שלישייה בתור מל

דרורה

דני

"מה הוא עושה לה, מה הוא עושה?" שואל הפסוק בשרי-השירים. ולמי התכוון המשורר העתיק? תתמלא, אבל ליהורם גאון בכבודו ובעצמו. וכיצד ידע מראש על עלילותיו של יהורם גאון? לא יודעת. אולי היה גם כן גאון. העיקר, לא זה החשוב. חשובה עצם ה שאלה. אז מה הוא עושה להן — את זה גם איני יודעת. ויש להניח שאם הייתי אפילו יודעת, הייתי שומרת את זה לעצמי. אבל ה תוצאות של מה שהוא עושה להן, הן דרסיות למדי, לפעמים. האחרונה שהוא עשה לה את זה, הלכה וניסתה להת אבד, ואפילו ברצינות. ברגע שהיא פגשה ביהורם, הוא הפך ל תמצית של כל חלומותיה. מה תמצית? שיא התמציות! כוכב קולנוע, מפורסם, ידוע, כל הנערות רודפות אחריו לבקש ממנו אוטו גראפים, הוא מסתובב בעולם, יום אחד ב לונדון, יום אחד בקאן, יום אחד בישראל, הוא יפה, הוא גברי, והוא זמר נהדר. אפי לו.

ויהורם, כידוע, הוא גבר שמתלהב בקלות. ציקצ'אק. אז הוא התחיל לקחת אותה איתו לכאן ולשם, הופיע איתה בכל הפרמיירות, בילה איתה על הטיילת ועל שפת הים, וכן הלאה וכן הלאה.

כרגיל, הוא לא חשב באותו רגע מה יהיה אחר כך. הוא התאהב — וזה כל מה שהיה חשוב לו. אבל כשהיא החלה לדבר איתו על העתיד המשותף היפה שלהם, הוא נבהל קצת וניסה לסגת. אבל היא שמרה על צעדיו ועקבה אחריו, והוא ניסה להתחמק ממנה, ויום אחד, בהופעה רבת משתתפים במלון דן, בפני צנחנים, היא ישבה באולם, והוא הופיע, והקהל מחא כף, והיא שכחה לרגע את צרותיה האחרונות והיתה נורא גאה — ופתאום הוא נעלם.

היא נתקפה בפחד. לאן הוא הלך? עם מי?

ועכשיו ג'ינג'ית

בזמנו היה עמי מולר, נער השעשועים, נשוי לגילדה דרורן. עוד יותר בזמנו הוא היה נשוי לסריטה, הספרית.

עכשיו, הוא עומד לעשות זאת שוב. ה פעם עם ג'ינג'ית יפהפיה, העונה לשם **לבי נה** ועונדת על ידה טבעת בשווי של שלושת אלפים לירות.

הוא לא התחתן איתה מייד. הוא בחן אר תה במשך כמה וכמה חודשים. הם גרו יחד, היא ניקתה לו ובישלה לו, וכשצילצלו אליו חברים, היא אמרה שהיא העוזרת שלו. אח רי שהיא הצליחה במיבחן — או אולי הוא הצליח במיבחן? — הם מתחתנים.

סחיטה!

השחקנית המפורסמת חיה חיים מלאים שכל אדם, בעיקר אם הוא שחקן, ואפילו אם הוא כוכב, יכול היה לקנא בהם.

היא נמצאת בצמרת. בשיא ההצלחה הקופתית האמנותית, הקהל רץ לראות אותה, הביקורת מהללת אותה, התיאטרונים רודפים אחריה, והיא מאוזנת מאוד ושקולה ולא ממחרת לבחור.

יש לה גם חיי-משפחה מאושרים: ילדים נחמדים, בעל שגם הוא מצליח בשטח שלו, והם חיים בשלום ובאהבה.

יחד עם זה היא מנהלת רומנים קצרים, נחמדים, המסתיימים בדרך כלל עם תום החזרות, לאחר הבכורה, או קצת לאחר מזה.

וחנה כל החיים השקטים והמאושרים הללו עומדים להתפורר. מסיבה שכימעט נראית בלתי אמיתית: סחיטה.

את בן-הזוג האחרון שלה היא הכירה במחזה האחרון בו היא מופיעה. מדי פעם היא היתה יוצאת איתו לחוף תל ברון, ומבלה איתו את השעות שלאחר ההצגה. והנה, לפני שבוע, היה באותו מקום צלם אלמוני. הוא צילם את הזוג בכמה תמונות ברורות מאוד, ועכשיו הוא מטריד את השחקנית בטלפון, דורש ממנה דרישות איננה צריכה — ונלה את התמונות.

75 אלף ל"י וזכות לשנת שבתון. ומה עו שה מדוע המקבל כל כך הרבה כסף במכה אחת? ד"ר טמרין יוצא להרצות ביפאן וב ארצות-הברית כפרופסור אורח. • לאחר שש שנים של עריכת מוסף הארץ, מפנה נתן דונביץ את מקומו ל**אברהם רימון**, אשר שימש לאחרונה כעורך חד שות בעיתון. את פרישתו נימק דונביץ בכך שהוא לא רוצה לגרום להסתידות עור כים. • על הקשר בין השומן בגוף והלב, עמד השבוע מנתח-הלב הנודע, פרופסור מוריס לוי. היה זה בחגיגת נשואיה של **אביטל שחר**, בתו של מנהל מפעלי ים-המלח, אלוף-מישנה (מיל) **עמנואל שחר**. באותה חגיגה נכח גם שכנם של ההורים, אלוף **אריק שרון**, אשר הוריד בשבועות האחרונים כארבעה קילו ממשקלו. כשראה לוי את השינויים שחלו בגופו של שרון, בישר לו כי השינוי הוא דבר מועיל מאוד ללב. • במסיבת העיתונאים לרגל יום-הצנחן שנערכה השבוע, הופיע גם תת-אלוף **רפאל (רפול) איתן**. תוך מהלך המסר בה החליט רפול למתוח קצת את העיתונאים, הודיע בקול מיסטורי כי במיפגן המר

אפרו 007
אסלת בית-שימוש

כזו של הצנחנים, שנועד להיערך בחוף ימה של תל-אביב, "עומדת להופיע אישיות מר כוית מאוד". לשאלת אחד העיתונאים מי האישיות המרכזית, השיב רפול: "זה שיע מוד באמצע הבמה". בתערוכת עשר פלוס הנערכת בנצירה גורדון בתל-אביב, משכה תשומת-לב מיוחדת תמונתה של ה ציירת **בתי אפרול**, אשתו של דן בך אמוץ. וכל זה למה? בגלל המיסגרת, ש הייתה חלק אורגני של התמונה. מי שהת קרב וברק ביסודיות את המיסגרת, גילה כי זוהי אסלת בית-שימוש. • מי אומר שלאמני ישראל אין זמן להשתעשע? השי בוע, למשל, התכנסו רוב האמנים בברית גורדון בתל-אביב לתחרות שחייה היתר לית. מי לא היה שם? **רפאל קרצ'קין**, **עקב בן-סירא**, **שמואל עצמון**, **דני לימאי**, ואפילו קבוצות מאורגנות: להקת פיקוד דיוגוף ולהקת ערב שירי אלתרמן, ואפילו הגשש החיוור שלח נציג, את שירי קה לוי. וכשבכורה כזאת מתקבצת יחד, מוכרח להיות שמח. התחרות הראשונה נערה כה כשכל משתתף אוכל ביצה תוך כדי שחייה. בשניהם אכלו נקניקיות ובשלישית, רחמנא לילצן, אכלו לבן. מול שלא היה שם נציג של הרבנות! • גם בברית אחרת, בגלגל שבגבול תל-אביב—רמת-גן, עסקו בשחייה, אבל ביתר רצינות. התחרו שם, במיסגרת המכביה, שחיינים מרוב ארצות העולם. בין היתר הופיע גם האמריקאי **סטיב סקילדקן**, בתחרות קפיצה למים מגובה שלוש מטרים. מהזוית בה צולמה התמונה, נראה סקילדקן כאילו קפץ מבניין בורסת היהלומים הסמוך לבריתכה.

פסוקי השבוע

- **מוכ"ל העבודה השר פינחס ספיר, על מילדותי-הביטחון למיני**
- **הם:** "היום כבר לא קוראים לזה שור. קוראים לזה כוחות העם להגנת המדינה."
- **אחד העיתונאים הסוקרים את ועידת העבודה:** "ועידת הבטלה!"

הכל הסתדר

אחרי כל הסקנדלים, אחרי ש של מנהל התיזמורת **צבי הפטר** את כל הרכוש של בעלה על שמה רי שהיא הגישה נגדו צו-עיכוב-יציג הארץ, ועוד כל מיני צווים וחת התברר שהכל היה מיותר. הם חזרו איש אל רעותו, והם באושר ובשלום, והם גם נסעו יחד משותף בעולם.

נערה יפה, רוח ים קרירה וגלידת זהב של שטראוס

לסדרת להיטי גלידות הזהב של „שטראוס“
וניל – שוקולד, וניל – מוקה, וניל – סולטנה
(צימוקים ברום)

גלידת זהב בטעם חדש
נוגט וניל – מכילה קרם של אגוזים טחונים
מיוצרת בלעדית ע״י שטראוס על-פי ידע צרפתי.

גלידת זהב של „שטראוס“ עשויה על טהרת
השמנת להשיג באריזת קרטון מוזהבת בסופר-
רקטים, בחנויות המכולת ובקיוסקים.

גלידות ושלגונים „שטראוס“
זכו בתואר המוצר המוכתר לשנת 1969.

שטראוס
נהריה

עולם האשה

סלפי את השומן המיותר מן המקומות הרגישים - במהירות

לרזות - במקום הנכון

הרעיון שעדיין מבוססת הדיאטה היא מהפכנית פשוט למדי: ידוע שגופך זקוק למידה מסוימת — קטנה למדי — של חלבונים, כדי לספק את צרכיהם של תהליכי החיים היומיומיים. אולם בדרך כלל את מלעיטה את גופך בהרבה יותר חלבונים מהכמות הדרושה. הצרה היא רק, שהגוף אינו דוחה עודף זה, אלא מאחסן אותו בצורת חגורות שומן במקומות שונים בגוף. דבר זה קורה גם כאשר את אינך עולה במשקל.

הדיאטה שפיתח ד"ר סטילמן מבוססת על מזון דל-חלבונים. ברגע שגופך מפסיק לקבל עודפי חלבונים, הוא מתחיל להשתמש ברזרבות שאגר בקפלי השומן — ואלו נעלמים. אם משקלך הכללי איננו מעל המותר, את יכולה לצפות לתוצאות האלו:

- הורדת עשרה ס"מ מהכתפיים.
- הורדת 15—25 ס"מ מהבטן, הישבנים והמותניים.
- הורדת 10 ס"מ מהירכיים.
- הורדת שומן מסביב לקרסוליים ולרועות.

הוראות כלליות:

1. איכלי רק את המאכלים דל-החלבונים

המיפלצות שלי

אריק יצא לג'מבורי ביום ראשון, רוני ביום שני, ילקוט גב, שמיות צבאיות, מיר מיות, שני מקלות, בגדי צופים מחאקי, פת אום הרגשית דקירה בלב: לפני שאספיק לזוה, הם ייצאו לי ככה יום אחד לצבא, חשבתי לי בפאניקה. הפאניקה עברה, ובמקומה השתלטה הדממה. פתאום היה הבית שקט כל כך. אפילו

המותרים. עליידי כך תוסיפי לגופך לא יותר מ-20 גרם חלבונים ליום. לרשותך מיבחר עצום של ירקות, פירות, ומאכלים אחרים.

נפצו לרסיסים, ואני הרגשתי עצמי נסחפת עם הזרם, כשבקושי אני מצליחה לשמור על הקטנה שלא תאכזר לי. זעקות שוד ושבר החלו ממלאות את ה"חלל": "איפה הארנק שלי?" "איפה דנילה?" "איפה הנעל שלי?" "אמא, איפה את?" עלי. הנהג באוטובוס שאליו נסחפנו אני ודנה, היה, למזלנו, בחור טוב לב. הוא ירד

איך נסענו לג'מבורי - ונשארו בחיים

מכיסא מלכותו והתחיל לשלוף במרץ רב מתוך הערימה ידיים, רגליים, וכל מה שנראה לו כנתון במצוקה. וכך, כעבור זמן מה, מצאנו עצמנו יושבות בפנים, קצת חיוורות, קצת רועדות, והרבה מחוצות. ואני, באופן אישי, גם התפללתי. התפללתי לכך, שזה שהיה אחראי לאירגון הנסיעה הזאת, יפול לי יום אחד לידיים.

דנה נהייתה שקטה יותר. לא ממש עצובה, אבל ככה עלייך. כשהגיע יום ההורים, ביום רביעי, כבר הייתי מנוגעת כהוגן. תפסתי את דנה ביד אחת, ארנק מלא שוכריות ביד שנייה, ויד לדרך. אומנם כתוב היה ב"מיכתב להורים" שקיבלתי מהצופים, שלא להביא לילדים מדי תקים, אבל מי מסוגלת להתאפק?

★ הגענו להיכל התרבות, שממש עמדו לצאת האוטובוסים — ונהיה לי חושך בעיניים. לפני כל אוטובוס — תור של שני קילומטר. שני קילומטר לאורך, וכמובן גם שני קילומטר מטר לרוחב. יהודים, לא? נעמדתי בקצה התור שנראה לי הכי קצר ורזה, והתחלנו לחכות. אחרי חצי שעה פתי אום שואל אותי זה שלפנינו: "כרטיסים יש לך?" התברר שכרטיסים לא קונים כשעולים לאוטובוס. בשביל זה יש תור לחור. חשבתי שאני מתעלפת במקום. נדדתי עם דנה הקטנה אל התור לכרטיסים. אחרי רבע שעה שמעתי מהומה מנקודת ההחלפה, בפתח הקופה. המהומה הפכה מהר מאוד לסקאנדל: התברר שהקופאי סגר את הקופה והפסיק למכור כרטיסים. היתה לו הוראה למכור רק אלפיים כרטיסים, אז הוא מכר אלפיים כרטיסים — ושלום על יש ראל. זה שבחוק חייב עוד כמה אלפי הורים נוספים, לא עשה עליו כל רושם.

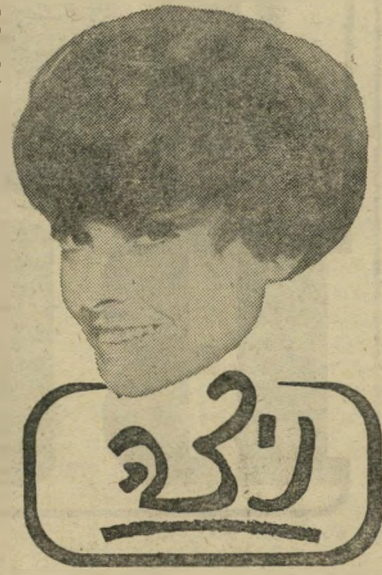
★ חסרי הכרטיסים החליטו שאם אין כרטיסים, זה לא סיבה לא לנסוע. גל האדם היה ענק הסתר לעבר האוטובוסים. התורים התי

אם את שמנה, אין זו בעייה בשי-
בילך להרזות: קיימות דיאטות ל-

מכביר למטרה זו. אך מה קורה אם
מישקלך הכללי בסדר — אולם קפלי
שומן מכוונים הצטברו סביב ביטך,
מותניך, ירכיך? הסרת השומן רק
במקומות מסוימים בגוף, היתה
מאז ומתמיד חלומן של רבבות נשים.
עד היום, היה זה חלום בלבד. עתה,
הפך החלום למציאות: רופא אמרי-
קאי, ד"ר אירווינג סטילמן, פירסם
זה עתה בארצות-הברית ספר, שהפך
מייד לרב-מכר, על הדיאטה החדשה
שפיתח, שנועדה לסלק את השומן
מאותם מקומות שבהם הוא הצטבר.

8. אם אינך שבעת-רצון מהתוצאות — המשיכי בדיאטה שישה שבועות נוספים. בסיומם — עשי שוב בדיקת דם, וחזרי לדיאטה לשבועיים נוספים. עתה יהיו מאחוריך מאה ימים של דיאטה — מספיק כדי לחסל כל שאריות של מוקדי שומן. חזרי לדיאטה הרגילה, שתאפשר לך לאכול את כל המאכלים, אך בכמויות כאלו שלא תחזרי לעלות במשקל.
9. אם לדעתך נותרו עדיין בגופך איזורי רים פרובלמטיים — את יכולה לחזור מח"דש על המחזור הראשון. אין בדיאטה כל סכנה לבריאותך.
10. שתי הרבה — שמונה עד עשר כו-סות תה, קפה, או משקאות קלים דלי-קלוריות, הממותקים רק בחומרים מלאכרי-תיים. אל תשתי חלב.
11. מומלץ לך לקחת מדי יום גלולת ויטאמין.
12. התעמלי קצת. מעט תרגילי התעמל-לות, מבוצעים בקלות. טיול ברגל של שניים-שלושה קילומטר (לא בהכרח בבתי-המשך מעבר לדף)

1. אל תאכלי מאכלים שאינם ברשימה זו — גם אם אינם ברשימת המאכלים האסורים.
2. שלא תעזי לנגוע ברשימת המאכלים האסורים. אפילו לא בקצה הלשון.
3. איכלי רק עד כדי שובעה, לא כדי להתפסם. ברגע שאת מרגישה שמילאת את עצמך — חדלי. אם תמשיכי, רק תצברי קלוריות מיותרות.
4. אם ברצונך להשיג תוצאות מהירות במיוחד — פצלי את ארוחותיך. איכלי שש פעמים ביום, ארוחה קטנה מדי פעם.
5. אמצעי נוסף להשגת תוצאות מהירות במיוחד: מתוך המיבחר העומד לרשותך, העדיפי מאכלים דלי קלוריות. ברור שזה יצמצם את המיבחר, אך זה יביא לתוצאות מהירות יותר.
6. המשיכי בדיאטה שישה שבועות רצוי-פים — בלי הפסקה. לאחר השבוע הראשון תראי כבר תוצאות. כל הפסקה בדיאטה — פוגמת בה.
7. לאחר שישה שבועות, רצוי לעבור בדיקה יפואית קלה, שתכלול גם בדיקת דם, כדי להבטיח שאינך סובלת ממחסור ב-חלבונים. יש להניח שלא תסבלי, אבל מה שבטוח בטוח.

הופיע! הופיע!

גליון מס' 11

עולם המיסתורין

ירחון לפארמסיכולוגיה וענפיה

מן התוכן:

- * העשוי הזמן לזרוע לאחר?
- * לוחמה אסטרולוגית במלחמת העולם השנייה.
- * רזי הטלפתי.
- * קללת המומיה.

להשיג בכל הקיוסקים

תכריז על שביתה

סגור את העסק ולך לים

במקומך תענה מזכירה אוטומטית בצורת מכשיר תשובה אוטומטית לטלפון (גם בשימוש של משרד חדואר).

דרושים סוכנים אלק-טרוניקה להפצת המכשיר הנ"ל.

להשיג אצל

רדיו-דוקטור, שרות להקלטה ישראלי

רח' שלום עליכם 18, תל-אביב, טל. 233118

בימוי — לטלוויזיה

צילום — לטלוויזיה

הפקה — לטלוויזיה

כתיבה — לטלוויזיה

הגשה — לטלוויזיה

איפור — לטלוויזיה

השבוע מסתיימת ההר"ש

שמה לקורם טלוויזיה.

התחלת הלימודים

ביום חמישי 31.7.69

לרשות התלמידים מערכת

מצלמות טלוויזיה ואלפון

בקרה לעבודה מעשית.

סגל המרצים מורכב

מאנשי טלוויזיה

מדורסלמים

גותר מספר מקומות מוגבל

לקורס בתל-אביב

ההרשמה: יום יום בשעות

7-4 אחה"צ בבית בני

ברית, רח' קפלן 10, ת"א

טלפון 257235

תיאטרון דני דגן מציג:

ביצוע לילי

במחזורי ליטאי מוסיקה: ראיד דונבלום
מערבונים: דן אלמגור

תל-אביב אולם „אהל-שם“

יום ד' 13.8 בשעה 8.30

יום ג' 19.8 בשעה 8.30

מוצ"ש 23.8 בשעה 9.00

אשקלון „רחל“ יום ב' 4.8 ב-8.30

חדרה „חוף“ יום ד' 6.8 ב-8.45

גדרה „רחל“ יום ה' 7.8 בשעה 8.30

כפר-אתא „שביט“ מוצ"ש 9.8 בשעה 9.15

פרסום בליקון

תפריט

לדוגמה

ארוחת בוקר:

1. מיץ תפוזים או אשכוליות, כרוסת טוסט עם ריבה, הרבה קפה או תה, כדי למלא את הבטן.
2. תפוז או חצי מילון, דיסת דגנים כלשהי, הרבה קפה או תה.

ארוחת צהריים:

1. מרק עגבניות, ירקות מבוש לים, תפוז, תה או קפה.
2. חצי אשכולית, אורז אפוי עם ירקות, קפה או תה.
3. מנת ירקות מבושלים, כולל תפוחי אדמה אפויים, פירות, קפה או תה.

ארוחת ערב:

1. סלט ירקות חי עם חרדל, לימון, קפה או תה, חצי מילון, אשכולית או חתיכת אבטיח.
2. סלט פירות, קורק עם ריבה, קפה או תה.
3. עגבניה חלולה ממולאה ב-ירקות, פרוסת טוסט עם ריבה, סיר, רות, קפה או תה.

שונות

קאטשאפ; רוטב צילי; חזרת; חרדל; זיתים; כבושים; תבלינים.

דגנים

אורז, חיטה, סולת, שיבולת שועל, סובין — בין כריסות ובין בצורתם הטיביות. לחם או טוסט — לא יותר מפרוסה אחת לארוחת. ביסקוויט, כנ"ל. עוגיות, כנ"ל.

מותר בדוחק

המאכלים הבאים מותרים בדוחק, בכמויות זעירות, בגלל הקלויות שהם מכילים. אם תצליחי לא לסעוד מהם — מה טוב. סוכר; חמאה; קצפת; קמח; דבש; בשר; שמן זיתים; פופקורן; פודינג; אורז; ספא; גטי; תפוחי-אדמה גריסים.

מאכלים אסורים

אבוקדו; שעועית (מלבד ירוקה); גבי' נוח; אגוזים; ביצים; דגים; גליטין; עדשים; מרגרינה; בשר; אפונה; עופות; מאכלים.

★

בקיצור: בלי בשר, בלי דגים, בלי עוף, בלי ביצים, בלי חלב — ועם הרבה ירקות, פירות, ויותר המאכלים המותרים. זיכרי ל-הישקל כל בוקר לפני הארוחה: אם גילית שאת מוסיפה מישקל — הקטיני את הכ-מויות שאת אוכלת. אם את מרזה — הגדילי אותן.

עבורך ועבורו, לכל אירוע בכל מצב, מונע ריח גוף מכיל תכשיר מגן מיוחד לעור העדין ובושם מיוחד. מבית היוצר של מיטב יצרני הבשמים באירופה.

„בון“ לגבר הפעיל והנמרץ בריח צעיר וספורטיבי באריות ירוקה.

„בון“ לאשה לשעות היום מכיל בושם קל ונעים באריות צהובה.

„בון“ לאשה לשעות הערב מכיל בושם צרפתי מעודן באריות סגולה.

מבצע מיוחד

500 ל"י במזומן ו-100 אריות שי של BON, יוגרלו בין אלה שישלחו 3 תחיות ממוצרי BON (גם סיסט ספריי, קצף גלוח ואיריס אינטיים), ל-ת.ד. 16274 ת"א, עבור מבצע BON, דרשו את מוצרי BON בפרפומריה שלכם.

BON

הסנהר בע"מ

נערות אלה הכריזו באוזן

„עולם האשה“:

אנו

חיות

בפחד!

מהי כיום, בישראל של 1969, הרגשת של צעירה ערבייה החיה בעזה? מה נהגים איתנו כאילו כולנו פושעים, טוענו פאלק ובחיה, שתי אחיות שנולדו בעזה והחיות מזה שנתיים תחת שלטון ישראל היהודים מדברים על שלום — אבל מה נהגים אחרת.

פאלק בת ה-20 סיימה לפני שנה את לימודיה התיכון שלה, בעזה, וחולמת עדיין ע המשך לימודיה. היא רוצה להיות עורכת דין. אחותה בת ה-16 לומדת עדיין, חולמת להיות רוקחת. הן אינן רואות כל סיכוי הגשים את חלומן. „הישראלים נותנים סט פנדות לסטודנטים יפאניים, לאפריקניים להודים — רק בנו אתם לא רוצים“, טוענו פאלק במרירות. „לוא היו נותנים לי היו סטיפנדיה ללמוד משפטים באוניברסיטה עברית בירושלים — הייתי רצה לשם.“

★ ★ ★

להתארח בישראל

לפאלק ובחיה שלוש אחיות נוספות ושלושה אחים. האחיות נמצאות בסורי והאח לומד רפואה בקאהיר. האב, שהי פקיד אצל המצרים, חסרת-עסוקה שנתיים. לפאלק ובחיה גם טענות נוקבות אחרות „הרבה בנות אצלנו בעזה רוצות ללמוד עברית. למה לא פותחים בשבילן קורס ענ רית? איך נבין זה את זה בלי שפה משו תפת? גם זה שהחייילים מתנהגים אלינו גסות, יה בשבילנו הוכחה שהם לא חוש בים להישאר. לכן לא איכפת להם מגורלנו מדוע לא יוזמים לנו למשל פגישות עם צע רות יהודיות? הרבה בנות בעזה היו שנ חות לארח בנות ישראליות — ולהתאר אצלן. בגלל כל הדברים האלו אנחנו חיו ביאוש ובחוסר תקווה.“

„ומה שאפילו יותר גרוע — באדישות. בחיה — בתמונה העליונה, פאלק תחתונה. התמונות צולמו בחשאי.“

בתמונה למעלה: שימלה חלקה שהפי כח למירחוניות, לאחר שהודבקו עליה ה־ פרחים המיובאים לישראל מארצות-הב־ רית עלידי בוטיק אדלר.

בתמונה מימין: אוברול-רשת שקוף, גם הוא יצירת בוטיק אדלר. המחיר — 140 ל"י. ניתן ללבישה עם או בלי חזייה. אוברול זה הוא חלק משורה שלימה של בגדי רשת חשופים שיצר יצחק אדלר, בעל הבוטיק, והכוללת ב־ נוסף לאוברולים גם שמלות-רשת ספור־ טיביות (המחיר — 75 ל"י), ושמלות־ ערב מרשת (המחיר — 130 ל"י).

— ככל שמתחשק לך. הפטנט האמריקאי חזה הגיע לאחרונה מ־ ארצות-הברית — ישר לשרשרת הבוטיקים של יצחק אדלר בדיוגנון, רמת-גן וירושלים. את בוחרת לך את דוגמת הפרחים שאת רוצה בה, מניחה אותה על השימי לה, מגחצת — ויש לך שימלה חדשה.

הדניקה פרה

יש לך שימלה חלי־ קה, שנמאסה עלייך — ובמקום זה היית רוצה מירחוניות? עד ה־ יום, היה מיתרון פשוט לבעייה: חולכים לחנות וקונים שימלה מירחוניות. לא עוד. מעתה, ב־ יכולתך להפוך את ה־ חלקה למירחוניות — ב־ קלות. את פשוט מדבי־ קה עליה את הפרחים

הנעל הראשונה של ילדך תקבע את בריאות רגליו — לכל חייו!

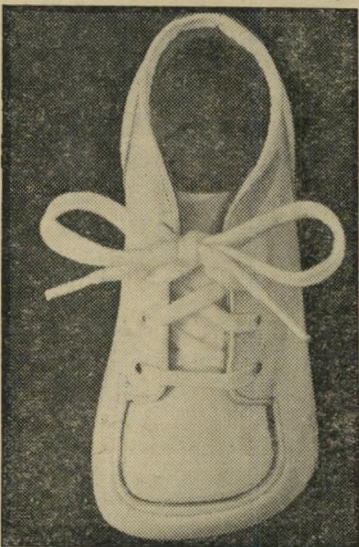
המחקרים האורטופדיים מוכיחים כי 8% מהילדים עד גיל שנה סובלים מפגמים ברגליהם. בגיל חמש, סובלים כבר 41%, ובגיל 20 — 80%. הסיבה: נעליים בלתי מתאימות. זאת גילה ד"ר סימון ויקר, האורטופד האמריקאי הידוע ומומחה בטיפול בעצמות כף הרגל של ילדים בגיל הרך, העת ביקורו בישראל השבוע.

לדברי ד"ר ויקר, הליכה יחף היא אידיאלית להתפתחות הטבעית של הרגל. אולם, מכיוון שהליכה ברגליים יחפות מסוכנת, והילד עלול להיפצע או לחלות, יש למצוא נעל שתענה בדיוק על אותה הדרישה. כלומר, תגן על הרגל מפציעה, ויחד עם זאת תאפשר לה התפתחות טבעית.

נעל כזו חייבת להיות מותאמת למיבנה האנטומי של רגל הילד. לפיכך עליה להיות בעלת שלוש מידות רוחב: צר, בינוני ורחב, כך שניתן יהיה להתאימה בצורה מירבית לכל סוגי הרגליים.

ד"ר ויקר הציג את הנעל המתאימה לצעד הראשון של הילד — אותה פיתח לאחר 12

סכנה:

הצעד הראשון

שנות מחקר, בו שותפו אורטופדים ומנתחים בישראל רכשו מד"ר ויקר את זכויות הייצור לנעל שלו, נעלי דובון, המשווקים אותה במחיר לצרכן של 14.5 ל"י.

★ ★ ★

בחנו את רגלייך

במיסגרת מוקדרי, הכין ד"ר ויקר מיבחן שנועד לגלות את מידת בריאות תה של הרגל — לאו דווקא של ילדים.

- חוזק אצבעותיך הקטנות:** כופפי בכל כוחך את אצבעות הרגל, ובקשי מאדם שני לנסות ליישר לך אותן.
 - מצויין — אם למרות מאמצי, לא יצלח האדם השני ליישר את אצבעותיך.
 - טוב — אם הוא יצלח ליישר את האצבעות לאחר מאמץ.
 - לא כל כך טוב — אם הוא יצלח לעשות זאת בקלות.
 - גרוע — אם אין באצבעותיך בכלל כל כוח.

- פישוק אצבעות הרגל.** פשקי בכל כוחך את אצבעות רגלייך. המצב הוא:
 - מצויין — אם ביכולתך לפשק את כל האצבעות כך שייחצר ביניהן רוח הגוף.
 - טוב — אם ביכולתך לפשק את כל האצבעות, באחדות עד חצי ס"מ.
 - לא כל כך טוב — אם הצלחת ליצור פישוק קל.
 - גרוע — אם אין ביכולתך ליצור שום פישוק שהוא.

החיצול האהבכני!

dura
gloss

AMERICA'S LEADING BRAND

הלכה
האחידה
שאינה
שוקעת

magic
Pearl

מג'יק-פרל זהו ההישג המדעי הגדול המקל עליך את מריחת הלכה, תודות לאחידותם המתמדת של פתיתי ה-PEARL.

מג'יק-פרל מעניק לך ברק קריסטלי נהדר, בשלל גוונים, כשהציפורן מכוסה כולה בשכבה אחת ואחידה.

היי זוהרת ואופנתית עם מג'יק-פרל "דורה-גלוס"

כחור כרסומים

נ. כהן

במדינה

עסקים

אופנה

על כל הראש

מאז ומתמיד ידעו הישראלים שארצות הברית היא ארץ האפשרויות הבלתי-מוגבלות. עד כמה בלתי-מוגבלות, הוכיח לאחרונה דחקא כובע הטמבל הישראלי המ-סורתי.

בישראל משמש כובע הטמבל יותר מושג מאשר כובע. אומנם חובשים אותו עדיין פה ושם צופים, פועלי-בניין ותיירים, אך פרנסה גדולה במיוחד אין הוא מביא ליצרני הכובעים בארץ.

"כובע טמפל". בארצות-הברית, לער מת זאת, הפך כובע הטמבל את היצרן

שייצר אותו לעשיר מופלג. יצרן זה הוא — כמובן — ישראלי דחקא, בשם דוד לנגר, היושב בהוליווד. לנגר, שראה את ההצלחה הפנומנאלית לה זכו בשנה שעבר רה החולצות והזקטים בסיגנון נהר, החליט שהלהיט הבא של ארצות-הברית יהיה כובע הטמבל הישראלי.

החלטתו נתגלתה כנכונה. כובעי הטמבל של לנגר כבשו בסערה את הוליווד, הינם כיום שיא-האופנה. כל המייומי של הוליווד ושל קליפורניה מסחובבים בכובעי טמפל, כשצריך וכשלא צריך: במסיבות קוק טייל, על מסלולי-הגולף, סתם ברחובות, ביום ובלילה. צמד הקומיקאים המפורסם ביותר כיום בארצות-הברית, רואן ומרטין, היו הראשונים שחבשו אותם — ובעיקרם תיהם נהרו כל הכוכבים, הדוגמניות, ושאר גותני הטון. תוך שלושה שבועות, מכר לנגר 50 אלף כובעים — יותר מאשר היה מצליח למכור בישראל בשנתיים.

כאיש עסקים מוכשר, ערך לנגר תחשיבים לפני שהחל בייצור, גילה שכדאי לו יותר לייצר את כובעיו בקליפורניה, מאשר להביאם מישראל. עובדה זו, להנחה, לא תפריע לאמריקאים, הנהנים להופיע בכובעי טמפל מישראל.

ספורט

26 אלף —

עבור שלום-בית

לאחר 16 שנות פעילות למען פיתוח ענף הכדורגל בבאר-שבע, התפטר לפתע, ביוני השנה, יו"ר הנהלת אגודת הכדורגל של הפועל באר-שבע, מנחם פורל-מטר, מתפקידו בו שימש בארבע השנים האחרונות.

מה גרם להתפטרות המפתיעה?

הכל החל ביו"ר חריף שפירסמה ועדת הביקורת המרכזית של ההעד הפועל, על הפועל באר-שבע. בעיקבות דו"ח זה הוקמה ועדה ציבורית. היו אלו מסקנותיה של ועדה זו שהניעו את פרלמנטר להתפטר: שכן פרלמנטר תבע העברת הדו"ח למשרה, מאחר שהדו"ח הטיל ספק ביושרם של כמה מחברי הנהלת הפועל המקומי.

התרומות הזכו לחשיבות פרייטיים. ביו"ר סופר על תרומות שנתקבלו (המשך בעמוד 32)

עיתון ייצר מצרסם

סנסאציה - וידוי של

המהנדס הערבי

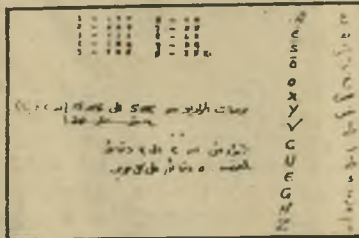
בהג'את חמדאן

ידידי זה הופיע בשבוע שעבר בשבועון המצרי אל-מוסוואר, בכתבה שהחזיקה מספר עמודים מלווים בתמונות רבות. שילטונות מצרים הבלויתו את הגילוי ורוממו את המרגל ב-אפשרם לו לתת ראיונות לעיתונאים ולהופיע בטלוויזיה — במטרה ברורה לשבור את הרגל הנפוצה אודות הריגול הישראלי המהולל הידוע והכל.

כבר מתחילה היו כל חיי רצופים כשלונות. אולי טוב שהם הגיעו עתה לקיצם. הכל התחיל כאשר נכשלת בבחינות הבגרות. למרות זאת, המשכתי לחלום על תואר אוניברסיטאי. מאחר שראיתי שבמצר

أنوية معجون استلوا داخلها افلام جاسوسية اسفل - تعليمات استلوية لتسبكه لها .

בקופסת מישחת-גילוח תמיד מה זו הוותר הצופן שסיפק לחמדאן. הוא לא הספיק להשתמש בו.

הצובן

ביכולתם להשתתף במיכונים של תוכנית הרומש.

קצין ישראלי

בדרגת אלוף

מסרתי לו את המיסמכים. למחרת הוא התזיר לי אותם — בתוספת עשרת אלפים פרנקים חדשים.

וכך נפלתי לתוך הרשת. כאשר הגעתי לגרמניה, קישרו אותי עם קצין-מודיעין ישראלי בשם דוד. אחר-כך נאמר לי שהוא אלוף. דוד הסביר לי שהוא מעוניין בכל הפרטים האפשריים על מוצבי הכוחות המצריים, מאיוזה הומרים בנויים המיקולטים, וכן שורה שלמה של שאלות נוספות בעניינים אסטרטגיים וכלכליים. תמורת מידע זה הבטיח לי רווחים יפים. ברור שידעתי שמבק-שים ממני לרגל, אך הכסף סינדר אותי. אנשי הקשר שלי סיפקו לי ציוד צופן ו-צינור. צורפתי לשני גרמנים בשם אלברט וייזר ורולף דרייאר, ויחד נסענו לקאהיר כמנהלי חברת בנייה גדולה. שוב חזרתי למולדתי — הפעם כאיש גדול. התגוררתי בהילטון, ונהניתי לראות כיצד מתחנפים אלי כל אלה, שבעבר לא הייתי מצליח אפילו להתקבל אצלם לראיון.

כיס סודי

בחליפה

שני הגרמנים שאיתי הבינו באמת בעסקי הבנייה, והם היו אלו שהגישו

„ריגלתי למען ישראל“

מני אלברס וייזר. לא מופיע בתמונה עורך-הדיון ג'ומעה חליפה, שנעצר גם הוא. המרגל החמישי, רולף דרייאר, לא נעצר, משום שהיה אותה שעה בגרמניה — כאשר המצרים עצרו את המרגלים.

לממשלת מצרים את הצעותינו השונות. ב-23 למאי 1968 שילמנו לנציגי הממשלה את דמי הערבות עבור הצעותינו. מה שלא ידענו אז, זה שניציגי הממשלה הללו היו קציני המודיעין הנגדי, אשר עלו כבר על עקיבותינו.

לאחר שהשלשנו את דמי הערבות, הרגשתי שהעסק בדינו. ביקשתי מכאמיל מנצור, קרובי שעבד במפעל חמש השנים, שיספק לי את כל הפרטים שביקש ממני קצין המודיעין הישראלי. מנצור צירף לעסק גם את עורך-הדיון ג'ומעה חליפה, שגם לו קסם הרב שהוכנס לנו.

מנצור פעל בנריות, וכעבור כמה ימים כבר היה בידי חלק נכבד מן החומר. קבענו פגישה, והוא מסר לידי את כל המיסמכים שהשיג. מיהרתי להטמין אותם בכיס סודי בחליפתי — אלא שהיתה זו ברכה לבטי. כל הפגישה צולמה בחשאי על-ידי קציני המודיעין המצריים. כאשר יצאנו מבית-הקפה — נעצרנו, מנצור ואני. כפי שגודע לי אחרי כן, נעצרו באותה שעה בדיוק גם חליפה ו-וייזר. ברגע שנעצרת, חשבתני לעצמי רק דבר אחד: „יבורך אלה שהסניס הזה כבר

שלושה מתוך ארבעת כאמיל מנצור, והגר-מרגל

שני הערבים והגרמני

ליס שנתפסו. מימין לשמאל: בהג'את חמדאן,

רים לא אוכה לכך. לכן החלטתי לצאת לגרמניה.

קיבצתי את כל בני משפחתי, סיפרתי להם שאני עומד בפני עתיד גדול, ומאחר שגם הם ייהנו מזה, בסופו של דבר, מחובתם לעזור לי במימון הנסיעה. הם השתכנעו ונתנו לי את הכסף הדרוש.

יצאתי את מצרים מבלי להצטער. על מה היה לי להצטער? הכל היה שם בשבילי כישרון אחד גדול. אפילו אשה לא מצאתי לי.

ציזבאטים

לאשה

במים ספורים אחרי שהגעתי לגרמניה, מצאתי לי כבר ידידה בשם אינגריד, ש-הפכה אחר-כך לאשתי. גיליתי במהרה היכן אפשר לקנות דיפלומה של מהנדס תמורת כסף. לא היה לי מספיק כסף, ואינגריד השי-לימה את החסר. בתמורה לגדיבות ליבה, נשאתי אותה לאשה.

חזרתי למצרים כמו מלך. עם אשה בלונד

בתוכי ידעתי שזה בלוף הכל, וזה אכל אותי. הצטרפתי למיפעל חמש השנים. קרוב שלי בשם כאמיל מנצור עבד שם, ולכן הת-קבלתי בקלות. אך החיים הפשוטים במצרים לא קסמו לאינגריד. האמת היא שאני הייתי אשם בכך.

בגרמניה נהגתי לספר לה ציזבאטים על משפחתי העשירה, וכאן היא נאלצה פת-אום לחיות על משכורתו של עובד מזינה פשוט. בהשפעתה, החלטתי אז לחזור ל-גרמניה.

יצאנו באונייה לפאריז, והתאכסנו שם ב-מלון סוג ב'. התיידדתי שם עם פקיד המודיעין, שהיה יהודי מצרי שגורש ממצרים לאחר מלחמת ששת-הימים. לאחר ששמע מ-מני על מצוקתי הכספית, סיפר לי שאולי יוכל לעזור לי. ואכן, כעבור ימים ספורים הכיר לי אדם בשם ג'ורג' סימון, שהוצג בפני כאיש עסקים. סימון זה הצליח להסב את שיתנו לענייני תוכנית החומש, וב-סופו של דבר ביקש לראות את המיסמכים שברשותי, בתאונה שברצונו להביאם לעיון בפני הנהלת החברה שלו, כדי לבדוק אם

SKOL

סקול לשיזוף מהיר ונכון

Baby Skol מיוחד לתינוקות ופעוטות מאויזת שפופרת.
Skol Peaux Sensibles קרם מיוחד לעור רגיש.
Aeroskol ללא שומן במיכל ספריי. לעור רגיל או שמונני.
Skol Richtan „סקול ריצ'טן" ללא שומן. מיוחד לעור רגיל או שמונני.
Skol Fluff „סקול פלף" קצף במיכל ספריי. מיוחד לעור יבש.

מיוצר בישראל על-ידי בלמון בע"מ • המפיצים: חברת נורית בע"מ

במדינה

(המשך מעמוד 31)

עלידי חבריהנהלה למען האגודה — והוכר נסו לחשבונות סרטיים.

לא היתה זו השערווייה היחידה בדו"ח הדו"ח גילה גם כי מועצת פועלי באר שבע, בשיתוף עם העירייה וההעדר הפועל של ההסתדרות, הזמינו אצל סגול בונה הקמת חומה ושירותים באיטליה העירוני, שחי העיסקה היה 300 אלף ל"י, אולם למרות זאת לא טרחה המזמינים לצרף תוכניות-בנייה להסכם. כך קרה, שסגול בונה הקים, במקום חומת בטון, קיר עשוי מאלמנטים טרומיים.

לא היה זה הפגם היחיד: שורת ליקויים נוספת שנתגלתה על-ידי האדריכלים, — לא תוקנו עד היום. וגם זה לא היה עדיין הבזון האחרון: שכן על אף הליקויים שלא תוקנו — אישרו המומינים לסגול-בונה את החשבון הסופי.

גיבוש חברתי מאוד. פרלמנטר התי-פטר — וסיוור גם את הנהלת הפועל באר שבע. אלא שאורי סבג, מזכיר מועצת הפועלים בבאר-שבע, וראש העיר אליהו נאחי, הצליחו לשכנע את חברי ההנהלה לחזור לתפקידם, לא להתרשם מפרלמנטר בעל הי-עקרונית. צורת השינוע: הם הבטיחו ל-חברי ההנהלה טיול לחו"ל לקבוצות הנוער והבוגרים של סקציית הכדורגל.

ואכן, השבוע יצאו 16 נערים ושני מל-חיים לקפריסין, ו-14 הכדורגלנים הבוגרים, בליחי שלושה מלחים, לרודוס. המטרה: „גיבוש חברתי" למשך שבוע ימים. המחיר, 26 אלף ל"י. המשלם: האזרח.

דרכי אדם

חיילים זקנים

לא מתים לנצח

לאחר שיצא לגימלאות, בגיל 65, משי-רותו במשטרה, התקבל אברהם כהניו ל-כודה בחוליית הביטחון של כליבו שלום. אולם זמן קצר לאחר-מכן, פוטר על-ידי ראש החוליה, אלי-

מלך יהושע. מעמד הפיטורין היה מביש למדי: „אני עשיתי לך טובה ונתתי לך עבודה", צעק עליו יהושע בנוכחות זרים, „אתה באת הנה לא לעבוד,

כהניו אז

אלא להשתין. ממחר אתה פוסטר." **עיוור נדיר.**

כהניו לא התרגל לספוג עלבונות ב-ימי חייו — וב-חדאי שלא מבעלי דרגות כה נכבדות כראש חוליית-הביט-

כהניו היום

חון של כליבו שלום. שכן אברהם כהניו הוא אחת הדמויות המפורסמות במסכת הביטחון של עם ישראל. בוגר אוניברסיטה, מילא כהניו תפקידי פיקוד בכירים כבר בהגנה עוד בטרם קמה המדינה. במלחמת העולם השנייה הגיע לדרגת קבע של מייגור בצבא הבריטי. על מיבצעיו בעלייה ב-קיבל עיטור כבוד נדיר, לו זכו רק שני אנשים אחרים בעולם. לאחר שפשט את מדיו, התי-גיים למשטרה.

מרחמה עד הסוף. מייגור כהניו לא היה מוכן לשחק על העלבון שספג. החייל החתיק יצא למלחמה. לאחר שמאבקיו ב-כליבו עצמו עלו בתוהו, פנה לעזרת ההס-תדרות. הוא חשב משום מה שתפקידה להגן על זכויות העובד. הוא לא זכה להת-קבל אפילו לפגישה אצל הפקיד האחראי. הוא פנה לשר המשפטים יעקב שמשון שפירא — ולא זכה לקבל תשובה גם ממנו. הוא פנה לבעל הכליבו, הנדיב הי-ידוע סיר איזיק וולפסון, אך לשוא.

כהניו לא התייאש, החליט לפתוח בשלב חדש במלחמתו: כבעל דרגת קבע של מיי-גור בצבא הבריטי, הוא רשאי להגיש תבי-עה לבית-הנבחרים הבריטי נגד אורח בריטי שנעשה לו עוול. כהניו עומד עתה לנצל את זכותו זו, לתבוע את חלפסון. אפילו תואר האצילות של חלפסון אינו מספיק אר-תו. לפי המסורת הבריטית, דרגת המייגור גבוהה מדרגת סיר.

דייב סמוני (22). ערבי שחרחר חושב יפו, אוהב מאוד להבליט את גיורתו הדקה במינסני צינור וחולצות טריקו. דייב הינו תושב יפו מאז מלחמת השחרור. אך למרות שגדל בישראל והוא דובר עברית על בוריה, לא הסתדר דייב בשום עבודה, מצא את פרנסתו כרועה-זונות. ידידתו האחרונה, היתה אביבה בחבוס (25), צעירה יהודיה ילידת מרוקו, בעלת עיני-שקד וגוף מלא. דייב ואביבה התגוררו בדירה שכורה ב-רחוב המשוט בייפו. שנה לאחר מלחמת ששת-הימים הודיע דייב לאביבה שהוא מת כונן לשאת לו לאשה את בת-דודתו מעזה. אביבה ראתה את הדבר כמובן מאליו. הרי דייב ערבי והיא יהודיה, וגם זונה בסך-הכל. וכך, לפני שמונה חודשים, הביא דייב מ-עזה את סיריה בת ה-16. בחתונתם נכחה גם אביבה, כאורחת כבוד. דייב הוציא את אביבה מדירתם המשותפת כדי לפנות מקום לאשתו, שכן לה חדר בסמוך לדירתם. לזכר אביבה, היתה זו היא שממנה את

שבועה ימים רצופים
התעלל דייב סמוני, תר-
שב יפו בן 22, באכזריות
נוראה באשתו הצעירה,
בת ה-16 — עד שמתה.
כל אותו זמן נכחה בחי-
דר גם אחותו, שעבדה
למענו בזנות.

כאשר גילו השניים שי-
הנערה מתה, גררו את
גופתה לבית-השימוש,
הכניסו את ראשה לתוך
האסלה, ולאחר שהציתו
אותה, חזרו לסלון לעשן
חשיש. משהתברר להם
שהגווייה לא נשרפה לי-
גמרי, העמיסו את השי-
רידים החרוכים לתוך
סנדל, נסעו לשפת הים,
והשליכו אותה למים.

המוהר עבור סיריה, קניית הרהיטים בדירתו של דייב, ואף רכשה לו סנדל.

★ ★ ★

שככה עם גבר בעזה

צורה כזאת חי המשולש כמה חר-
דשים, כשהייב מבלה את ימיו עם סי-
ריה ואת לילותיו עם אביבה. לאשתו הסביר
שהוא עובד כדייג ועליו לצאת בלילה לי-
מרחבי-הים.

אבל דייב, שהיה ליברלי מאוד ביחס ל-עצמו, גילה קינאה תהומית לגבי נשותיו. הי-מכות הששתיים ספגו מידיו היו תמיד על רקע חשדות בנוגע ליחסיהן עם גברים. יום אחד שמעה אביבה צעקות נוראות בוקעות מדירתו של דייב. „נכנסתי לדירה לראות מה קרה", היא מספרת. „מצאתי את סיריה שוכבת על הספה בסלון. היא לא יכלה לקום ולזוז בכלל. היא סיפרה לי שי-

רבה עם בעלה".
 התברר שדייב הבחין, לפני זמן מה, שפי-הטבעת של סיריה נמוך מן הרגיל, ושאל אותה לפרש הדבר. סיריה הודתה ששככה מאחור עם גבר בעזה. מאותו יום השתנה יחסו של דייב לסיריה, והיא ספגה ממנו מהלומות מדי יום ביומו.

★ ★ ★

הדם ניתז על הקיר

אלתי אותה מה כואב לה", מס-
פרת אביבה. „סיריה אמרה שכואב
לה הגב והיא מרגישה חולשה כללית. ביי-
קשתי מדויב כסף ללכת לבית המרקחת לק-
נות לה תרופות. קניתי לה כדורים נגד
חולשה ופולסטר בשביל הגב, נשארתי אצלה
כל הלילה. ינשתי אותה על הספה בסלון,
ודייב ישן במיטה בחדר-השינה.

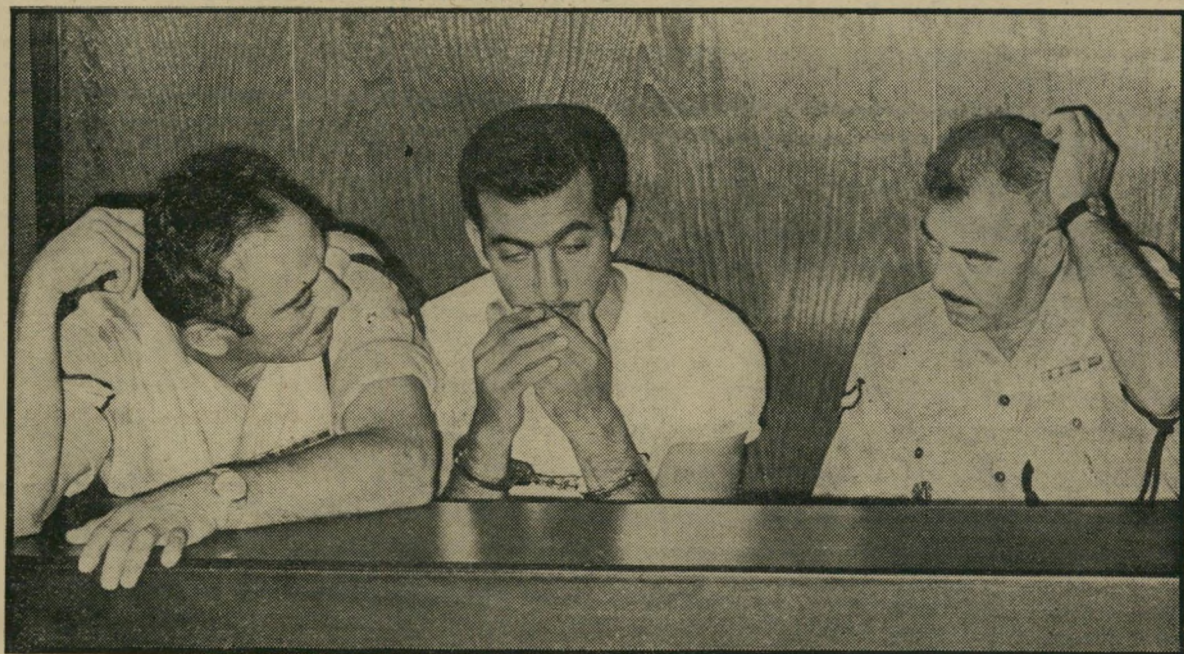
האידיליה הקצרה נסתיימה בתום השבוע. אותו יום יצא דייב למשטרה לברר מה עם תעודת-הזהות של אשתו. כשחזר, הבחין שי-חסר לה עגיל. „נתתי אותו לאבד", הסביר רה סיריה. „הוא ביקש אותו ממני ופחדתי, אז נתתי לו". לשאלותיו של דייב התמנה, לא ראתה את אביו, הודתה לבסוף שבצעם לא ראתה אותו כלל.

אנאטוניה

השותפת לרצח אביבה בחבוט, אהובתו של דייב רצחנית מצד אהובה — באמצע מתן עדותה בבית המשפט. בתמונה היא נראית משוחזחת באולם בית המשפט עם עורכת־דין נירה לידסקי. התחבובות שעל זרועה מכסה חתך עמוק שגרם לה סמוני. סרה כשותפה ברצח אשתו, היתה היא בעצמה קורבן להתקפה

שכל רצח

הבעל הנאשם ברצח בין שני שוטרים, כשידיו נתונות ב"האשונה בתולדות המשפט הישראלי, שנאשם מוסר עדות כשידיו כבולות, וזאת בשל נסיונו הקודם לתקוף את אהובתו בבית המשפט. אדיקס, מחכה דייב סמוני, הנאשם ברצח אשתו סיריה בת ה־16,

מתחת למיטה. ללא אומר הוא פנה אל סיריה, הכניס לה אגרוף בפה ואגרוף בכסן. דם ניתז משפתיה על הקיר. "קמתי מ"מקומי ואמרתי לדייב שיפסיק", מספרת גישה טוב. דייב אמר שזה לא מעניין אותו. "ואו התחיל דייב שוב פעם להרביץ לה."

וצעקה: "אני אספר למשטרה שאתה הרבצת לי". דייב התרומם והתחיל לצעוק עליה: "את מלובלכת. אני סידרתי לך תעודת זהות, ואת רוצה להכניס אותי לבוקר?" הוא הכניס לה אגרוף בצד ואגרוף בגב. סיריה נשכבה על הספה ולא זזה. דייב פנה אלי ואמר לי: "קומי נצא מפה".

★ ★ ★

"היא היתה קרה כקרה"

כשחזרנו, ראיתי שסיריה שוכבת עם עיניים סגורות, ממשיכה אביבה ב"סיפורה". ניסיתי להעיר אותה, אבל לא הצלחתי. שפכתי עליה מי קולון. גם זה לא עזר. רצתי וסחטתי לימון בתוך כוס מים ונתתי לה לשתות. היא שתתה קצת. "שמתי את היד על מצחה. היא היתה חמה. הרגשתי שהורידים שלה בולטים וזזים. שמתי יד על הלב שלה, והרגשתי דפיקות חלשות מאוד. גם הדופק היה חלש. "אולי היא מתה?" שאלתי את דייב, "מה יהיה עכשיו?" פחדנו ללכת לרופא, שלא יספר למשטרה, וגם להורים, מאותה סיבה. "דייב שאל רק שאלה אחת: איפה נקי בור אותה?" הצעתי שניקח אותה לחדרי, ואחר כך נראה מה לעשות.

השניים לקחו את סיריה והביאו אותה לחדרה של אביבה. הם השכיבו אותה על המיטה, כיסו אותה בשמיכה, ונשארו לידה שבת לילה, כשהם חוזרים ובודקים אם יש לה דופק. למרות שחשו שהדופק שלה חלש מאוד, לא הוציקו השניים עזרה. כאשר חזרה אביבה ובדקה את סיריה פעם נוספת — גילתה שהיא קרה כקרה.

★ ★ ★

"היא לא נשרפה לגמרי"

דייב ואהובתו החליטו להעלים את עיקבות הפשע. מספרת אביבה: "דייב הציע לי לשרוף את סיריה. הסכמתי. עטפנו אותה בשמיכה אדומה ולקחנו אותה לחדר הנוחיות. השכבנו אותה שם עם הראש בתוך הקערה ועם הרגליים לחלון. שפכנו על כולה נפט, זרקנו עליה סמרטוט בור ער, סגרנו את הדלת, ויצאנו לסלון לחכות. את זמן ההמתנה בילו השניים בעישון חשיש. לאחר כשעה חשו ברירה בשר חרוך וענינו עשן עולים מבית השימוש. היום התחיל להאיר והשניים חששו שהשכנים יתחילו להתעניין בנעשה אצלם. ממשיכה אביבה ומספרת: "נכנסתי לנוחיות וראיתי את סיריה בוערת. אבל היא עוד לא הפכה לאפר. רק הידיים והחזה שלה היו שרופים. לקחתי דלי מפלסטיק, מילאתי אותו מים ושפכתי עליה. האש כבתה. אז לקחנו אותה, קיפלנו אותה לשניים, ועטפנו אותה בשמיכה. סידרנו להוציא אותה במצב של שכיבה, היות והאיר היום. הכנסנו אותה לתוך הטנדר של דייב, ונסענו לשפת הים.

"בדרך לים שקע הטנדר בחול. התחלנו לגרור את הגופה עד שהגענו לים. זרקנו אותה למים. אבל אחרי כמה שניות היא צפה. ביקשתי מדייב שילך להביא לי אבן כבדה. הוא הלך, ואני החזקתי בינתיים ברגליים של הגופה, כדי שלא תצוף ממני עם הגלים. דייב הביא את האבן, ואז קשרנו אותה בחבל לרגליים, ואז הגופה שקעה."

★ ★ ★

סכני גירור לצוואר

לאחר שסיימו את מלאכתם, החליטו אביבה ודייב להוציק לעזרה זוג חברים בשם דליה וזכריה וגיב, כדי שיעזרו להם לחלץ את הטנדר. אביבה סיפרה להם שדייב גמר עם סיריה. לאחר שעזרו בחילוץ הטנדר, מיהר זוג הידיים להוציק משטרה. לא היה זה סיומה של הטרגדיה. היא הת' חדשה שנית השבוע, בצורה דרמטית ביותר. היה זה בבית המשפט המחוזי, שם נערך משפטם של דייב ואביבה בפני השופט סים מיכאל הרפזי, חיים ארליך ואברהם חלימה. עורכת־דין נירה לידסקי, המייצגת את אביבה, טענה כי מרשתת לא רק שאיננה שותפת לרצח, אלא אף ניסתה להציל את סיריה, בהשתולה שדייב יחול להכות אותה. קו הגנה זה לא נראה לדייב סמוני. הוא חשש שאביבה תהפוך לעדה נגדו, תנסה להציל את עורה על חשבונו. לפתע, התחמק מהשוטרים, זינק על אביבה — באמצע עדותה, בנוכחות השופטים והקהל. הוא הת' נפל עליה כשידיו שני סכיני גילוח מופר' דים בגפרור, תפס בשערה, ומשך את ראשה לאחור כדי לחתוך את פניה. בשנייה אח' רונה הצליחה אביבה להתחמק מידי. דייב הצליח לפגוע רק בזרועה, גרם לה חתך עמוק. למחרת, כשהתחדש המשפט, הופיעה אבי' בה לבושה בחליפת־מכנסים ורודה, כשזרורי עה חבושה. היא זוקה מבט קר בדייב. מבט זה אמר הכל: אם יהיה רק בכוחה, תקבור

אלופי הקצב-אורחי "ויטמן"

פסטיבל, ואשר סייעה בעריכתו וב- הצלחתו, היא דוגמה חיה של התפתחות בקצב הזמן. השם הקשור בחנות הגלילות המפורסמת ברחוב אלנבי בתל-אביב, מלפני 40 שנה, מתנוסס עתה מעל למיפעל גדול וחדיש, בו עובדים כ-250 איש והמייצר את כל סוגי הגלילה והשלגונים.

★

חברי להקת הכוכבים הכחולים ביקרו במחלקות-הייצור השונות, טעמו מן הגלילות והשלגונים, התפעלו ממראה עיניהם.

ליד המכונה המייצרת את השלגון החדש

הכוכבים הכחולים הם להקה לוחטת. אלופי הקצב הישראלי, שזכו במקום הראשון בפסטיבל עשהקיים בשבוע שעבר, יודעים מה זה לחמם את הקהל ולהלהיב את מעריציהם. ביום ראשון זה הוכיחו שהם יודעים גם איך לתפוס קצת קירור.

★

הם ביקרו בבית החרושת לגלילה של ויטמן, באיזור התעשייה של חולון, נתקבלו שם על-ידי הנהלת המיפעל שערכה להם סיור קריר וטעים. חברת ויטמן, שבחסותה נערך ה-

הנסיכה וכך המועמדות
הופיעו בבגדיים של
"אלסטקס"

בשבוע שעבר נערך הנשף האזורי הראשון;

השבוע יתקיים הנשף השני — באילת;

ב-2.9.1969 יתקיים ב"היכל התרבות" הנשף בו תיבחר

מלכת המים 1969

העולם הזה

מטעם מערכת

להגיש את מועמדותן, יכולות לעשות זאת במשך השבועיים הקרובים. עליהן לשלוח תמונה ופרטים אישיים לת.ד. 136 ת"א, ולציין על המעטפה "מלכת המים 1969".

הנהלת התחרות מראיינת עתה את המועמדות, כדי לקבוע מי מביניהן תעלינה לשלב הגמר, כמועמדות סופיות, כנשף הבחירה הגדול ב"היכל התרבות". מועמדות המעוניינות

פנטזיה ימית על חוף אילת

במסגרת בחירת מלכת המים 1969 מתכבדות עיריית אילת ומערכת "העולם הזה" להזמין את הקהל לחגיגה העממית אשר תתקיים במוצאי-שבת זו, 9.8.69, ב-8.30 בערב, על חוף אילת.

המופע ייערך על במות צפות,
בתוך המים, ותיבחר בו

נסיכת ים סוף

שתשתתף בתחרות הסופית על כתר המלכה.
בתוכנית:

- גדי יגיל ● אילן ואילנית
- צמד זמרי הזהב ●
- הכוכבים הכחולים ●

(מקום ראשון בפסטיבל הקצב הישראלי 1969)

נסיכת הים התיכון באיפור זוהר של חברת
"הלנה רובינשטיין", שאיפרה את כל המועמדות

דויד וליזה, אשר סידרו
את תספורות המועמדות

רחל גרא, מסלון התכשיטים
"גרא", שהכין את הכתרים

מר שמשי — מנהל "טיסו",
מגיש שעון לנסיכה המאושרת

שערוריה!

כלם הזה

בית-המשפט קבע רק מאסר
ובכלא מעשיהו הוצא גזר-דין מוות

אסיר חס' 24083 יחזקאל יצחק

אסיר

הומת

בכלא

בגלל אהנה נכזבת ליהודים גאון –

נערת-זוהר ניסתה להתאבד

